

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Jolany Svobodové a Ivana Procházky v hlavním líčení konaném dne 5. března 2021,

takto:

Obžalovaný

P. H., roz. Z.,

narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX, bez pracovního poměru, aktuálně ve vazbě ve vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence XXXXX,

je vinen, že

jako člen organizované skupiny působící na území České republiky a Polské republiky, po předchozích dohodách, ve vzájemné součinnosti a dělbě úkolů, vedeni společným záměrem se společně se samostatně stíhanými A.M.S., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, a M.Š., nar. XXXXX, roz. Č., trvale bytem XXXXX, a dalšími dosud neustanovenými osobami, vědomě podílel v době od přesně nezjištěného dne roku 2016 do 29. 3. 2018 cca v 15 případech na organizaci a realizaci dovozu léčivých přípravků s obsahem hydrochloridu pseudoefedrinu, zejména APSELAN® a SUDAFED® s obsahem 60 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, CIRRUS® a CIRRUS DUO® s obsahem 120 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné

tablete, případně dalších léčiv, která nejsou vyráběna a ani registrována v České republice a která již nebyla v původních, originálních obalech a blistrech, ale vyloupána z blistrů a uložena v plastových sáčkích, v rozporu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekurzorech drog, kterým je látka pseudoefedrin zařazena do Přílohy č. 1, Kategorie I, ve smyslu Článku 2 písmene a) tohoto nařízení, kdy jediným důvodem tohoto jednání bylo zajištění léčiva s obsahem pseudoefedrinu pro následnou opakovanou výrobu hydrochloridu metamfetaminu (pervitinu) a získání finančního prospěchu prodejem vyrobené drogy, tím způsobem, že:

A.M.S. zajišťovala na území Polské republiky výše uvedené léčivé přípravky zejména od osoby A. F., nar. XXXXX, které následně ve svém přechodném bydlišti ve XXXXX, sama nebo společně s dalšími osobami vyjímala z originálních obalů, vyloupávala z blistrů a ukládala do plastových sáčků z důvodu snadnějšího převozu, manipulace a přepočtu požadovaného množství, které na základě předchozí objednávky prostřednictvím osobních jednání, sociálních sítí a komunikačních programů jako Skype, WhatsApp a další, zprostředkované M.Š., dovážela osobním motorovým vozidlem tov. zn. Škoda Octavia combi, polské reg. zn. XXXXX, na místa předání, která se nacházela zejména na území města Brna, zejména se jednalo o parkoviště Nákupního centra Královo Pole, ulici Žižkova, Rostislavovo náměstí, v posledním zjištěném případě o parkoviště Obchodního centra Chodov v Praze a další, kde je předávala za přítomnosti M.Š. P.H., kterého znala pod příjmením H., za předem smluvenou cenu, současně od něho obdržela v injekčních stříkačkách část pervitinu z výroby, kterou provedl v rámci a s vědomím této skupiny P.H. s další dosud neustanovenou osobou označovanou jako „malá M.“ zejména v nemovitosti č.p. XXXXX, dále v rekreační chatě č.e. XXXXX, případně na dalších dosud neustanovených místech,

přičemž M.Š. objednával prostřednictvím sociálních sítí, komunikačních programů jako Skype, WhatsApp a osobních jednání od A.M.S. léčivé přípravky s obsahem pseudoefedrinu na základě předchozí osobní domluvy s P.H., který stanovoval množství léčiv dle svých finančních možností, kdy objednávky se zpočátku pohybovaly v částkách desetitisíců a v pozdější době v částkách statisíců za jednotlivá odebraná množství léčiv, dále zprostředkovával i místa setkání, kterých se ve všech případech aktivně účastnil, kdy za jednotlivé zprostředkované dodávky léčiv zpočátku dostával od A. M. S. finanční odměnu, v pozdější době provizi ve formě léčiv, které po dohodě předával obžalovanému P.H., který z léčiv vyrobil hydrochlorid metamfetaminu – pervitin, část vyrobené drogy si ponechal a část předal zpět M.Š., který drogu opakovaně prodával nejméně jedné osobě slovenské národnosti vystupující pod jménem N. nebo R. za sjednanou cenu 1.000 Kč za 1 gram a část si ponechával pro vlastní potřebu; M.Š. se podílel i na vlastní výrobě pervitinu tím,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

že zajišťoval vědomě dovoz a odvoz osobním motorovým vozidlem tov. zn. Ford Mondeo combi, reg. zn. XXXXX, obžalovaného P. H. a další dosud neustanovené osoby vystupující pod jménem malá M., včetně potřebného vybavení a chemických látek k výrobě drogy na místa, kde došlo k realizaci její výroby, v některých případech se účastnil nákupů chemických látek, případně dalších věcí potřebných k výrobě drogy společně s P.H.;

P. H. si v uvedeném počtu případů prostřednictvím M. Š. objednával od A. M. S. léčivé přípravky s obsahem pseudoefedrinu podle svých finančních možností, kdy z počátku se jednalo o jednorázové objednávky v řádu desetitisíců, později z důvodu navýšení finančního potenciálu prodejem vyrobené drogy z dovezených léčiv se jednalo o jednorázové objednávky v řádu statisíců, které osobně od A. M. S. přebíral za dohodnutou cenu na území města Brna za přítomnosti osoby M. Š., S. na místě uhradil buď celou sjednanou finanční částku, případně vzniklý nedoplatek uhradil při dalším odběru léčiv; léčiva následně užil v rámci a s vědomím této skupiny v rozporu zejména s ustanovením § 4 a § 12 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn k výrobě pervitinu, kterou prováděl společně s další dosud neustanovenou osobou označovanou jako „malá M.“, zejména v nemovitosti č.p. XXXXX, v rekreační chatě č.e. XXXXX, případně na dalších dosud neustanovených místech Jihomoravského kraje, přičemž část vyrobené drogy předával při nákupu léčiv A. M. S. a zbylou větší část vyrobené drogy dále distribuoval blíže nezjištěným způsobem; na výrobě drogy se podílel i M. Š. tím, že P. H. a další osoby podílející se na této výrobě vozil osobním motorovým vozidlem tov. zn. Ford Mondeo combi, reg. zn. XXXXX, včetně varny a dalších potřebných věcí k nemovitostem, kde docházelo k výrobě drogy; současně obžalovaný P. H. vyráběl pervitin i z léčiv s obsahem pseudoefedrinu, která obdržel M. Š. jako provizi od A. M. S. za dodání těchto léčiv P. H.; vyrobenou drogu z léčiv z provize zčásti předal zpět osobě M. Š., část si ponechal;

přičemž popsaným způsobem jednal nejméně v následujících případech:

1. dne 23. 8. 2017 kolem 21.23 hod. prodala A.M.S. P.H. na parkovišti Nákupního centra Královo Pole v Cimburkově č. 4, v Brně, léčivé přípravky, které krátce předtím přivezla svým osobním motorovým vozidlem z Polské republiky, a to APSELAN® s obsahem 60 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, v množství nejméně 50.000 kusů tablet tohoto léčiva za částku 550.000 Kč, léčivo v uvedeném množství si převzal obžalovaný P. H. a uhradil pouze část ceny ve výši 250.000 Kč, současně P. H. předal pervitin v dosud nezjištěném množství jedné až několika uživatelských dávek A.M.S.; obchod zprostředkoval M.Š. na základě předchozí domluvy s oběma jmenovanými a na místě obdržel provizi 500 ks tablet léčiva APSELAN®, uložených v plastovém sáčku, které předal

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

obžalovanému P.H. na základě předchozí domluvy k výrobě drogy, kdy část drogy vyrobené z léčiv, které obdržel M. Š., P. H. předal M.Š. zpět; z uvedeného množství 50.500 ks tablet vyrobil s vědomím a v rámci této skupiny obžalovaný P.H. přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 1.784 gramů pervitinu;

2. dne 26. 9. 2017 kolem 17.45 hod. A.M.S. na parkovišti u domu č. XXXXX, předala léčivé přípravky, které krátce předtím přivezla svým osobním motorovým vozidlem z Polské republiky, a to APSELAN® s obsahem 60 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, v množství 5.000 tablet O. N., nar. XXXXX, se kterou léčiva odnesla do domu č. XXXXX, kde jí M.Š., který obchod zprostředkoval, zaplatil za léčiva částku 50.000 Kč a předal je k výrobě pervitinu P.H., který z uvedeného množství vyrobil přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 176 gramů pervitinu, z něhož část předal zpět M.Š. vlastní potřebu;

následně kolem 19.00 hod. A.M.S. na parkovišti Nákupního centra Královo Pole v Cimburkově č. 4, v Brně, předala léčivé přípravky CIRRUS® s obsahem 120 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, v množství nejméně 12.960 kusů tablet za částku 300.000 Kč za přítomnosti M.Š. P.H., který současně uhradil i nedoplatek za nákup léčiv dne 23. 8. 2017 ve výši 300.000 Kč; zároveň P.H. předal pervitin v dosud nezjištěném množství jedné až několika uživatelských dávek A.M.S.; následně v rámci a s vědomím této skupiny z uvedených léčiv P.H. vyrobil přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 685 gramů pervitinu;

3. dne 18. 11. 2017 kolem 16.30 hod. na parkovišti Nákupního centra Královo Pole v Cimburkově č. 4, v Brně, došlo ke schůzce A. M. S. s P.H., při které P. H. vyměnil A. M. S. padělané bankovky měny EUR, kterými jí zaplatil při úhradě léčiv z předchozího obchodu, současně jí předal pervitin v přesně nezjištěném množství jedné až několika uživatelských dávek;
4. na základě osobní schůzky a domluvy na objednávce množství a ceně léčiv mezi P.H. a M.Š. v přesně neurčený den měsíce března 2018, M. Š. ve dnech 24. až 25. 3. 2018 navštívil A. M. S. v jejím bydlíšti ve XXXXX, kde sjednal konkrétní množství, která byla schopna A.M.S. zajistit pro obchod a upřesnění i ceny, včetně místa a času předání, k němuž došlo dne 29. 3. 2018 kolem 16.00 hod. na parkovišti P+R Obchodního centra Chodov v Roztylské č. 2321/19, v Praze, kam A.M.S. dovezla z Polské republiky 37.112 ks (14.223,4 gramu) tablet léčivého přípravku CIRRUS DUO®, obsahujících 4.500 gramů hydrochloridu pseudoefedrinu k prodeji P.H. za částku 932.000 Kč, léčivé přípravky měla ukryty ve

vnitřním prostoru plechového disku s pneumatikou, který byl uložen v zavazadlovém prostoru jejího vozidla tov. zn. Škoda Octavia, polské reg. zn. RZ SH XXXXX; na místě se setkala s P.H., M. Š. R. Š., nar. XXXXX, u restaurace McDonald's, následně přešli k venkovnímu vchodu, kde P.H. předal A. M. S. 1 ks upravené plastové injekční stříkačky (tzv. tlačky) o objemu 2 ml s modrým pístem, obsahující 1,290 gramu pervitinu s koncentrací metamfetaminové báze 69,7 %, současně řešili finanční hotovost, kterou měl P.H. připravenou, jež byla nižší než částka sjednaná za dovozené množství léčivých přípravků, avšak M.Š. se za pozdější úhradu nedoplatku P.H. zaručil; poté byli všichni jmenovaní před předáním léčiv a úhradou části sjednané ceny na místě zadrženi policejním orgánem; přičemž předmětné léčivé přípravky chtěla tato skupina použít k výrobě pervitinu P.H., jehož z uvedeného množství léčiv mohlo být vyrobeno nejméně 4.100 gramů;

P.H. tak v rámci popsané součinnosti jednal s vědomím o jaká léčiva a psychotropní látku se jedná, a i přes to, že nedisponoval příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, z dodaného a následně zpracovaného množství léčivých prostředků vyrobil přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 2.645 gramů pervitinu, dalších 4.100 gramů pervitinu zamýšlel vyrobit z objednaného a dovezeného množství léčiv dne 29. 3. 2018, tedy celkem 6.745 gramů drogy; prodejem tohoto množství dílem bylo a dílem bylo zamýšleno získání finančního prospěchu ve výši celkem 4.776.606 Kč po odečtení vzniklých nákladů spojených s nákupem léčiv a chemických látek nezbytných k výrobě; přičemž

látkou pseudoefedrin je zařazena do přílohy č. 1, kategorie I, ve smyslu čl. 2 písm. a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekurzorech drog a metamfetamin; (+)-1-fenyl-2-methylaminopropan; náležející mezi psychotropní látky zařazené do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a přílohy č. 5 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb.;

tedy

dílem neoprávněně vyrobil a pro jiného přechovával psychotropní látku ve velkém rozsahu, v úmyslu získat pro sebe značný prospěch a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech a dílem se dopustil jednání, které k témuž bezprostředně směřovalo, a to v úmyslu neoprávněně vyrobit a pro jiného přechovávat psychotropní látku ve velkém rozsahu, v úmyslu získat pro sebe značný prospěch a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, avšak k dokonání činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

čímž spáchal

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. b) a písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

15 (patnácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

- 1 ks plastové tašky žluté barvy s nápisem Billa,
- finanční hotovosti v celkové výši 747.700 Kč + 7 ks průhledných obálek,
- finanční hotovosti ve výši 4.300 Kč,

vše vydáno R. Š. dne 29. 3. 2018 a

- finanční hotovosti ve výši 24.000 Kč,
- finanční hotovosti ve výši 3.000 Kč,

zajištěné v rámci prohlídky osobního motorového vozidla Škoda Fabia, RZ XXXXX, MPZ „D“,

neboť jde o věci, které byly nástrojem trestné činnosti.

Odůvodnění:**A/ Skutková zjištění**

1. Ve výroku rozsudku podrobně popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

2. Z procesního hlediska je nutno zmínit, že trestní stíhání obžalovaného P.H. bylo v této trestní věci zahájeno usnesením Policie ČR, Národní protidrogové centrály, SKPV, expozitury v Českých Budějovicích ze dne 17. 4. 2018, sp. zn. NPC-450/TČ-2017 (tedy ve věci, ve které již dříve došlo k zahájení trestního stíhání nyní svědků M. Š. a A. M. S.) a rozšířeno usnesením ze dne 10. 5. 2018, sp. zn. NPC-450/TČ-2017 a zpočátku bylo vedeno ve společném řízení s obžalovanými J.A., R.B., M.Č., J.D., J.D., T.K., M.M., D.M., Z.N., M.S., M.Š. a A.M.S.. Následně usnesením policejního orgánu ze dne 25. 4. 2019, sp. zn. NPC-450/TČ-2017 bylo trestní stíhání obžalovaného P.H. vyloučeno ze společného řízení k samostatnému projednání pod sp. zn. NPC-994/TČ-2019, a to z důvodu jeho zadržení dne 12. 12. 2018 v Bosně a Hercegovině a následného stíhání v této zemi. K procesní použitelnosti části důkazů je pak nutno zmínit i tu skutečnost, že úkony trestního řízení byly v této věci pod sp. zn. NPC-450/TČ-2017 zahájeny již dne 1. 3. 2017 (podezřelý J.D.) a dne 8. 8. 2017 byla s touto trestní věcí spojena i trestní věc vedená u Generálního ředitelství cel, Odboru pátrání v Hradci Králové sp. zn. HK-835310/TS-18/2016 (podezřelá A.M.S.), ve které byly zahájeny úkony trestního řízení již dne 8. 11. 2016.
3. Pro úplnost je vhodné poznamenat, že původně spoluobvinění M.Š. a A.M.S. již byli obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 31. 7. 2019, sp. zn. KZV 8/2018, postaveni před soud pro skutek u obou jmenovaných kvalifikovaný jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. b) a písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to vedle dalších 9 spoluobviněných. Skutkově šlo o shodná jednání obviněných S. a Š. jako ve výroku této obžaloby a další charakterově obdobná jednání spočívající v zajišťování pseudoefedrinových léčiv XXXXX pro další obviněné a návazná jimi realizovaná výroba pervitinu a jeho distribuce.
4. Obžalovaný P.H. nejprve v přípravném řízení dne 10. 5. 2018 (č. l. 87-97) využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Stejně postupoval i po vyloučení jeho stíhání k samostatnému řízení a následném vydání do České republiky dne 4. 8. 2020 (č. l. 98-107).
5. Před skončením vyšetřování dne 26. 8. 2020 (č. l. 108-121, včetně ručně psaných poznámek) obžalovaný své stanovisko částečně změnil, kdy ovšem poskytl pouze vyjádření. V jeho rámci se nejprve odmítl vyjádřit k trestnímu řízení, které bylo vůči jeho osobě vedeno justičními orgány Bosny a Hercegoviny ve věci nelegálního vývozu léčiv s obsahem pseudoefedrinu, a odpovídat na případné dotazy. K věci, v rámci svého vyjádření, na svoji obhajobu nejprve uvedl, že se svědkem Š. se seznámil a skamarádil v letech 2014 – 2015 v souvislosti s opravou počítače. Š. mu zařídil operaci kyčle a na oplátku jej požádal, aby on mu dělal doprovod na obchodních schůzkách, za což mu i platil. Od Š. vždy před srazem dostal pokyny, někdy i písemně, kde bylo uvedeno místo schůzky, kde měl čekat s penězi a pokyn, na který měl Š. peníze předat. Většinou Š. přišel k němu do auta, kde mu peníze předal. Někdy se schůzky týkaly toho, že někdo Š. dlužil. Přestože jej upozorňoval na svůj zdravotní hendikep (arg.: „s těmi kyčlemi mu nemůže aktivně pomoci“), tento tvrdil, že stačí, jak vypadá. S. zná pouze od vidění, někdy z vozidla vylezl, někdy S. se Š. přišli k vozu. Ví, že je to Š. přítelkyně, měl pocit, že i milenka, se kterou měl schůzky. Sám s ní schůzky neměl, nikdy jí nevolal, ani jinak nekontaktoval. Š. jej asi dvakrát požádal, aby jí dal injekční stříkačku, asi s pervitinem, že je s ní pak lepší domluva. Š. měl strach, že bude na schůzce okraden, tvrdil, že už se mu to stalo. Za schůzky mu platil vždy okolo 5.000 Kč, odehrávaly se různě v Brně asi na pěti místech. Po předání peněz mu říkal, aby buď počkal, nebo odjel domů, zavazadlo, kterým bývala velká sportovní taška se zámek nebo pneumatika, si nechával u něj a poté mu posílal přes nějakou aplikaci zprávu, kdy má otevřít garáž. Když chtěl otevřít garáž, tak mu podal klíče z balkonu, Š. vjel do garáže autem, poté vyjel a peníze mu nechal v kastlíku jeho vozu, nebo mu je předal. Slíbil mu, že zavazadlo nikdy neotevře, což dodržel. Š. mu tvrdil, že jde o legální obchody

bez bankovních převodů (s nelogickým argumentem legálnosti: „aby daně neshrábl stát“?), mělo jít o nějaké součástky ze skládek elektroniky s obsahy cenných kovů (zlata a platiny), které on vytěží. Následně měl zdravotní potíže a nemohl se pohybovat. O pokračování schůzek se S. se dověděl ze zpráv od Š., který se ptal, zda už může. Před poslední schůzkou v Praze, kde byli zadrženi, namítal, že je to daleko a s (nemocnou) kyčlí to nezvládne, Š. ho proto požádal, aby k sobě někoho našel, že to zaplatí. Proto požádal o doprovod svého kamaráda R.Š., který u něj bydlel, a dle pokynů Š. mu řekl, že jde o cestu kvůli koupi auta. Před cestou jim Š. dal itinerář a peníze, které R. Š. ve vozidle na jeho žádost přepočítal. Dále poměrně nelogicky uváděl, že o toto přepočítání svědka Š. požádal, protože chtěl přemýšlet (tedy nabízí se, že chtěl tohoto svědka nějak zabavit, aby sám měl na nějakou dobu klid) a bavil se s ním, že by s penězi ujeli (tedy naopak prezentuje zájem o komunikaci se svědkem). Na toto navazuje údaj, že se toho (ujetí s penězi) neodvážili, což deklaruje nejen jím zmiňovaný zájem o debatu na toto téma, ale i její faktickou realizaci (tedy, že se o tom opravdu bavili). Poslední věta: „když jsem nad tím později přemýšlel, když jsem se dozvěděl, že se jednalo o pneumatiku, tak bych musel jet do nějakého pneuservisu, což byla moje myšlenka“, pak v tomto kontextu (obhajoby) postrádá jakoukoli elementární logiku, když pracuje s úvahou získání léčiv (z pneumatiky a to v pneuservisu), o které ale vůbec neměl zájem (snaha odjet ještě před předávkou s penězi) a to v problematické časové souslednosti, když tyto úvahy situuje po informaci o existenci pneumatiky (později, logicky tedy až v rámci tohoto řízení), ale přitom to prezentuje jako svoji (tehdy existující) myšlenku.

6. Dále se vyjádřil k údajům původně spoluobviněného Š., či svědka J., kdy Š. výpověď mu přijde neuvěřitelně sprostá, neboť se snaží svést vše na něj. Od jeho bývalé přítelkyně O. (svědkyně N.), se kterou později žil, zjistil, že Š. zajímají jen peníze a moc nad lidmi. Š. má stálou základnu v jednom bordelu (Club XXXXX v Brně na ulici XXXXX), kam umístil i svou manželku a prodává ji tam. Když ho vídal s holkami, byly to vždy prostitutky. Svou výpověď se chtěl dostat z vazby a začít žít s O. N., která mu sdělila, že Š. uvěznění chápala jako osvobození, neboť ji navykl na pravidelné užívání drog a poté ji začal prodávat v bordelu. Jako na nevěrohodné pak poukázal na údaje tohoto svědka, který prezentoval, že nevěděl co s drogami a tak je lál do kanalizace, za situace, kdy se pohyboval právě v tomto prostředí (prostitutek). M. J. vůbec nezná, viděl ho dohromady dvakrát v životě, jednou asi před dvaceti lety a pak poté, co ho propustili z výkonu trestu, jej potkal u jeho přítelkyně, na kterou zazvonil (tedy zjevně ke které šel, za situace, kdy nevěděl, že tento svědek je již na svobodě). Pochopil, že J. vypovídal po svém zatčení a byl schopen říct cokoli, aby se zavděčil. Tvzení J., že pro něj mělo dvacet holek prodávat kila pervitinu, je směšné, to by hned věděla brněnská policie a rychle by s ním skoncovala. J. je narkoman a domácí násilník. M. B. nezná, nikdy jej neviděl a nesešel se s ním. Závěrem se pak vyjádřil ke svému zdravotnímu stavu s tím, že má nejhorší formu artrózy kyčlí, na pravé noze endoprotézu, ve všech kloubech záněty po celém těle, nemůže běžně chodit a pohybovat se. Poté odmítl dále vypovídat, zejména odpovídat na případné otázky. Ke své výpovědi pak doložil písemné poznámky, z nichž ji četl.
7. V hlavním líčení dne 10. 12. 2020 (č. l. 2986-2987) opětovně využil svého práva a odmítl k věci vypovídat.
8. Jeho obhajobu tak lze shrnout tak, že s danou trestnou činností nemá fakticky nic společného, pouze se podílel na žádost původně spoluobviněného Š. na jeho dopravě, (resp. byl přítomen jako ochrana, doprovod na schůzkách), kdy tomuto víceméně pomáhal předávat peníze a v rámci těchto cest následně i přechovával zavazadla tohoto původně spoluobviněného, u nichž však neznal obsah. Z hlediska možné vlastní trestné činnosti pak teoreticky doznal předání několika dávek drogy („stříkačky asi s pervitinem“) původně spoluobviněné S., ovšem opět na pokyn původně spoluobviněného Š..

9. Při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi, musel soud, mimo poměrně problematické logiky jeho účasti na uvedených schůzkách a dalších popsáných nelogičnostech, přihlídnout i k dalším důkazům (zejména svědeckým výpovědím), které ve vzájemném kontextu možnou celkovou věrohodnost jeho výpovědi zpochybňují. Obžalovaný navíc po celou dobu řízení poukazuje na svoji praktickou neschopnost výraznějšího pohybu (musel ležet ve vozidle apod.), ale zdokumentované záznamy jeho pohybu tuto skutečnost nepotvrzují (v dané době běžný pohyb bez berlí, řízení motorového vozidla), fakticky ji spíše vyvrací a to bez ohledu na skutečnost, že soud nepochybně, že tento jistě zdravotní problémy má. Přehlédnout nelze ani aktivitu obžalovaného směřující proti zajištění finančních prostředků, kdy se domáhá jejich vydání své osobě, při argumentaci zájmem o nákup vozidla (a tedy vlastnictví finančních prostředků), přestože tato verze je evidentně v rozporu s realitou. Soud proto jeho údaje nemohl považovat za zcela věrohodné, kdy tyto vnímá jako účelovou obhajobu a při posuzování skutkového děje z jeho údajů mohl vycházet pouze tam, kde jsou tyto v souladu s dalšími důkazy. V jeho případě pak nelze přehlédnout ani jeho procesní postavení a s ním spojená práva z hlediska uvádění pravdivých údajů a stejně tak jeho dosavadní minulost a i následné jednání (zadržení v cizině v souvislosti s drogovým deliktem).
10. Obžalovaný je z trestné činnosti, mimo svého (minimálního) doznání ke skutkovým okolnostem (přítomnosti u jednotlivých „obchodů“), usvědčován výpověďmi svědků, zejména osob původně spoluobviněných, a dále listinnými a věcnými důkazy, zejména záznamy o sledování osob či věcí. Svědkyně A.M.S. v přípravném řízení dne 3. 7. 2019 (č. l. 244-257), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedla k osobě obžalovaného P.H., že se s ním poznala přes M.Š., který ji H. představil. Nejprve jezdila za Š., ten jí zavolał s objednávkou, a když přijela, byl tam H., bylo to na benzinové stanici u Š. bydliště, tehdy mu prodala menší množství tablet a zeptala se, zda by mu mohla přivést větší množství. Všechna další setkání probíhala za účasti Š. a jeho prostřednictvím. Š. H. oslovoval jménem „H.“ a křestním jménem P.. Obecně ke svému vztahu k drogám uvedla, že vše začalo asi před čtyřmi lety, když bydlela v XXXXX, kam Češi přijížděli do lékárny, kde pracovala, kupovat tablety. Později se začali setkávat i mimo lékárnu, jezdili k ní domů a začali jí přivážet na zkoušku pervitin. Když prodávala tablety, chtěla to sama zkusit. Zpočátku užívala méně, asi jeden gram, a když začala jezdit do České republiky, tak dostávala více pervitinu, který neplatila, bylo to maximálně pět gramů. Většinu toho vyhodila, bylo to pro ni mnoho, užívala ho šňupáním. Ke své osobě pak uvedla, že v XXXXX pracovala jako laborant v lékárně, když vedoucí zjistila, že prodává ty tablety, tak jí nařídila, aby prodala vždy jen jedno balení a proto si začala se zákazníky vyměňovat telefonní čísla a setkávat se mimo lékárnu. Také v lékárně prodávala balení sama sobě, nakupovala je i v jiných lékárnách a přes internet, aby měla zásobu. Po přestěhování do XXXXX(XXXXX) pracovala opět v lékárně, byla stíhána za marihuanu a vypadalo to, že prodávat nebude, ale objevili se zákazníci, kteří chodili už do lékárny v XXXXX a žádali tablety Sudafed, Claritin Aktiv a Cirrus po menších množstvích. Podala si inzerát, kterým hledala práci jinde, oslovil ji A. F., nabídl práci v lékárně v obci Wymiarki. Hned při prvním setkání jí F. řekl, že má možnost zařídit velké množství tablet a ona mu, že má zákazníky na odběr. Pracovala u něj v lékárně a mezitím prodávali tablety. F. pak lékárnu zavřel, neboť se mu nevyplatila. Poté dva roky nepracovala, F. za ní dále jezdil ohledně prodeje tablet, většinou šlo o Apselan nebo Cirrus. F. měl sklad nebo garáž, kde měl větší množství kartonů s léčiv. Už ze školy věděla, že se z těchto tablet vyrábí droga, až později se o to začala zajímat, předtím užívala amfetamin z polské produkce. Důvodem seznámení s H. byl nákup tablet, k první transakci došlo v létě asi před třemi lety v Brně, šlo o tři plastové sáčky po padesáti baleníh Cirrusu (14 tablet) nebo Apselanu či Claritinu (10 tablet). Léky už dovezla vyloupané. Při prvním setkání s H. byli přítomni dva muži, které již poté (kdy H. přestal mít obavy) neviděla. K užití léčiv si nic nevysvětlovali, bylo to jasné. H. jí předal peníze v české měně, později jí dával občas i Eura. Cenu léčiv stanovila ona, bylo to 10 Kč za tabletu. H. jí přitom řekl, že se budou domlouvat přes M., navzájem se nekontaktovali, pouze se ptal, zda je schopna zajistit větší množství. M. jí pak psával množství, někdy se jí je však nepodařilo zajistit. Psali si v písmenech, kdy A znamenalo 1000 balení,

B 2000 balení a tak se to stupňovalo po tisíci. Zboží bylo pro H., ale občas část i pro jinou osobu. U předávek H. byla vždy osobně. Objednávky probíhaly přes Skype, až v posledním případě to Š. objednal osobně u ní doma. Spočítali, co měla doma, říkal, že bere vše, dohodli cenu a řekl, že jde o objednávku pro „H.“. Tvrdil, že „H.“ mu nedal peníze, že čeká, až mu to ona přiveze a on jí peníze dá. V průběhu návštěvy už neřešili obchody do budoucna, byla to největší objednávka, která měla být realizována. To bylo několik dní před jejich zadržením v Praze. Měla s takovým množstvím strach cestovat, hodnota byla více jak za 900.000 Kč. K setkáním s H. uvedla, že byla nepravdělná, někdy to bylo po měsíci, někdy až po třech, nepravdělná byla i množství tablet. Asi rok před zadržením toho H. kupoval nejvíc. Krom případu první předávky, kdy se seznámili, se dvakrát setkali v Králově Poli, jednou u H. doma a dvakrát u nějakých garáží v Brně, jednou v obchodním centru Kaufland. To byla místa, kde docházelo k předání tablet, jen jednou v Králově Poli tablety neměla, ale měnili jí falešná Eura, kterými jim předtím zaplatil za odebrané tablety. Přesný počet setkání si již nevybavuje. Ve své vlastní trestní věci se podrobně vyjádřila k jednotlivým bodům usnesení o zahájení trestního stíhání, kde si vše pamatovala, promýšlela a sepsala. H. za ní nejezdil, neví, zda byl koncovým odběratelem léčiv. Pokud jde o konkrétní předaná množství a ceny, vše uvedla ve svém výsledku obviněné, nyní už se není schopna vyjádřit, nikdy to nepočítala. Její zisk byla provize z prodeje léčiv, nebyl jí nabízen podíl na zisku z případné výroby drogy. Sama H. prosila, aby jí nějaký pervitin dal, což učinil při každém setkání, fyzicky jí ho předával ve stříkačce o objemu 2 ml, ve které byla asi polovina. Když si to dala, rozhodlo ji to a měla motivaci přijet pro další pervitin. Jednou jej užili spolu, když měl narozeniny, to bylo u něj doma, když přivezla tablety. Jednou když přijela spolu se S., byla už pod vlivem pervitinu, proto s ní nechtěl jednat a poslal ji domů. Ne vždy při cestách do Brna dovezla tablety, stávalo se, že pouze jela za M. na návštěvu. Jméno B. se objevilo v počátku jejich cest k M., přivezla 50 balení, které dala M. a ten je dal B., který ho měl okrást. Jména Š. a J. jí nic neříkají. H. z jejich odběratelů bral nejvíce. Když přivezla menší množství, tak si ho nevzal, to se stalo asi jednou. Také se měnily ceny za tablety, když došlo k jejich zvýšení, chtěla za ně více, ale on si je nevzal, i když je dovezla. Celkem asi ve čtyřech případech jejich setkání tak nedošlo k předání tablet. Sama počítala množství účinné látky v balení, ale neřešila přepočít na pervitin. K protokolu o sledování ze dne 23. 8. 2017 uvedla, že nešlo o první setkání, toto souviselo s prodejem tablet H.. Ke sledování dne 26. 9. 2017 uvedla, že nejprve jeli k O., kde předala menší množství tablet a pak k H., kde též předala tablety. Ke dni 18. 11. 2017 uvedla, že u Š. v autě předali tablety jí neznámému muži, současně jela do Brna vyměnit falešná Eura s H.. K záznamu ze dne 6. 12. 2017 uvedla, že v Brně byla s kamarádkou, Š. nesehnala, tablety asi nevezla, mělo jít o domluvu. Ke dni 29. 3. 2018 pak sdělila, že přijela do OC Chodov s tříhodinovým zpožděním, měla tam být ve 12.00 hod., ale přijela až v 15.00 hod., šla do McDonald's, kde byl Š. s nějakým mužem, H. tam nebyl, čekali na něj. Když přišel, šli kouřit, H. se ptal, kolik toho má a za kolik, dal jí stříkačku pervitinu zabalenou v kapesníku. Ukázalo se, že H. nemá tolik peněz, zbytek jí měl do Polska dovézt M., což se jí nelíbilo, ale souhlasila. Měli zaparkovaná auta na různých místech, tak šla s M. do svého auta, H. s neznámým mužem zůstali venku, následně byli zadrženi. Množství peněz, které měli u sebe, bylo asi o 100.000 až 200.000 Kč menší, než množství léčiv. Léčiva dle požadavků Š. nemívala na skladě, někdy něco zůstalo z předchozí objednávky, jinak volala F. a léky opatrovala. V posledním případě měla větší množství, neboť očekávala příjezd odběratelů z Budějovic. Léky z blistrů vyloupávala sama, nebo jí pomáhal otec, případně si je doloupávali odběratelé. Věděla, za jakým účelem Š. s H. léky nakupují, ale nevěděla, zda pervitin pro ni je z jí dodaných tablet. K předestřenému hovoru ze dne 27. 2. 2018 v 17.35 hod. uvedla, že jde o objednávku od F. pro H., bylo to měsíc před zadržením a potřebovala hodně času na vyloupání tablet z blistrů. V rámci rekognice dne 9. 5. 2018 (č. l. 357-387 včetně fotodokumentace) ještě ve společném řízení v procesním postavení obviněné, kromě dalších, v předložených fotoalbech poznala M. Š., kterého označila jménem, P.H., kterého označila s tím, že jej zná pod přezdívkou H. a O. N., u níž si nebyla jistá a uvedla, že je možné, že je to O. z Brna, ale měla černé vlasy (zde nelze přehlédnout, že na dokumentaci sledování, je tato osoba, svědkyně

N., zachycena ve společnosti svědkyně S., kdy má blond vlasy, ovšem v rámci hlavního líčení již měla tmavé – černé vlasy, a nelze tak vyloučit, že i v dřívější době barvu vlasů měnila).

11. V hlavním líčení dne 4. 3. 2021 v rámci videokonference na svých údajích setrvala, kdy i identifikovala obžalovaného H.. V podrobnostech, s ohledem na časový odstup, pak odkázala na své předchozí údaje. Dále uvedla, že objednávky byly v hodnotě statisíců Kč (mj. i 500.000 Kč), nejvyšší (cca 900.000 Kč) souvisela se zadržením. Z hlediska vzájemných vazeb obžalovaného H. a svědka Š., i s ohledem na charakter obhajoby obžalovaného H., uvedla, že se domnívá, že M. Š. byl pouze prostředníkem při těchto transakcích, bral si od ní provizi 10 % v tabletkách (následně vyloučila, že by od ní dostával peníze), kdy se domnívá, že tyto předával dál, vozil ji, byl řidič, kontaktní osoba. Osobou, která to řídila, tím kdo rozhodoval v této záležitosti, byl H.. On rozhodoval o tom, jaké množství má přivést, jí prezentoval, že ji bude kontaktovat Š. apod. Sama přímý kontakt na obžalovaného neměla. O vlastní výrobě drog nic neví, nikdo jí k tomu nic neřekl, ona se na ní nepodílela a to ani případným profitem (z prodeje). K celkovému množství drogy (pervitinu), které získala konkrétně od obžalovaného H., uvedla, že dle ní to bylo méně než 5 ml. Svědek Š. (případně jeho manželka) jí také nabídl drogu a to u něj doma, tuto nabídku dostala i od další osoby (dalšího odběratele přes Š.). Kolika osobám Š. zprostředkoval jí dodaná léčiva, neví, s výjimkou jednoho případu zůstávala ve vozidle. Š. od ní odebíral zboží několik měsíců předtím, než se objevil obžalovaný H.. Ona sama zásobovala v České republice několik (mezi 10-20) dalších osob. K seznámení se Š. pak doplnila, že se Š. se seznámili v XXXXX v Polsku, ona byla v té době bez práce, a její kamarádka, která pracovala v lékárně v jiné obci, jí volala, že přijel pan Š. pro léky. Vzala si proto taxík a přijela k lékárně. Ve chvíli, kdy vycházel z lékárny, k němu přišla, představila se a navrhla mu odběr léků přímo od ní. Od té doby byli v přímém kontaktu, buď přijížděl on k ní anebo ona k němu. Při předávání léčiv a peněz s obžalovaným H. měli k sobě navzájem důvěru, takže nebylo potřeba kontroly, vždycky to souhlasilo, (na místě) nekontrolovali ani léky, ani peníze.
12. Tyto její údaje přitom v zásadě korespondují i s jejími údaji, které uvedla v postavení spolupracující obviněné v rámci původního společného řízení (jednak dne 24. 4. 2018 č. l. 2375-2389 a dále dne 9. 5. 2018 č. l. 2390-2414), kdy primárně podrobně popsala veškerou svoji aktivitu ve vztahu k nakládání s pseudofedrinovými léčivy od roku 2013 do roku 2018, včetně dodávek pro M. Š. a P.H.. V rámci těchto výpovědí přitom popsala i konkrétní průběh kontaktů, které jsou přesně specifikovány ve výroku rozsudku, včetně množství předaných léčiv a uhrazených finančních částek. V případě dodávky dne 26. 9. 2017 uvedla, že nejprve přijeli k Š. domů, kde ale nedošlo k předávce, byli tam krátce, bez zavazadel. Léčiva měla v tašce ve vozidle. K předání došlo tak, že z tašky vyndala pět balíčků po 100 kusech do igelitové tašky, kterou dala O. N. a společně šly k ní do bytu, kde čekal Š., a zaplatil za ně 50.000 Kč. Vzhledem k tomu, že se jednalo o malý jednopokojový byt, tak všem přítomným (tedy i O. N.) bylo zjevné, o co se jedná. V košících pak nebyly léky, ale houby.
13. Vzhledem k provázanosti jejích údajů s údaji svědka Š., se k jejich věrohodnosti soud vyjádří souhrnně po popisu údajů svědka Š..
14. Svědek M.Š. v přípravném řízení dne 12. 7. 2019 (č. l. 294-311), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedl, že z drog zkusil marihuanu a před asi 10 lety i pervitin. S obžalovaným H. se seznámil asi před šesti až osmi lety, ale podrobnosti si nevybavuje. K tomu, že se stal dodavatelem léčivých přípravků pro P.H., došlo tak, že jej v Polsku kontaktovali nějakí Češi a chtěli, aby jim došel do lékárny pro zboží, někde to v Brně zmínil a tak jej oslovil M. J. a dozvěděl se to H.. Potom došlo k seznámení s A., která jej v Polsku oslovila, což dával v Brně k dobrému, bez nějakého úmyslu, nikdy nebyl nabízeč léků. Iniciativa vznikla ze strany H., o kterém se dozvěděl, že jezdí někde na Slovensko pro léky na výrobu pervitinu. H. chtěl, zda by mohl napsat A. ohledně Polska a možnosti nákupu léčiv. H. i určil částku, kterou měl na nákup, kdy

zpočátku šlo o částky do 10.000 Kč, potom se to zvyšovalo. Postupně, když byla A. liknavější, H. uváděl, že má i jiný zdroj léčiv, které ale musel vracet. On se na tom účastnil tak, že napsal A. podle požadavků H., kolik má „H.“ peněz a podle toho chce množství, ona mu sdělila možnosti, to předal H. a A. poté podle dohody přijela. Obchod na místě probíhal mezi ní a H.. Sám znal pouze A. a to samé H., jména dalších osob v Polsku mu nic neříkají, pouze s A. občas někdo přijel. Tyto obchody probíhaly po dobu dvou let do jeho zadržení, nejprve v menším množství a postupně podle zisku z prodeje pervitinu se navyšovaly požadavky na množství léčiv. K údajům A. M. S. o průběhu prvního kontaktu s H. uvedl, že si nevybavuje, že by v prvním případě s H. někdo přijel. Léčiva vozila A. do Brna, krom poslední cesty, kdy jeli do Prahy, nechala si platit i za cestu, H. několikrát kritizoval její ceny, chtěl nižší. Vyloupání léků z blistrů byla dle něj asi osobní aktivita A., H. takový požadavek neměl, asi pro ni byl jednodušší převoz. Pokud A. předala H. tašku s léky a on jí peníze, tak ale do tašky neviděl, obchod probíhal většinou ve vozidle. Stávalo se, že došlo k problému, kdy H. neměl peníze, což A. řekl až na místě, a spoléhal na to, že léky dostane a částku doplatí, k čemuž i došlo. H. A. při osobním kontaktu téměř pokaždé předal naplněnou stříkačku s obsahem, kolik toho bylo, neví, ne více než 2 měrné jednotky. Dával jí to zadarmo pro lepší jednání, ona si na místě šňupla. Ohledně druhu léčiv si vzpomíná na Apselan, Cirrus a možná další, podle toho, co psala A., zjistil, že různá léčiva mají různé množství léčivé látky a byla balena po různých množstvích deseti či čtrnácti tablet. A. určovala cenu podle množství účinné látky, tedy zda šlo o 60 nebo 120 mg, on sám z obecných informací předpokládal, že z Polska se vozí léky a vyrábí drogy. Je schopen se vyjádřit k výrobě pervitinu H., nikoli už k distribuci, o té nic neví, H. byl schopen prodat jakékoli jím vyrobené množství do čtrnácti dnů. Nikdy se však nedozvěděl, jaké množství jednorázově vyrobil. Na místo varu s sebou H. vozil kovový trezor a dával do něj vyrobenou drogu v 20 ml injekčních stříkačkách. Neví, zda vyrobenou drogu přeprodával, nebo dodával koncovým uživatelům. Nikdy u výroby nebyl, ale ví, že H. si léky schovával a neměl je doma. Od převzetí léků k vlastní výrobě byl časový odstup, kdy získával místo a ostatní věci, kupoval Toluen, to mu zajišťovala jeho známá „malá M.“. Jednou byl s H. nakupovat nějakou kapalinu v plechovkách v drogerii. Neví, kde H. získával další chemické látky pro výrobu, pouze mluvil o skle a posílal někoho do drogerie na Orlí v Brně. H. vozil, po osobní domluvě nebo komunikaci přes aplikaci Telegram, na různá místa, měl naloženo auto dvěma taškami a kufrem, byl upozorněn, že je tam sklo. Odvážel věci na místa určení, v jednom případě šlo o chatku v Želešicích, o níž H. tvrdil, že patří D.. To bylo v počátcích, kdy odebíral malé množství. Vracel se zpět po 48 hodinách. V posledním roce a půl to probíhalo tak, že dostal naložený kufr auta, kanystry s toluenem, naložily to M. nebo (po skončení činnosti M.) R. a případně H., jimž pomáhal a byl vyslán na místo, kterým bylo ve všech případech bydliště D. ve XXXXX, předal to vždy D., případně mu pomohl vyložit věci z vozidla. Poté byl domluven, kdy má přijet, nebo že tam pojedou H. za dva až tři dny, podle toho, jak to určil D.. Ten se dle něj, ale na výrobě nepodílel. Poté pro H. a jeho pomocníci přijel, naložili zpět věci do vozidla, včetně toho trezoru. Když jezdili do XXXXX, H. s tou pomocnicí vystoupili u Bauhausu, kde nakoupili 3 – 5 barelů a po výrobě je zpět již nevozili. K M. J. uvedl, že ten potřeboval drogu spíš pro sebe, je mu záhadou, co je pravdy na jeho výpovědi ohledně nákupu léků za 2.000.000 Kč, ale k tomu nic neví. V jednom případě léčiva od A. zajistil i pro J. na jeho žádost. Je možné, že jej žádal několikrát, ale on se tomu bránil. O tomto obchodu H. nevěděl. J. podle něj o obchodech H. věděl přes nějaký mezičlánek. Asi přes odběratele. Pro B. nic nezprostředkoval, to je divný patron, léčiva mu neprodal, pokud A. uváděla, že jej měl B. podvést při prodeji léčiv, tak si to asi pro A. vymyslel. K R. S. uvedl, že tento pracoval v Německu, a když se vrátil, bydlel u H., říkalo se, že je jeho poskokem. Objevil se tam, když se A. odmlčela (v prosinci 2017) a když H. tvrdil, že si léky zajistí ze Slovenska, Maďarska nebo Rumunska. Ke svědkyni O. N. uvedl, že tato měla s H. vztah, hned jak šel on sám do vazby, ale o jejím podílu na trestné činnosti neví. Od S. objednával léčiva pouze pro H. a J., pro žádné další osoby. Množství léčiv a peněz určoval vždy H. dle peněz, které měl, za S. do Polska jet nechtěl. Léčiva si H. objednával po dvou, třech nebo čtyřech měsících, podle momentálních okolností po dobu těch dvou roků. K údajům S. uvedl, že dle něj nikdy nedošlo ke zrušení obchodu, když byla

A. „sjetá“, došlo ale k obchodu, kdy H. zaplatil falešnými bankovkami hodnoty 500 EUR. Tyto byly čtyři, H. jich však měl více, podle něj se je bál zkontrolovat a nevěděl, že jsou padělané. Sám mu říkal, že se je bál zkontrolovat, aby nezjistil, že i další, které má v trezoru, jsou falešné. Obecně vždy, když A. dovezla léky a H. měl peníze, tak k obchodu došlo, protože H. byl po tabletách lačný. Jednou peníze neměl, A. mu nechala na dluh, který doplatil, šlo o částku 300.000 Kč a ještě vzal za dalších 300.000 Kč. Za léčiva si vždy platil H., on nikdy peníze v ruce neměl. S množstvím vyrobeného pervitinu seznámen nebyl. Od A. dostával provizi 1.000 Kč, později mu nabízela léky. Sám nechápe svou motivaci ohledně onoho zprostředkování. K místům, časům, množstvím a druhům léčiv uvedl, že šlo maximálně o patnáct případů předání léčiv od A.H., které zprostředkoval, a to v garáži OC Královo Pole, v Žižkově ulici v Brně, na Rostislavově náměstí, další místa už neví. Vždy to bylo na území města Brna, krom posledního případu. Léky byly předávány za cenu od 10.000 Kč až po statisícové částky, např. 300.000 Kč, 600.000 Kč a v posledním případě více. Ve dvou případech došlo k předání léčiv v pneumatice, a to na Rostislavově náměstí a v posledním případě. V ostatních případech to bylo v taškách. Ví, že A. pověřovala svého otce vyloupáváním léků. A. mu nabídla provizi v lécích, on řekl H., že od ní léky koupil, a ten mu nabídl, že mu z nich vyrobí drogu. Více než v polovině případů od A. léky jako provizi dostal, předal je H., který mu jako odměnu nechal polovinu vyrobeného množství. Většinou od H. měl dvě plastové stříkačky o objemu 20 ml, které byly plné, v posledních dvou případech dostal větší množství, nebylo v jeho silách, aby tuto drogu zpeněžil, neboť se v drogovém prostředí nepohyboval. Nějakému Slovákovi, pracujícímu někde u Mikulova, jménem N. nebo R. nepravidelně předával množství 1 – 4 měrných jednotek, zbytek drogy měl schovaný pod skříní a větší množství vysypával do toalety. K záznamům o sledování osob a věcí pak uvedl, že dokumentace jejich sledování ze dne 23. 8. 2017 souhlasí, souhlasí i s vyjádřením S. k němu. Dne 18. 11. 2017 sledování zachytilo předání peněz J., opět souhlasí s vyjádřením S.. Cestě dne 29. 3. 2018 předcházela dlouhá komunikace s A., která nechtěla jezdit do Brna, tvrdila, že má dost, pak odjel H. do Karibiku a tak se to odložilo. Poté za ní jel do Polska s dcerou a obchod domluvili, řekl jí, že H. má 960.000 Kč, A. s tím souhlasila. V jejím bydlíšti byla pohovka zasypána krabičkami od léků. Po návratu v Brně pak předal H. papírek od A., určili místo a termín v Praze (Praha byla podmínkou A.). Ten den se do Prahy vypravili on svým vozem a H. se Š. Fabií, neboť on nechtěl vézt léky z Prahy, protože pouze zprostředkoval obchod. A. do Prahy přijela asi po čtyřech hodinách, sešli se, šli ven kouřit, H. dal A. jeho prostřednictvím injekční stříkačku s pervitinem a vypadlo z něj, že nemá částku asi 180.000 Kč, proto on A. slíbil, že peníze dostane dodatečně. A. řekla, že léky jsou v pneumatice, proto nebylo možné dělit jejich množství. Šel s ní do vozidla, aby přejeli k H. vozu, přičemž byli zadrženi policií. Neví, jakou úlohu měl Š., jen věděl, že je poskokem H.. K výpovědi S. ohledně prodeje léčiv uvedl, že význam písmen ve Skype komunikaci nebyl podle množství léčiv, ale finanční hotovosti, kdy A bylo 10.000 Kč, B 20.000 Kč, později se to povýšilo na řád statisíců. K zadržení H. v Bosně a Hercegovině nic neví.

15. V rámci rekognice dne 13. 2. 2019 (č. l. 388-408 včetně fotodokumentace) tehdy ještě ve společném řízení v procesním postavení obviněného označil M.B., jemuž ale dle vlastních slov samostatně léčiva nikdy nepředával z důvodu nedůvěry, kdy tento mohl být účasten předání léčiv J.. Později dne 1. 8. 2019 (č. l. 409-423 včetně fotodokumentace) již v procesním postavení svědka v této vyloučené věci označil M.S. jako osobu jím ve výsledku uváděnou jménem M. ve vztahu k obžalovanému H. (v souvislosti se zajišťováním věcí k výrobě).
16. V hlavním líčení 12. 1. 2021 na těchto údajích setrval, včetně podrobného popisu konkrétních dodávek, kdy upřesnil, že S. mu již v samém počátku nabídla, že by zajistila dovoz léků do České republiky. V té době tomu nerozuměl a neměl o to zájem. Kontakt využil až v souvislosti se zájmem obžalovaného H. (zde opakovaně uvedl, že prvním, pro koho v Brně zprostředkoval nákup, byl obžalovaný H.), ale mohlo se to krýt se svědkem J., každopádně s H. spolupracoval delší dobu. J. byl asi první, komu zmínil svoji zkušenost z Polska. Nikomu jinému, mimo těchto dvou, nákup

léků nezprostředkoval. Se S. pak komunikoval vždy na základě požadavku obžalovaného H., který mu řekl, kolik má peněz a aby to sdělil A.. H. dle něj s A. jiným způsobem nekomunikoval. Dále uvedl, že on sám chtěl se svojí činností skončit, přinášela mu jen stres, a když si to nakonec spočítal, tak zjistil, že měl větší náklady než výnos ze zprostředkování. Proto neměl zájem o další spolupráci s J. (viz jejich komunikace) a i s H. to chtěl ukončit. K provizi pak doplnil, že H. nevěděl, že od A. dostává jako provizi část léčiv, toto mu interpretoval tak, že si je koupil za svoje peníze s tím, že mu řekl: „Uvař mi z toho nějakou tu drogu“. Z vyrobeného množství mu pak H. dal 50 % protože „vařič“ nesl větší riziko. Sám přitom neměl kontakty, jak drogu prodat, pouze jeden člověk (Slovák jménem R. či R.) od něj odebíral náhodně (1x za 14 dní nebo za měsíc) a to řádově v gramech. On sám drogy neužíval. Od H. peníze nedostával, maximálně mu při cestě uhradil benzín (natankoval a zaplatil nějaké množství PHM). Proslýchalo se (i sám H. mu toto řekl), že H. měl nějakého společníka, nebo někoho, se kterým spolupracoval, nebo kooperoval v tom smyslu, že si navzájem půjčovali tablety případně pervitin, pokud neměli dostatek vlastních a následně si to dorovnali. K předávání provize (a případné přítomnosti obžalovaného) uvedl, že si to již nevybavuje, jemu šlo o to, aby obžalovaný H. nevěděl, že je to jeho provize, prezentoval to tak, že to od A. koupil pro sebe. Je možné, že to bylo v tom (celkovém) množství právě proto, aby se to nerozdělávalo. Z těchto (jeho) tablet mu pak dal H. polovinu vyrobeného pervitinu, což dělalo asi 20-40 měrných jednotek v injekčních stříkačkách. Komu dalšímu (mimo S.) H. pervitin dával, se není schopen vyjádřit. S. H. dával pervitin prakticky při každém setkání, aby byla „komunikativnější“, i pro případné řešení problémů. Kolikrát dostal provizi, není schopen uvést, když ji nedostal vždy, protože A. byla kolikrát naštvaná kvůli tomu, že nebyly zaplacené peníze, že si pro ně musí jet dvakrát atd. a provizi mu nedala. K předávání peněz upřesnil, že ve většině k tomu docházelo ve voze obžalovaného H., kdy je předával obžalovaný H. přímo A. S., byla mezi nimi dův., nedocházelo k jejich přepočítávání. První dodávky (nadpoloviční většina) byly v řádu desetitisíců (hodnota v Kč), a až zhruba poslední půl rok byl v řádu stovek tisíc (200.000-300.000 Kč), ale něco se tam doplácelo, takže to není schopen úplně přesně popsat. Poslední obchod byl ale určitě v největším objemu. K výrobě drog upřesnil, že původně probíhala výroba (asi 2x) v chatce v Želešicích u Brna, což měla být chatka pronajatá od svědka D., kde byl hodně miniaturní prostor bez inženýrských sítí, bez vody, tzn., že byl pro vařiče velmi nepohodlný. Po přestěhování svědka D. do XXXXX, tak tento tam vyhradil prostor (dvě místnosti s chodbičkou), který byl nějakými úpravami (igelitem) oddělený od obývací části toho domu a byl připravený pro výrobu pervitinu z těch tablet. V tomto prostoru byl, viděl tam stoly, vařič, varné sklo (pekáče, ze kterých H. seškrabával kreditní kartou nějaké zbytky), injekční stříkačky, ty dvacítkové, ve kterých byl pervitin, trezor, nějaké jiné laboratorní sklo si nevybavuje. Věci potřebné k výrobě vozil do XXXXX sám, aby H. minimalizoval riziko, kdyby se něco stalo (dopravní kontrola, nehoda apod.). Do tašek se nedíval, jak tašky dostal, tak je předal. K obsahu byl občas upozorněn H. na křehký náklad (arg.: „Pozor, je to sklo, chovej se k tomu opatrně, jeď opatrně, naskládej si to do kufru opatrně.“). Občas vozil samostatně tablety (jel tam tedy 2x), občas vezl vše k výrobě dohromady. K celkovému rozsahu výroby (vyrobenému množství pervitinu) se není schopen vyjádřit, když to sice lze dopočítat z množství tablet, ale neví, zda H. všechny tablety bral pro sebe (tedy vyráběl ze všech získaných), protože tam byl někdo, se kterým on kooperoval, se kterým si půjčovali tablety, měnili tablety. Po výrobě zbylo spousta odpadu a musela se přistavit nákladní Tatra, která odvážela různé barely a nějaké chemické látky atd. někam zakopat. Kdo Tatra přistavil, ale neví.

17. Ke své osobě dále uvedl, že v dané době se živil jako IT technik, kdy měl z dřívějšíka hodně zákazníků, kteří se na něj obraceli a tito zákazníci dávali dále kontakt na něj svým známým a rodinným příslušníkům, takže měl od rána do večera stále co dělat. Rozhodně nekořistil z prostituce, jak naznačoval obžalovaný H., kdy je ovšem pravdou, že měl kontakt na noční kluby. Začalo to ještě v době, kdy měl ještě prodejnu na Lidické ulici (90. léta), chodili k němu taxikáři, se kterými se dohodl na tom, že mu budou vozit reklamy na svých vozidlech a on jim bude dávat nějaké slevy, nebo nějaké výhody a protože taxikáři se hodně znali s provozovateli, nebo majiteli

nočních klubů a ti samozřejmě také potřebovali výpočetní techniku, tak se obrátili na něj a on jim dodával výpočetní techniku (např. klubu XXXXX, XXXXX nebo klubu XXXXX). Své přítelkyně sice v případě jejich zájmu vzal do daných klubů, ale spíš ze zajímavosti, rozhodně je „neprodával“. Je pravdou, že ví, že tyto tam v určité době „pracovaly“, ale to šlo mimo něj, k ničemu je nenutil. Na dotazy obžalovaného k jeho vztahu se svědkyní N., s ohledem na jím prezentované údajné údaje této svědkyně, tedy že ji měl navést do užívání drog a poté umístil do nevěstince, uvedl, že s touto se seznámil přes sociální sítě, rok spolu žili, kdy ona nepracovala a žila s ním v jeho bytě. V době zadržení již s ní nežil, a pokud v té době pracovala v klubu XXXXX, tak to byl již její život. Nikoho do ničeho nenutil, není pravda, že by někomu dával drogy, vždy byl proti drogám. Jinak potvrdil, že v době, kdy žil s O. N., tak tato měla i fyzické konflikty s jeho manželkou (arg. „bojovaly o něj“, „manželka přijela a s O. si tahaly vlasy“). Dále rozhodně popřel údaje svědka J., že by byl, byť náhodným (měsíčním), uživatelem drog. Pervitin požil pouze 1x, „chytil panickou depresi“, takže už nikdy to nechtěl opakovat. Stejně tak popřel jeho údaje o tom, že by měl zmínit, že od něj odebíral (drogy) na kila svědek B.. Tomuto ani drogy, ani tabletky nedodával. Na dotaz obžalovaného ve vztahu ke vzájemným vztahům, konkrétně, zda si jej najal na vymáhání dluhů, uvedl, že toto se týkalo jedné konkrétní osoby, J. G. z Vinohrad. Tento byl hodně na drogách, zneužíval svoje holky, dával jim drogy atd. Protože G. věděl, že má u sebe nějaké drogy, tak si ty drogy od něj úplně bezplatně bral. Využíval jej, když byl bez řidičáku, o který přišel kvůli pervitinu (logicky k zajišťování přepravy) a když jej odmítl (arg.: řekl mu „Hele kámo, já tě už nebudu nikam vozit.“), tak tento mu probodl pneumatiky na autě (zrovna, když měl jet do XXXXX), vyhrožoval mu, že rozhlásí všem, že prodává drogy malým holčičkám atd. Nejednalo se tedy o vymáhání dluhů, žádný dluh (v rámci dotazu obžalovaný zmiňoval dluh 100.000 Kč) tam nebyl, jednalo se o snahu tohoto se zbavit, resp. dosáhnout, aby jej přestal obtěžovat. Proto obžalovanému o tomto řekl a obžalovaný jej vyzval, aby G. pozval k němu domů. Nalákali ho tam a tam byl muž přezdívaný „Ú.“, který to s ním nějakým způsobem „vyřídil“, a od té doby měl klid.

18. Tyto jeho údaje o vlastním podílu na trestné činnosti či úloze obžalovaného P.H. přitom obecně korespondují i s jeho údaji, které uvedl v postavení obviněného v rámci původního společného řízení (jednak dne 11. 6. 2018, č. l. 2471-2528 včetně poznámek a dále dne 13. 2. 2019, č. l. 2530-2542), kdy primárně podrobně popsal veškerou svoji aktivitu ve vztahu k nakládání s pseudoefedrinovými léčivými, včetně prvotních kontaktů se S. (od 1/2 roku 2016), tak dodávek pro P.H.. V rámci těchto výpovědí přitom popsal i konkrétní průběh kontaktů, které jsou přesně specifikovány ve výroku rozsudku, s tím, že většinově souhlasil s údaji svědkyně S., pouze v případě dodávky dne 26. 9. 2017 (pro soud poměrně nelogicky) uvedl, že nejprve přijeli k němu domů, kde ale nebyla domluvená předávka, a S. k němu do bytu vzala košík s houbami. Protože pro ně neměl využití, nabídl, že je mohou zavést jeho přítelkyni (N.). Proto (tedy v podstatě náhodně) jeli na ulici Nováčkova, kde svědkyni N. nejprve ukazovali houby v kufru auta, a poté, kdy je tato v košíku odnesla nahoru, tak A. v kufru auta předal asi 30.000 Kč za léky určené mimo obchodu s H. pro J.. Protože měli čas, tak šli nahoru ke svědkyni N. a A. (opět náhodně či omylem) vzala léky (pro J.) v tašce s sebou (zde přitom uvedl, že neví, zda tašku nedala svědkyni N.). Tašku v bytě schoval (za sedací soupravu), protože N. o ničem nevěděla, (ono schovávání je minimálně problematické v případě, pokud by tašku přebírala tato svědkyně a tak o ní věděla), a následně po schůzce s H. se pro ni (opět problematicky - složitě) vrátil. V případě poslední dodávky dne 29. 3. 2018 pak popřel údaje S., že by měl část kupovat pro sebe, když pro něj byla určena provize. Dne 13. 2. 2019 pak zejména reagoval na výpověď svědka J., kdy shodně, jako je uvedeno již výše, popřel údaj o užívání pervitinu, ale potvrdil, že léčiva měl v přístrojové desce (dle něj v běžné přihrádce). Jinak se opět vyjádřil ke kódům v komunikaci (A, B, C atd.), kdy se jednalo o vyjádření hodnoty (v ceně, nikoli množství, jak jinak uvádí svědkyně S.). Ve spojení se záznamy komunikace pak se vyjádřil i k osobě svědka B., ke kterému jinak uváděl, že jej nezná, s tím, že se jednalo o kamaráda J., kterému se říkalo „M.“, rozhodně mu nedodával léčiva.

19. K osobám obou těchto svědků, s ohledem na jejich možnou obecnou a specifickou věrohodnost, bylo z obžaloby Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, sp. zn. KZV 8/2018 (č. l. 2706-2730) prokázáno, že tato byla podána na A. M. S., M. Š. a dalších 9 obviněných dne 31. 7. 2019 pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 3 písm. c), odst. 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy skutky popsané v bodech l), n) a v) obžaloby v případě svědkyně S. a v bodech a), c) a e) obžaloby v případě svědka Š. odpovídají skutkům popsaným pod body 1, 2 a 4 v obžalobě projednávané zdejším soudem ve vztahu k obžalovanému H., potažmo v předmětném rozsudku. Svědkyně A.M.S. je přitom v obžalobě označena jako spolupracující obviněná. K osobě svědka Š. a jeho majetkovým poměrům bylo z Centrální evidence exekucí (č. l. 2667-2689, včetně vyhodnocení na č. l. 2666) prokázáno, že má na svoji osobu vedeno 7 exekucí v celkové výši 1.201.450 Kč.
20. Mezi výpověďmi těchto osob, přestože obecně vypovídají prakticky shodně, je přesto několik rozdílů. Takto je nutno chápat např. rozdílné vnímání písmen v rámci komunikace, svědkyně S. je prezentuje jako ekvivalent množství (případně kvality) a svědek Š. jako ekvivalent hodnoty. Z posledního obchodu je přitom zjevný zájem o „J“, kdy shodně je prezentována částka 932.000 Kč, což by odpovídalo logice stupňování částek, kdy „A“ = 100.000 Kč, „B“ = 200.000 Kč a „J“ = 1.000.000 Kč, tedy údajům svědka Š. a nikoli svědkyně S., kdy při jejím výpočtu by se mělo jednat o 10.000 balení, ale přitom bylo k předávce určeno cca 37.000 kusů tablet. Nelze ovšem zcela vyloučit, že tento přepočít v určité době mohl odpovídat realitě, když byla původně hodnota „A“ 1.000 Kč (dle verze Š.) a cena za jednu tabletu původně 10 Kč, při celém blistru tedy 100 Kč a při deseti baleních právě 1.000 Kč (jak prezentovala svědkyně S.). Další, ne zcela zásadní, rozdíl je v prezentaci zrušení obchodu obžalovaným, když A. S. byla pod vlivem drog. Přestože svědek Š. takovou situaci neguje, nelze vyloučit verzi svědkyně S., která uváděla, že byla v Brně s další osobou a fakticky znala bydliště obžalovaného (viz záznam sledování, kdy byla v bydlišti obžalovaného), takže nemusela vždy využívat Š.. Další skutečnosti, ve kterých se liší, jsou např. v způsobu úhrady „provize“, kdy S. vylučuje v počáteční fázi finanční úhradu, případně skutečnost, že jí měl svědek Š. nabízet drogy, což naopak tento popírá. K předávce léčiv dne 26. 9. 2017 tak oba shodně popisují prvotní předávku u O. N. určenou pro obžalovaného Š., resp. J., a následnou předávku obžalovanému H.. Jejich popis se však liší v detailech a soud proto tyto údaje hodnotil i s ohledem na objektivní záznamy sledování těchto osob. Je zjevné, že ani jeden popis zcela nekoresponduje s realitou. V případě údajů svědkyně S. lze konstatovat, že všechny její (ovšem obecnější) údaje v postavení svědkyně k tomuto předání, lze považovat za odpovídající zjištěné skutkové situaci. Její dřívější podrobnější údaje v postavení spolupracující obviněné však vykazují jisté rozpory s objektivním popisem ze sledování. Takto je nutné zmínit prvotní kontakt u domu užívaného svědkem Š. s touto osobou, kdy zmiňovala, že nedošlo k předávce a ke kontaktu došlo bez zavazadel. Přestože lze souhlasit s tím, že zde k předávce léčiv nedošlo (resp. toto nelze vyvrátit), rozhodně toto setkání nebylo bez zavazadel, když Š. předala košík s nezjištěným obsahem, v němž je shora viditelná část s nějakými drobnějšími předměty, teoreticky s prezentovanými houbami. Obsah tohoto košíku přitom zůstal v bydlišti svědka Š., když k vozidlům se vrátili s prázdným košíkem. Stejně tak v rámci popisu předávky u O. N. zmiňuje, že s touto šli společně do bytu, kde čekal Š., kdy jí (svědkyni N.) dala léčiva v igelitové tašce. V rámci sledování, je přitom zjevné, že této svědkyni N. předala opět plný košík a nikoli (viditelnou) tašku. Její popis je ovšem přesnější z hlediska pohybu osob, kdy ze záznamu sledování je zřejmé, že po příjezdu S. a Š. k nim přišla svědkyně N., společně odešli všichni do jejího bytu, následně se k vozidlu S. vrátili pouze S. a N. a ty poté spolu odešly zpět do bytu. Pokud bude soud vycházet ze shodného stanoviska těchto svědků, že v košíku byly houby, pak je zcela nelogický údaj svědka Š. o důvodu cesty ke svědkyni N., tedy, že v jeho domácnosti není nikdo, kdo by houby zpracoval (a tedy nemají pro něj význam), a proto fakticky náhodně odjíždí k ní (aby tato je využila), když zjevně houby zůstávají v domácnosti svědka Š. (vrací se k autu s prázdným košíkem). Zcela v rozporu se zachycenou

realitou, je pak jeho popis placení (v kufru vozidla), když samostatně nebyl s A. S. u vozidla on, ale opět svědkyně N.. Je evidentní, že tento popis může mít jen jediný logický důvod, a to snahu chránit svědkyni N., resp. tuto vyvinut ze znalosti (případného podílu) trestné činnosti. V rámci poslední dodávky pak S. prezentuje z hlediska určení i svědka Š., jako zájemce (tento má mít 70.000 Kč), naopak svědek Š. tvrdí, že celá dodávka je určena pro obžalovaného H.. Opět i zde nelze přehlédnout objektivní záznamy sledování, kde je zjevná situace, kdy svědek Š., v situaci, kdy jsou sami, ukazuje svědkyni S. obálku, kdy tato situace svědčí spíše pro věrohodnost vnímání svědkyně S., ovšem způsob uložení zboží, které nešlo nějak jednoduše rozdělit, svědčí pro jednoho odběratele, kdy ovšem nelze vyloučit, že takto mohla S. Š. s H. vnímat.

21. Lze tedy uzavřít, že v případě obou lze najít detaily, které nejsou zcela v souladu s realitou. Ve výpovědi svědkyně S. přitom soud neshledal znaky úmyslného uvádění nepravdivých údajů, případně zastírání vlastní úlohy, když tato prezentuje primárně vlastní aktivitu a to jak při prvotních kontaktech se Š., tak i ve vztahu k H. (zájem o dodávky většího množství, zájem o drogu apod.). Logiku má i popis jí vnímaného zájmu Š. (v rámci poslední dodávky), když tento jí ukazoval obálku, a soud proto její údaje ve vztahu k obžalovanému H. vnímá jako věrohodné. V případě svědka Š. soud nemůže přehlédnout nejen výše popsany zájem vyvinut svědkyni N., ale zejména zásadní změnu výpovědi, kdy prvotně prezentoval minimální odbyt drogy pro „N.“, aby následně doznal i většího odběratele „J.G.“. Při zohlednění dalších údajů v souvislosti např. s tím, kdo byl jeho prvotní odběratel (nikoli H.) apod. je zjevné, že jeho údaje nelze vnímat jako zcela věrohodné, kdy tento zastírá zejména svůj podíl na následné distribuci, a lze z nich vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími důkazy.
22. Pro úplnost je nutno zmínit, že ke kontaktům s H. pak svědek Š. jako obviněný uváděl, že komunikoval osobně, neměl jeho telefonní číslo, později prostřednictvím aplikace pro sociální síť Telegram (tedy nikoli SKYPE, kde komunikoval s A.), kde jej měl uloženého jako P. (což odpovídá záznamu v datových nosičích). Místo setkání bylo domluveno vždy předem, k výrobě dostal instrukce s kým se spojit (tedy nikoli přímá komunikace s H., ale pouze s „malou M.“) H. si nebral telefon (ani na cesty ani na místo výroby drog), setkávali se v určený čas na určeném místě. Aplikace „Telegram“ však nebyla v jeho mobilu nalezena, na rozdíl od jiné „utajené“ komunikační aplikace Threema, kdy ovšem se nepodařilo zpřístupnit příslušná data. I zde tak lze najít jistý rozpor jeho údajů s možnou realitou, který ovšem opět nemusí být zásadní, když esenciální obsah informace, tedy utajená forma komunikace, by platila v obou případech. Přitom je evidentní, že přímý kontakt na obžalovaného uložen nemá a komunikace tak opravdu musela probíhat jinak, tedy v daném případě utajovaně, když jinak kontakty na další do trestné činnosti zapojené osoby má (S., J.).
23. Svědek R.Š. v přípravném řízení dne 10. 5. 2018 (č. l. 261-275 včetně příloh), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedl, že z obžalovaných zná P.H., a to od roku 2002, kdy spolu byli několik dnů na cele ve věznici v Brně, pak se dlouho neviděli, znovu se potkali až v roce 2008. Jedná se o jeho nejlepšího kamaráda. A.M. S. viděl pouze jednou před zadržením v OC Chodov, M.Š. viděl asi 2 – 3 krát, je to kámoš H.. Předtím, než byl zadržen, jej P. požádal, aby s ním jel do Prahy, potřeboval půjčit auto, když v Praze chtěl koupit další. Protože on má zákaz řízení a nemohl by tak své vozidlo na zpáteční cestě řídit, tak to vymysleli tak, že jeho vozidlo v Praze nechají a on si je vyzvedne asi za týden (zjevně řídil dle vlastních údajů prakticky nemohoucí H.). Tato dohoda probíhala v bydlšti obžalovaného H. (XXXXXX), když u něj v bytě v té době bydlel, Š. u jejich dohody nebyl. P. (H.) mu říkal, že s nimi pojedou ještě jeden kamarád, co se na auto podívá. Se Š. se setkali cestou na benzince, do Prahy jeli za sebou, když obžalovaný H. řídil, a to do velkého nákupního centra. Přijeli kolem 12.00 hod., dlouho chodili po obchodech, a když už to bylo dlouhé, tak P. říkal, že M. si domluvil sraz s nějakou ženou a mužem a že musí počkat. Čekali dále, už i P. byl nervózní, šli se najíst a po jídle již P. chtěl odjet, ale M. řekl, aby ještě chvíli počkali. P. si šel zakouřit a v té době, když šel kouřit, přišla ta Polka. Aby se neztratili, tak počkali,

až se vrátí P. a poté M. začal s Polkou řešit, že měl přijet ještě někdo třetí, kdo by měl za chvíli dorazit. Šli ven všichni kouřit, poté se domluvili, že M. půjde s Polkou něco vyřídit (k autu) a oni na něj počkají v autě a následně byli u auta zadrženi policií. K dotazům doplnil, že v minulosti byl uživatelem drog, kromě heroinu zkoušel vše, byl závislý na pervitinu a léčil se. Po propuštění z VTOS pracoval v SRN se synem H., odkud se vrátil týden před zadržením a P. mu nabídl, že u něj může zůstat. Od H. ani Š. žádné drogy nedostal, neví, že by je vyráběli, ani že by byli uživatelé. M. přezdívku nezná, P. se říkalo „G.“. O přezdívce H. neví. K Š. dále doplnil, že poprvé jej viděl v říjnu 2017, kdy tento jej po předchozí domluvě s H. vyzvedl, zavezl do bytu H. a předal mu od něj klíče. Jméno té Polky se dozvěděl až po zadržení, neví, že byla dodavatelkou tablet. V OC Chodov nedostával žádné pokyny, ani si nic nezapisoval do telefonu. Řešil se zde pouze H. (kde je), a poté co přišel (logicky se tedy na něj čekalo), se všichni zvedli a šli kouřit. Papír s cestovními pokyny, zajištěný v jeho voze, viděl až u policie (časově neodpovídá, nezná ani písmo), kabelka s penězi, nalezená ve vozidle byla asi H. (měl ve vozidle takovou), jeho byl červený vak (zde fakticky potvrdil své údaje z protokolu o vydání věci). Finanční hotovost ve výši 752.000 Kč byla P., dle něj byla určena na koupi vozidla, ve voze ho H. požádal, aby ji přepočítal, což udělal (vyšlo mu 750.000 Kč). P. mu k penězům žádné podrobnosti neříkal. Po předstření výpovědi původně spoluobviněné S. uvedl, že domlouvat se mohli na ledasčem, ale jemu to známo nebylo a žádnou domluvu neslyšel. Nic ohledně případného obchodu si do telefonu nezapisoval, psal si svoje věci. Polka komunikovala v polštině, on se nesnažil nic pochytit, neboť jej to nezajímalo. Peníze měl u sebe on, neboť P. je původně chtěl nechat ve vozidle, když uváděl, že je nemá kam dát, ale poté, co on je dal do tašky od tenisů, kývl na to, že je lepší je vzít s sebou.

Dne 28. 5. 2020 (č. l. 276-282), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, doplnil, že on sám sice občas užívá marihuanu a pervitin, ale nikdy neviděl, že by někdo předával svědkyni S. nějakou drogu ani injekční stříkačku. Se S. se setkal pouze v tomto případě, důvod schůzky nechápal, o žádném obchodu s léčivými mu nebylo nic známo. Když bydlel u H., což bylo nejprve v XXXXX a od května 2018 v obci XXXXX, tak tam k obchodu, výrobě nebo jiným činnostem s drogami nedocházelo. Osoby se jmény S. V., M. S., ani P. D. nezná. Když bydlel u H., tak on, H., ani paní N. nepracovali, nechce se vyjadřovat k tomu, jak získávali peníze na život, něco si vypůjčil, u splátek vyrážel klín klínem, postupně si půjčil asi 400.000 Kč. Něco půjčil H., něco měl H. od bratra. Nemovitost č.p. XXXXX v obci XXXXX nezná, ani chatu č.e. XXXXX. K trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen soudem v Sarajevu, spočívající v převozu léčiv s obsahem pseudofedrinu, se odmítl vyjadřovat, když by si tím mohl způsobit trestní stíhání. Jednou mu v nemovitosti v obci XXXXX H. ukazoval obraz, který měl na vánoce dostat od S..

24. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu v hlavním líčení dne 4. 3. 2021 čtena, když tento svědek je v současné době vazebně stíhán v Rakousku opět pro obdobnou trestnou činnost, a je tedy po neurčitou dobu (ale obecně dlouhodobě) pobytem v cizině pro soud v této vazební věci nedosažitelný.
25. Jeho údaje tak lze shrnout tak, že přestože je nejlepší kamarád obžalovaného (byli spolu i ve výkonu trestu odnětí svobody a fakticky společně žijí), tak neví nic o jeho činnosti související s drogami. Ve vztahu k tomuto svědkovi přitom dále nelze přehlédnout, mimo jeho současného zadržení v Rakousku pro drogový delikt a předchozího zadržení v této věci, skutečnost, že tento byl společně s obžalovaným H. odsouzen opět pro drogový delikt v Bosně a Hercegovině a lze tak jednoduše dovodit, že jeho znalost činnosti obžalovaného je výrazně obsáhlejší než je ochoten přiznat. Jeho údaje soud tak nemůže brát za věrohodné a obecně z nich může vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími důkazy.
26. Svědek M. J. nejprve v přípravném řízení dne 7. 8. 2018 (č. l. 185-193), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, využil svého práva a odmítl k věci vypovídat z obavy z vlastního trestního stíhání, když v té době byl vazebně stíhán pro drogovou trestnou činnost

(výrobu pervitinu viz usnesení č. I. 217-219 a rozsudek č. I. 222-224). Později stanovisko změnil a dne 19. 9. 2018 (č. I. 194-201), uvedl, že z původně obviněných zná M. Š., P.H. a A..M.Š., kterého zná asi 12-15 let, se ho asi v roce 2007 ptal, zda by mu nesehnal „perník“, který potřeboval na sex. Tento mu sehnal, když M. byl příležitostný uživatel (asi 1x měsíčně). Někdy v roce 2010 – 2012 M. požádal, zda by se neotočil do Polska pro prášky na výrobu pervitinu, ty by dal borcovi, který z nich měl „něco“ vyrobit. Celá akce trvala asi měsíc, šlo o Sudafed nebo Cirrus asi za 10.000 Kč. M. tablety z Polska přivezl, poté ještě 2 – 5krát, dovezl je buď jemu, nebo M.B. z Brna. Nejednalo se o velká množství, i vzhledem k tomu, že on měl v té době denní dávku 2 – 3 gramy. Poprvé slyšel jméno A. před nástupem trestu od kamaráda P., který uváděl, že „jezdí Polka a má toho rance“, to bylo v roce 2014, před jeho nástupem trestu. V té době ještě sám nevařil drogy, ale vařil B.. Drogy měl tedy od něj nebo je měl od P.. Když šel do výkonu trestu, B. pokračoval se Š.. V té době do toho nastoupila A.. V roce 2016, když vyšel z basy, byl Š. rozjetý, B. od něj bral na kila a stejně H.. Ptal se ho, jestli by mu od A. také dovezl, M. říkal, že A. je přísná a požaduje minimálně 300 – 500 krabic. U M. objednal 300 krabic po deseti tabletách, šlo o Apselan, byl vymačkaný. M. to vozil ukryté v tmavě modrém Fordu Mondeo, počátkem roku 2017 se mu chlubil, že to měl ukryté v palubovce. Na prvním setkání, když to řešili, s ním byla A., tam k předání nedošlo. Při dalším setkání proběhlo těch 300 krabic, tehdy přijel M. sám. B. to z nich vyrobil a chvíli byl klid, poté domluvil s M. odběr 500 beden, už neví, kolik takových obchodů následně proběhlo, bylo to vše v roce 2017. V SMS zprávách se domlouvali, že půjdou hrát karty, to znamenalo, že A. přijede. Jednou mu M. nechal 1.000 beden za 132.000 Kč u něj v bytě. A. spěchávala do Prahy a někam jinam v ČR, v autě viděl velké množství beden, jednou to vezla H., dál se nestaral, pro koho to veze. M. říkal, že on není vhodný odběratel, na to by musel mít půl milionu až milion. Poslední obchod s M. udělal v listopadu nebo prosinci 2017, M. říkal, že H. odebírá za milion, ale měl dát A. falešnou bankovku, a ta se našla. Že H. bral za milion, vědělo celé Brno, protože dělal var nejméně 2 kg pervitinu, měl dobrou síť holek, které mu prodávaly po celém Brně, bylo to prodané během dvou týdnů. V telefonu má komunikaci s M. uloženým jako „M. Polsko“. K seznámení Š. s H. došlo přes B. a V.. B. mu jednou řekl, že snad proběhl obchod za 2 miliony Kč v době, kdy seděl, který měl být přes A. a účastnili se ho právě B., V. a H.. Věděl, že A. měla Apselany, které se vyrábí v Polsku. Ke kontaktům s A. dále uvedl, že se s ní viděl asi 3 – 4krát, vždy za přítomnosti Š., jednou u něj před domem u hotelu na XXXXX, pak na benzince u Zvonařky a u Tesca. U Tesca mu to předala A., Š. dal peníze. Jindy to s ním vyřizoval M., který říkal, že z každého obchodu si bere 2.000 Kč. Když mu M. předával tablety, někdy jich měl více, např. u Tesca mu A. dávala sáček z tašky, kde jich stejných mohlo být patnáct. Sám si jezdil pro tablety i na Slovensko, vše měl pro sebe, spotřeboval 30 – 40 gramů měsíčně, aby ušetřil, začal sám vařit. K obžalovanému H. pak doplnil, že jej poznal někdy v letech 2002-2005 pod přezdívkou „G.“, ale na svobodě se posledních 7 let mýjeli (když H. pouštěli z výkonu trestu odnětí svobody, on měl naopak nástup), léčiva s ním nikdy neřešil, ví, že odebíral od M. a A. a zná pár holek z té jeho sítě, které mu říkaly, že mají od G. pervitin. H. většinou vařil sám, je možné, že měl partáka, je možné, že s ním byl R.Š., kterého si H. napíchnul, když ho pustili ze Znojma. H. si koupil barák a chlubil se tím, že mu na to vydělaly dva vary. Je možné, že se něco odehrávalo na přehradě na chatě, ví, že M. jezdil od H. k němu, nebo od něj k H.. Opětovně uvedl, že ví, že došlo k nějakému záseku od H. s falešnou bankovou. K předestřené telefonické komunikaci telefonního čísla XXXXX nejprve potvrdil, že se jednalo o jeho telefonní číslo, které užíval od listopadu 2016. Ke konkrétním SMS pak uvedl, že dne 4. 2. 2017 šlo o to, že A. přijela, ale obchod ještě neproběhl, jen domluva. SMS ze dne 6. 3. 2017 se týkala čísla na M. B., SMS ze dne 16. 11. 2017 byly právě ohledně těch karet, tedy domluveného hesla, v prosinci se ptal, ale obchod neproběhl a SMS ze dne 27. 3. 2018 je již o tom, že nic nebude. K dalším SMS zprávám uvedl, že kontakty M. K. a M. centrum byly na M. B., který často (po 14 dnech) měnil čísla, komunikace se týkala beden, tedy léků, pokud je v SMS z 10. 12. 2017 uvedena polovička hry, znamená to 500 krabic, pak už komunikace ustala. P.D. nezná. K Š. doplnil, že tento nechtěl být feťák, chtěl, aby k němu děti vzhlížely, naopak H. je úplně bez brzd, dává fet sedmnáctiletým holkám, je rozdílný od Š.. V roce 2018 (v únoru) byl obžalovaný H. dle něj

v Dominikánské republice na dovolené (viz i záznam komunikace S. a Š. č. l. 208), když on ve stejné době byl s kamarády v Hondurasu. Pokud někdo hovořil o 300 krabících Apselanu, tak je to 180 gramů pseudoefedrinu. Pokud hovoří o 500 baleních, šlo o 500 vyloupaných krabiček po deseti tabletách. Samotné krabičky nikdy neviděl, vždy to dostal vyloupané.

27. V hlavním líčení dne 12. 1. 2021 na těchto údajích v obecných rysech setrval, když s odstupem času si již údaje přesně nevybavuje, kdy nově deklaroval i svůj výrazně negativní vztah k obžalovanému, když tento měl v době, kdy on sám byl ve výkonu trestu odnětí svobody, vozit drogy jeho přítelkyni a udělal si u ní místo na prodej „perníku“. Údaje o tom, že obžalovaný bral léčiva od svědkyně S. a z těchto „vařil“ pervitin, který následně distribuoval, má ovšem pouze zprostředkovaně, osobně u žádné předávky ani výroby nebyl. K protokolu z přípravného řízení se pak vyjádřil v tom směru, že jej nečetl, pouze jej podepsal, některé údaje jej překvapují, „asi si to napsali, jak se jim to hodilo“, on vypovídal spíše „obrazně“. Takto pak výslovně zmínil údaje ke svědkovi Š. (dělal obžalovanému H. „pohůnka“ či, že tento si ho „natipnul“ ve věznici ve Znojmě). Dle něj i přítomní obhájci nad tím mávli rukou.
28. Je evidentní, že tento svědek se v hlavním líčení jistým způsobem snažil relativizovat své předchozí údaje, kdy ovšem jeho popis považuje soud za prakticky vyloučený, zejména v rozsahu, že by vyšetřovatel protokoloval vlastní údaje a obhájci na to nereagovali. Každopádně tímto postupem došlo ke snížení obecné věrohodnosti tohoto svědka, která je i s ohledem na jeho vztah k obžalovanému problematická. Na druhou stranu, z hlediska specifické věrohodnosti nelze přehlédnout, že tento svědek popisuje údaje vztahující se ke svědkovi Š., kdy tyto nelze brát jako skutečnosti, které by byly v jeho (Š.) prospěch (dodávky jemu, či B.), které korespondují i s dalšími důkazy (záznamy komunikace). Je tedy evidentní, že se tomuto svědkovi nesnaží pomoci a soud proto i další údaje, které jsou v souladu s údaji svědka Š., vnímá jako věrohodné (odběry H. od A. S., včetně výroby H.). Ostatně právě následná distribuce drog H. má být důvodem jeho negativního postoje k tomuto. Pro závěr o věrohodnosti v tomto rozsahu pak svědčí i to, že tento svědek doznává fakticky i vlastní trestnou činnost, za kterou nebyl odsouzen, a k takovému kroku by jinak neměl důvod.
29. K osobě tohoto svědka, jeho možné věrohodnosti, bylo dále prokázáno, že tento byl v období 2004-2018 opakovaně (9x) soudně trestán (viz opis RT č. l. 220) a to zejména pro majetkovou, ale i pro drogovou trestnou činnost. Z usnesení o zahájení trestního stíhání policejního orgánu Policie ČR, Městského ředitelství v Brně ze dne 11. 5. 2018 (č. l. 217-219) bylo prokázáno, že bylo zahájeno trestní stíhání M. J. pro výrobu pervitinu, mimo jiné z léčiv Cirrus a Apselan, nejméně od počátku roku 2018 do 10. 5. 2018. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2018, sp. zn. 6 T 69/2018 (č. l. 222-225), pak byl pro tuto trestnou činnost odsouzen. I tyto skutečnosti pak obecnou věrohodnost jeho osoby snižují.
30. Svědkyně O. N., bývalá přítelkyně jak svědka Š., tak obžalovaného H., v přípravném řízení dne 10. 5. 2018 (č. l. 226-235), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, sdělila, že z obžalovaných zná P.H. a M.Š., a dále zná i A., která byla asi před rokem a půl na návštěvě u M.Š., a jednou se za ní stavovala s M. na podzim 2017. S M. Š. žila, s H. udržuje kamarádský vztah. O trestní věci nic neví, překvapilo ji to, M. se nikdy s takovými lidmi nescházel, drogy odsuzoval, říkal to i dceři. Sama brala pervitin, aktuálně drogy neužívá. Od obžalovaných drogy nedostávala, nevěděla, že by byli výrobci nebo prodejci drog, ani jejich uživatelé. Vůbec nevěděla, že by obžalovaná S. byla dodavatelkou tablet pro výrobu drog. Když u ní byla na podzim roku 2017, nabídla jí košík s houbami, ve voze měla vyřezávané dřevěné věci, nářadí a podobně, ale léčiva neviděla. Pokud obžalovaná S. uvedla, že jí dala 5 igelitových sáčků s vyloupanými léky Apselan a potom společně šli do jejího bytu za M.Š., pak to není pravda, žádnou tašku s léčivem nepřevzala, je možné, že měla tašku nebo sáček na ty houby. A. jí u auta ale vrazila celý košík. O obchodu s léčivem

v Obchodním centru Chodov v Praze jí M. nic bližšího neříkal, jen že pojedje do Prahy. Pokud S. vypověděla, že ona měla vědět o předávání léčiv i peněz, neboť v malém jednopokojovém bytě M. u všeho byla, pak je to nesmysl, opravdu má malý byt, ale nic neviděla, určitě by si toho všimla. Následně v přípravném řízení dne 1. 8. 2019 (č. l. 236-243), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, tato svědkyně využila svého práva a odmítla k věci vypovídat s tím, že s obžalovaným H. žila od vzetí původně spoluobviněného Š. do vazby ve společné domácnosti a to až do jeho zadržení v zahraničí.

31. V hlavním líčení dne 21. 1. 2021 na těchto údajích prakticky setrvala, kdy dále popsala soužití s obžalovaným s tím, že spolu „chodili“ půl roku (toto upřesnila obdobím března 2018, s ohledem na další údaje pravděpodobně jako počátek, viz údaje o vzetí svědka Š. do vazby jako počátek vztahu s obžalovaným, aby následně uvedla, že ve společné domácnosti spolu žili asi 4-5 měsíců), kdy jezdili na ryby, chodili nakupovat, na koupaliště a byli v přírodě. Na dotazy ovšem dále uvedla, že tento partnerský vztah trval i v roce 2019. Tento vztah navazoval na její předchozí soužití se svědkem Š., se kterým byla v letech 2015-2017. V době vzájemného soužití s obžalovaným bydleli střídavě u ní a na chalupě u dcery obžalovaného (tedy v obci XXXXX č. p. XXXXX) a po celou dobu byli prakticky stále spolu (obžalovaný nikam sám neodjížděl, maximálně byl s kamarády na rybách). Na chalupě s nimi byl občas i kamarád obžalovaného (zjevně svědek Š.). Přes tento intenzivní kontakt však nebyla schopna popsat, z čeho fakticky žili, když obžalovaný dle ní byl asi na nemocenské, měl nějaké peníze možná z dědictví, ona byla nezaměstnaná a jako „lehký přivýdělek“ měla prostituci v nočním klubu XXXXX. Tento údaj, o prostituci v dané době, uvedla k dotazu na svoje příjmy v letech 2016-2018, aby následně uvedla, že tam pracovala možná rok (2 večery v týdnu) od roku 2016/2017 a to v době, kdy žila se svědkem Š.. Zde ovšem vyloučila údaje obžalovaného o tom, že by s tímto (její prostitutí) měl něco společného svědek Š. (resp. ji k tomu přivedl v souvislosti s návykem na drogy), když uvedla, že tento se pouze zmínil i o tom, že v daném klubu dělá kamerový systém, či se stará o počítače. Nepřímo tak její vyjádření poukazuje na její vlastní aktivitu v souvislosti s touto prostitucí. Š. jí pak pomáhal dovozem na „pracoviště“, případně hlídáním dcery. Nepřímo pak popřela i další tvrzení obžalovaného H. o zapojení svědka Š. do aktivit souvisejících s prostitucí jeho vlastní manželky, když uvedla, že dle ní to byla její iniciativa, že tam šla pracovat, když pracovala ve více klubech (mimo Brna i ve Znojmě a Mikulově). Ke kontaktům obžalovaného a svědka Š. pak doplnila, že se jednalo o pracovní vztah, kdy Š. jezdil H., když tento ještě bydlel v Medláncích, dělat různé věci související s počítači, instaloval mu tam světla, kamery a takové věci. Ve vztahu k údajům svědkyně S. setrvala na svých údajích s tím, že ji viděla asi dvakrát, nejprve když přijela za svědkem Š. k němu domů do Bohunic s tím, že si dala čaj, popovídali si a zase odjela. Podruhé ji viděla, když se stavila se svědkem Š., který jí (svědkyni N.) přijel domů zapojit DVD (na rozdíl od verze svědka Š. o náhodné návštěvě). S. se zmínila, že má houby, tak jí dovezla košík hub. Rozhodně popřela, že by byla u přebírání nějakých léčiv. Jediné, co od ní kdy přebírala, byl košík s houbami. K vlastní drogové minulosti upřesnila, že do doby narození dcery (červenec 2013) byla konzumentkou pervitinu, od této doby jej užívá výjimečně, kdy je shání náhodně (např. na diskotéce). Rozhodně popřela, že by drogy získávala od jmenovaných (H. a Š.) a opět tak fakticky popřela údaje obžalovaného. Na dotazy obhájce se pak vyjádřila k okolnostem cesty do Bosny a Hercegoviny, kterou vnímala jako náhlý výlet za nákupem vánočních dárků. Kamarád obžalovaného „P. G.“ chtěl údajně projet nové pracovní auto a nakoupit dárky, tak jeli (ona s obžalovaným) společně s ním a jeho přítelkyní M.. Obžalovaného strašně bolely kyčle, takže po cestě toho trochu víc vypil a navíc měl nějaké prášky na bolest, byl nesnesitelný, a proto se nehezky pohádali. Po odpočinku na hotelu jeli zase zpátky, kdy ovšem ona nechtěla z důvodu předchozí hádky jet s obžalovaným a tento proto navrhl, že pojedje zpátky autobusem. Na závěr pak popřela možné ovlivnění své výpovědi ze strany dalších osob (zejména svědka Š. s tím, že s ním o tomto nemluvila).

32. Ani v jejím případě nelze její údaje považovat za zcela věrohodné. Z hlediska věrohodnosti jejích údajů je poměrně problematický popis cesty s obžalovaným na výlet do Bosny a Hercegoviny, zvláště za situace, kdy tento je následně zadržen společně se svědkem Š., se kterým i ona v dané době prakticky „sdílí společnou domácnost“, ale jeho přítomnost v rámci svých údajů nijak nereflexuje. Stejně tak lze jako problematické vnímat její údaje o tom, z čeho žili apod. Opět tak lze z těchto údajů vycházet pouze tam, kde tyto jsou v souladu s dalšími, objektivními důkazy.
33. Primárně k osobě svědka Š. se vyjádřili i jeho rodinní příslušníci, svědkyně N.Š. a svědek J.Š..
34. Svědkyně N.Š., manželka svědka M.Š., v přípravném řízení dne 7. 8. 2018 (č. l. 312-321), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení (a fakticky tak v řízení proti tam obviněnému M.Š.), konstatovala, že z obžalovaných zná P.H., kterého viděla jednou asi v roce 2015-2016 (arg. před 2-3 roky), manžel mu tehdy dělal počítač, ona byla s ním u obžalovaného v Medláncích. A.S. viděla poprvé v roce 2016 v OD Tesco vedle Ikey v Brně, seznámil je manžel, bavila se s ní o možném dovozu antikoncepce a prostředku na hubnutí. Potkali se třikrát, vždy za přítomnosti manžela, ten před ní nic ohledně léčiv neřešil, o S. ví jen to, že dělala v lékárně. S manželem od roku 2015 nežila ve společné domácnosti, stýkali se nepravidelně kvůli dceři, a proto neví, zda se v té době se S. stýkal, když ona ji neviděla a manžel o ní nemluvil. Z drog zkoušela jen marihuanu, nic jiného neužívala. O H. nic bližšího neví, R.Š. nezná, ani osoby R.H. a M. J.. O trestné činnosti jí není nic známo, u manžela ji to překvapilo, měl vždy velký odpor k drogám, kupovali i testy na drogy a občas testovali děti. Manžel je IT technik, tím se živil dříve i aktuálně. Od návratu z vazby s ním žije opět ve společné domácnosti.
35. Svědek J.Š., syn svědka M.Š., v přípravném řízení dne 24. 5. 2018 (č. l. 286-293), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení (a fakticky tak v řízení proti tam obviněnému M.Š.), sdělil, že z původně obviněných zná pouze M. Š., neboť jde o jeho otce, s nímž se stýká asi dvakrát do roka, když asi 20 let nežijí ve společné domácnosti. Otec byl vždy proti drogám, proto jej celá situace překvapuje. Otec podniká s výpočetní technikou, nikdy se před ním o cestě do Polska nezmiňoval. P.H. ani R.Š. nezná.
36. Jejich výpovědi, které byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čteny v hlavním líčení dne 12. 1. 2021, tak zůstaly bez většího významu k ustálení skutkového děje, když fakticky o věci (ani o osobě obžalovaného H.) nic nevěděli.
37. K osobě obžalovaného a jeho majetkovým poměrům byli vyslechnuti svědci S.V. a R.Z..
38. Svědkyně S. V. (roz. W.), dcera obžalovaného P.H., v přípravném řízení dne 3. 9. 2019 (č. l. 322-328), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedla, že drogy neužívá, s otcem se v posledních dvou letech vídá asi jednou za dva měsíce, předtím se nestýkali vůbec, neví, za co byl ve výkonu trestu. Ve společné domácnosti nebydleli, ví, že otec byl v podnájmu v Medláncích, v poslední době žil s paní O., jejíž příjmení nezná, o jeho majetkových poměrech nic neví. Z finančních prostředků od něj dostala k 30. narozeninám cca 20.000 Kč, do porodnice jí přinesl nový telefon a medvěda, jinak nic. Nezná nikoho z okruhu známých P.H., podle ní nebyl uživatelem drog, neví nic o případném podílu na výrobě pervitinu. Nezná M. Š., ví, že se kolem otce motal nějaký R., ale jméno Š. jí nic neříká. Nezná M. S., R. D., M. B.. U žádného předání drog ani nakládání s nimi přítomna nebyla, stejně tak neví nic o cestách P.H. do zahraničí. Žádné větší množství tablet (léčiv) u něj neviděla. Pokud jde o zadržení otce v Bosně, tento jí volal a též to slyšela od té O., byla v kontaktu s paní z konzulátu a dověděla se, že otec měl u sebe nějakou marihuanu, prášky měl mít u sebe pouze R.. Dále se vyjádřila k nemovitosti v obci XXXXX, kdy uvedla, že tato je její, získala ji před rokem a půl, kupní cenu ve výši téměř 2.000.000 Kč zaplatila z peněz strýce R. Z., které byly asi v hotovosti složeny na její účet. Předestřenou smlouvu (č. l. 329-

331) podepsala, není si vědoma, že by se na úhradě kupní ceny podílel její otec. Její otec má se svým bratrem normální vztah, ví, že bratrovi z Bosny volá. Nemovitost delší dobu užíval otec předtím, než byl v Bosně zadržen, ale ne v zimě, to byla zazimovaná. V létě a na podzim 2018 tam s ním byla i O. (svědkyně N.). Před několika měsíci se v ní byla podívat, vypadalo to tam hrozně, byl tam nepořádek, žádné chemické látky, kanystry či laboratorní sklo ale neviděla.

39. V hlavním líčení dne 12. 1. 2021 na těchto údajích setrvala, kdy upřesnila, že částka necelé 2.000.000 Kč od strýce, byla určena na nákup rekreační nemovitosti (chalupy) pro celou rodinu. Dle ní se jednalo o nápad strýce s tím, že tam jezdí celá rodina (ona tam byla párkrát s rodinou, jezdí tam strýc s rodinou, a jezdil tam otec, i babička tam párkrát jela). Oproti údajům z přípravného řízení uvedla, že ona na chalupě byla s rodinou celkem 6x. O původu peněz jí není nic známo, nezajímala se o to, jednalo se o výjimečnou situaci, jindy jí strýc peníze nedal. Strýc ji prostě požádal, aby to takto realizovala. Nezajímala se, proč tuto nemovitost nekoupil sám (vlastním jménem). K dotazu, kdo vybral konkrétní nemovitost, však již uvedla, že si nevzpomíná. Otec (obžalovaný H.) se ale účastnil aktivit souvisejících s nabytím, přestěhováním, vyklizením této nemovitosti a nemovitost dlouhodobě užíval (dle ní pravděpodobně, aby ušetřil za nájem, když „pustil“ pronájem, jak doplnila). Toto pak upřesnila s tím, že ji mohly užívat i další osoby (prostory to umožňovaly). K dotazu na údaje vyplývající z jejího výpisu z účtu (příjem od strýce pouze částky 3.000 Kč dne 15. 11. 2019 a nikoli 2.000.000 Kč v roce 2017) pak uvedla, že se může jednat asi o příspěvek na elektřinu za chalupu. Skutečnost, že kupní cena byla skládána na účet v hotovosti, ji nepřišla divná, omezení plateb v hotovosti jí není známo. Nezajímala se ani o to, čím se otec živí, jaké měl zaměstnání, možnosti příjmu.
40. Z lustrace osoby svědkyně S. V. (č. l. 1980-1986, včetně vyhodnocení na č. l. 1979) bylo prokázáno, že v evidenci obyvatel není u této osoby uveden otec, svědkyně je však vedena jako osoba s přímou vazbou na trestní řízení ve věci „H. zanedbání povinné výživy Brno“ z roku 2019, kde je obžalovaný P. H. veden jako prověřovaná osoba. Z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 1983) pak bylo prokázáno, že svědkyně S. V. je výlučným vlastníkem pozemku parc. č. st. XXXXX, jehož součástí je rodinný dům č. p. XXXXX, katastrální území XXXXX. Z kupní smlouvy resp. Smlouvy o převodu vlastnického práva k nemovitostem ze dne 2. 11. 2017 uzavřené mezi K.P. a svědkyní S.W. (č. l. 329-331) bylo prokázáno, že se týkají nemovitostí v obci XXXXX (zejména rodinného domu č. p. 22 v místní části XXXXX), které byly prodány (resp. touto svědkyní nabyty) za kupní cenu 1.990.000 Kč. Z bankovních informací bylo prokázáno, že na účet S.V. vedený u Raiffeisenbank, a.s. nebyl připsán v letech 2017-2019 žádný hotovostní vklad, který by odpovídal její výpovědi o nabytí finančních prostředků na koupi nemovitosti v obci XXXXX. S označením odesílatele R. Z. je pouze částka 3.000 Kč ze dne 30. 10. 2019 (č. l. 2335-2363, včetně vyhodnocení č. l. 2364).
41. Svědek R.Z., bratr obžalovaného P.H., v přípravném řízení dne 17. 12. 2019 (č. l. 350-356), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedl, že o trestné činnosti nic neví, bratr mu říkal, že je z něčeho obviněn, ale že to není pravda. S bratrem má běžný vztah, do doby jeho zadržení v Bosně se občas stýkali i u něj (obžalovaného H.) v Brně, v bytě, který mu pronajal. V bytě určité žádné drogy nebyly. Sám uživatelem drog není. K finančním a majetkovým poměrům bratra odmítl vypovídat, pouze sdělil, že nějaké peníze od něj bratr měl. Neví, že by se bratr podílel na výrobě pervitinu, nezná, ani na fotografii nepoznal, M. Š., zná nějakého R., ale příjmení Š. mu nic neříká. Podle fotografie jej poznal, ale víc o něm neví, nestýkal se s ním. M. S. nezná. P. D. je jeho bývalým kamarádem, rozešli se, neboť nebyl seriózní, neví nic o jeho vztahu k drogám, ví, že bratrovi vyřizoval styk s dcerou, ale celé to nevyšlo. R.D. nezná. M.J. a M.B. nezná a ani je nepoznal na fotografiích. O obvinění bratra v Bosně se dozvěděl od jeho přítelkyně O., je s ním v telefonickém kontaktu. Chalupa v obci XXXXX je jeho neteře, byl v ní asi dvakrát, a to v době, kdy tam bydlel bratr, neví, že by se tam vyráběly drogy. Na úhradu kupní ceny za chalupu neteři

půjčil peníze (arg. „něco jí půjčil“), nicméně dále k těmto okolnostem odmítl vypovídat. S přítelkyní bratra O. se nestýkal.

42. V hlavním líčení dne 12. 1. 2021 na těchto údajích setrval, kdy upřesnil, že neteří půjčil na nákup nemovitosti peníze (2.000.000 Kč), kdy na toto sepsali smlouvu o půjčce a tuto je schopen soudu předložit (jak byl vyzván). Následně relativizoval údaj o charakteru dané smlouvy, když uvedl, že se jednalo o půjčku na pořízení nemovitosti XXXXX, ale smlouva neobsahovala splatnost a ani případné příslušenství (úroky), dalo by se říci, že to byl dar, protože mu šlo o to, aby nemusel psát nemovitost na sebe z důvodu exekucí a zablokování účtu. Poskytnuté finance představovaly jeho osobní úspory, které měl doma v trezoru, kdy si je vydělal za 25 let práce jako manažer kasina. Následně ovšem tento údaj pozměnil v tom směru, že velkou část těch peněz dostali od rodiny jeho manželky z prodeje nemovitosti. Což nakonec upřesnil na údaj, že je dostali od tchýně (matky manželky). Nemovitost využíval on, jeho neteř, bratr a matka, kdy tam jezdili na dovolenou (střídali se) a poslední rok on tuto nemovitost pronajímал na základě smlouvy s neteří přes společnost XXXXX. K využívání nemovitosti jeho bratrem pak uvedl, že tohoto tam nechal bydlet v době, kdy ji nepronajímал. Na další dotazy (po dotazu o jaké období se fakticky jednalo) však již odmítl vypovídat s odkazem na příbuzenský vztah k obžalovanému.
43. Svědek pak na výzvu soudu dále doložil Smlouvu o pronájmu nemovitosti (chalupy) s datem 2. 6. 2020 (č. l. 3021), tedy nikoli „smlouvu o půjčce“, ale fakticky až následný doklad. Ze smlouvy vyplývá, že S. V., jako výlučný vlastník nemovitosti ji dlouhodobě pronajímá R.Z. a to pouze za úhradu nákladů (vody, elektřiny apod.).
44. Je evidentní, že tito svědci prezentují verzi nákupu nemovitosti v obci XXXXX z jiných prostředků než z peněz (získaných drogovou trestnou činností) obžalovaného H., jak přímo uvádí svědek J. a jak logicky odpovídá i charakteru užívání právě obžalovaným apod. Jejich údaje přitom vykazují značné logické rozpory a to nejen v rámci svých údajů, ale i mezi sebou. Svědkyně V. tak nemovitost prezentuje jako vlastní (v souladu s formálním titulem), když na její nákup dostala peníze od strýce, svědka Z.. K důvodům tohoto postupu pak uvedla, že to byl nápad jejího strýce, ale neví, proč si nemovitost nekoupil sám. Nemovitost dlouhodobě užíval její otec (pravděpodobně od jara do zimy 2018, když uváděla „před zadržením v Bosně a Hercegovině“, což bylo v prosinci 2018, s tím, že v zimě byla nemovitost „zazimovaná“), kdy k vlastní přítomnosti nejprve uvedla, že ona se tam byla podívat před několika měsíci (před výsledkem dne 3. 9. 2019), aby následně uváděla, že nemovitost navštívila celkem 6x, kdy tam trávila s rodinou volný čas (rekreovala se), stejně tak jako její otec, strýc či babička. Problematická je i úvaha dcery obžalovaného, že tento „pustil“ pronájem, aby ušetřil, za situace, kdy tento je opět od jejího strýce. Svědek Z. prezentoval nejprve obdobné údaje, tedy, že chalupa je jeho neteře, které na to půjčil peníze, kdy on tam byl asi 2x v době, kdy tam byl i jeho bratr (obžalovaný H.). Následně již prezentoval sebe jako faktického vlastníka (neteří jen „zapůjčil“ peníze, když nechtěl nemovitost „psát na sebe“), což by mohlo korespondovat i s jím nově předloženou smlouvou, která mu fakticky umožňovala dispozici s objektem. K původu peněz přitom uváděl rozdílné údaje (viz výše). K užívání objektu pak nově uváděl, že byla určena pro rekreaci celé rodiny (kdy se střídali), bratra tam nechal bydlet (tedy prezentuje svoji rozhodovací pravomoc k dané nemovitosti), v době, kdy ji nepronajímал (formálně dle smlouvy by ji přitom mohl pronajímат až od června 2020, tedy v době, kdy již byl obžalovaný delší dobu zadržen v Bosně a Hercegovině). Signifikantní je, že tento svědek v okamžiku, kdy dotazy směřovaly k otázce použitých finančních prostředků případně užívání nemovitosti, odmítl dále odpovídat a to jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení. Při zohlednění výše popsanych rozporů nelze jejich výpovědi považovat za věrohodné a fakticky popsáním jednáním (charakterem vystupování i obsahem výpovědí) v kontextu reálného užívání dané nemovitosti obžalovaným, nepřímo potvrzují údaje svědků Š. a J. ohledně faktického vlastnictví objektu obžalovaným.

45. K výrobě drogy obžalovaným H., případně k možnostem této výroby v objektu XXXXX, byli dále vyslechnuti svědci P. D., R. D., V.D. a T.V..
46. Svědek P. D. v přípravném řízení dne 8. 8. 2018 (č. l. 142-150), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedl, že z (původně) obviněných zná pouze M.Š. a P.H.. Obžalovaného H. zná asi 13 let přes jeho bratra. Společně dělali u kamaráda oslavy, na kterých obžalovaný griloval apod. Delší dobu se s ním neviděl, potkali se opět až v roce 2016, kdy následně mu pomáhal řešit styk s jeho dcerou, což poměrně obsáhle popsal. Poté se v srpnu 2016 přestěhoval do XXXXX a již se nevidali (zde rozhodně popřel, že by opakovaně za ním do XXXXX jezdil), jen mu (H.) asi před půl rokem (tedy cca v únoru 2018) předal papíry týkající se péče o dceru. Se svědkem Š. se poznal koncem roku 2015 přes H., který jej doporučil, řešili problémy ohledně počítače a nějaké další záležitosti. Protože si rozuměli, tak si mimo jiné spolu vzali i kabelovou televizi, řešili i jeho (Š. rodinné problémy). Š. jej ve XXXXX navštěvoval. Na dotazy pak opakovaně vyloučil, že by jej ve XXXXX i navštěvoval H., ani že by tak činil z důvodu výroby pervitinu. Ohledně drog ve vztahu k jmenovaným nic neví. K předestřeným částem výpovědi M.Š. uvedl, že žádnou osobu jménem (malá) M. nezná, od Š. žádné tašky nepřebíral, pouze asi ve třech případech si Š. jednu nebo dvě sportovní tašky uložil v jeho dílně, ale neví, co v nich bylo. Občas mu Š. přivezl věci, které ale nesouvisely s touto trestnou činností, tvrdil, že jezdí do Polska ohledně nějakých obchodů s okny. Neříkal, za kým tam jezdí. H. k němu nejezdil, Š. jezdil sám nebo s nějakou slečnou, která ale nevystoupila z vozidla. Není pravdou, že by v domě ve XXXXX, kde bydlí, docházelo k výrobě drog, ani žádné drogy za takovou výrobu nedostával, nikdy drogy neužíval, alkohol si dá jednou za čas. Nic takového se nestalo, nechápe, proč jej do toho Š. zatahuje, pouze ho napadá, že mu Š. jednou říkal, že chce svou přítelkyni předat nějakému kamarádovi. Znovu zopakoval, že on sám drogy nikdy neužíval a na trestné činnosti se nepodílel, nikdo ze jmenovaných mu žádné drogy nepředával. On sám nekupoval ani nezískával léčiva s obsahem pseudoefedrinu, ale jednou Š. zavtipkoval, že v Polsku jsou ohledně léčiv na chřipku jiné zákony, kdy u nás to je na občanku. Dále doplnil, že bratr H. (svědek Z.) si od něj občas půjčil chatu v Želešicích u Brna, jezdil tam i obžalovaný H., který mu ještě dluží asi 6.000 Kč z doby, kdy ho zastupoval jako zmocněnec. O trestné činnosti nic neví, ani o dovozu léčiv z Polska a výrobě pervitinu.
47. Svědkovi P.D. byly v den výslechu dne 8. 8. 2018 sejmuty stěry z dlaní ke zjištění případné přítomnosti stop omamných či psychotropních látek (viz protokol o prohlídce těla č. l. 154-155), a to s negativním výsledkem (viz odborné vyjádření č. l. 159).
48. V hlavním líčení dne 4. 3. 2021 na těchto údajích prakticky setrval, kdy k údajům o kontaktech se svědkem Š. pak upřesnil, že tento si u něj nechával větší sportovní („hokejové“) tašky, ale důvod nezná, tento si je následně odvezl, ale předem mu neříkal, na jak dlouho si chce věci u něj odložit. Věci ostatně u něj mají uloženy i další osoby. On sám se o obsah zavazadel nezajímal. Rozhodně vyloučil přivážení kanystrů či barelů. Objekt ve XXXXX je v řadové zástavbě, ale s vlastním vnitroblokem, je v rekonstrukci (po požáru), a je zde i dílna. K údajům o půjčení chaty pak (ne zcela logicky) upřesnil, že údaje z přípravného řízení nejsou zcela přesné, on chatu nepůjčoval, ale na žádost obžalovaného by ji mohl půjčit. Na uvedenou chatu jezdili společně se svědkem Z. a obžalovaným H., dělaly se tam oslavy, kde H. mj. vařil (griloval). Ovšem neví, zda tam někdo z nich samostatně byl, když klíče jim neposkytl, ale chata byla opakovaně vykradena a je volně přístupná.
49. K věrohodnosti jeho údajů, zejména v rozsahu možné přítomnosti obžalovaného v objektu XXXXX, je nutno přihlídnout nejen k výpovědi svědka Š., ale i svědkyně S. a v tomto kontextu je nutno vnímat údaje tohoto svědka, vylučující možné kontakty, jako fakticky vlastní obhajobu. Při tomto hodnocení samozřejmě soud nemohl přehlédnout ani zjevnou změnu údajů týkajících se i objektu chaty v Želešicích, kdy nejprve, z hlediska kontaktů s obžalovaným, svědek prezentoval

společné akce za účasti obžalovaného někde u nějakého kamaráda, aby nově již prezentoval tyto akce (s grilováním obžalovaného) právě na této chatě a stejně tak i onu relativizaci údaje o zapůjčení. Za této situace pak nemůže soud jeho údaje vnímat jako věrohodné a opět z nich teoreticky může vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími, objektivními důkazy.

50. Svědek R.D. v přípravném řízení dne 7. 8. 2019 (č. l. 160-167 včetně příloh), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, konstatoval, že mu nic neříká jméno P. H., Z., ani přezdívka G.. Neví nic o drogové trestné činnosti. Nezná M. Š., a to ani s příjmením Č., ani R. Š.. K nemovitosti v obci XXXXX uvedl, že tato je psána na jeho matku, která ji užívá společně s jeho bratrem P.. On sám nemovitost navštěvoval do roku 2018, s bratrem však nemají dobrý vztah, nebaví se. K případné výrobě pervitinu v uvedené nemovitosti se nemůže vyjádřit, jezdil tam jen za matkou, která bydlí v samostatné budově, při poslední návštěvě odvázel své věci ze stodoly, kde jej bratr hlídal. Nezná ani M. J. a M. B.. Spoluvlastníkem chaty v Želešicích byl po úmrtí otce, jezdil tam do roku 2008, kdy otec umřel, poté ji bratr s matkou začal předělávat a užívat, tak už v ní asi 8 – 10 let nebyl. Ví, že podíl bratra na nemovitosti byl prodán v exekuci. Po předestření výpovědi svědka Š. uvedl, že se k ní nemůže vyjádřit, nezná ani osobu na předložené fotografii (obžalovaného P.H.).
51. Z lustrace osoby svědka R. D. (č. l. 1949-1958, včetně vyhodnocení na č. l. 1947) bylo prokázáno, že se jedná o bratra svědka P.D., který spolu se svou matkou V.D., J.D. a J.L. má (resp. k datu 23. 7. 2019 měl) v podílovém spoluvlastnictví budovu č. e. 187 v obci a katastrálním území Želešice a přiléhající pozemky.
52. Svědkyně V. D. v přípravném řízení dne 8. 8. 2018 (č. l. 169-177), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedla, že z tehdy obviněných podle jmen nikoho nezná. V nemovitosti XXXXX ve XXXXX bydlí v samostatném domku, syn s rodinou bydlí v hlavním domě. Objekt má uzavřený dvůr, její domeček se nachází mimo nahoře. Nemá přehled o synových návštěvách, neviděla žádné osoby, které by tam něco dělaly, ani auta, která by do nemovitosti jezdila. Neví o tom, že by v ní mělo docházet k výrobě drog. Podle fotografie M.Š. nikdy neviděla. Do Brna ji nevozil, šlo o jiného vlasatého muže, jehož jméno nezná, vše domlouval syn, za kterým v té době do Brna jezdila.
53. Svědkyně T.V. v přípravném řízení dne 8. 8. 2018 (č. l. 338-349 včetně příloh), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedla, že z původně obviněných zná P.H., se kterým se seznámila před dvěma až třemi lety přes svého přítele P.D.. Viděla jej asi třikrát, nebavila se s ním, ví, že P.D. s ním řešil nějaké problémy ohledně dcery. V té době ještě bydleli v Brně. Když se před dvěma lety přestěhovali do XXXXX, H. za nimi nejezdil, nikdy ho tam neviděla. S M., kterého nezná příjmením, se seznámila, když je vezl na pohřeb její matky. S P. řešil nějaké problémy ohledně počítače. Do XXXXX jezdil zřídka, neví, že by tam vozil nějaké věci. Jezdil k nim vozidlem černé barvy. K výrobě drog tam nedocházelo, není kde. K fotografii M.Š. (č. l. 346) uvedla, že se jedná o toho M.. Po předestření části jeho výpovědi uvedla, že k tomu nic neví, P.H. u nich ve XXXXX skutečně neviděla. Výroba pervitinu se u nich v nemovitosti dle ní skutečně neděla, ani si není vědoma, že by její přítel bral drogy, nebo s nimi měl něco společného. Sama uživatelkou drog není.
54. Jejich výpovědi, které byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čteny v hlavním líčení dne 12. 1. 2021, tak zůstaly bez většího významu k ustálení skutkového děje, když fakticky o věci buď nic nevěděli, nebo prezentovali údaje toto tvrdící. Navíc v jejich případě, zejména družky P.D., platí již výše zmíněné výhrady k možné přítomnosti obžalovaného v obci XXXXX.

55. Svědkyně M.S. v přípravném řízení dne 7. 8. 2019 (č. l. 258-260), tedy po vyloučení věci obžalovaného H. ze společného řízení, v rámci podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu k věci uvedla, že P.H. zná asi deset let, nestýkali se pravidelně, před deseti lety od něj dostala asi v pěti případech dávku pervitinu, od té doby od něj pervitin neměla. Před dvěma lety se H. přestěhoval do Brna a požádal ji, aby mu vypomáhala v domácnosti, což dělala. S drogami nechtěla mít nic společného, proto si ničeho nevšímal a ani v ničem nejela. U H. poznala i R. Š.. O výrobě pervitinu H. v posledních letech nic neví. K H. do bytu chodili různí lidé, mezi nimi i P. D., který jí pomáhal vymáhat alimenty a řešit exekuce. Jela za ním s H. i do XXXXX, kam je vezl nějaký vyšší muž. Cestou se opírala o nějakou tašku, na místě s D. řešila exekuce. Na výrobě pervitinu H. se nepodílela. S pervitinem skončila před třemi lety.
56. Tento úřední záznam byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 12. 1. 2021.
57. Z lustrace osoby svědkyně M.S. (č. l. 1961-1978, včetně vyhodnocení na č. l. 1959-1960) bylo prokázáno, že se jedná o osobu se vztahem k drogovému prostředí města Brna, kdy byla opakovaně trestně stíhána pro drobnou majetkovou trestnou činnost.
58. Tato svědkyně tak vyvrátila údaje svědka D., minimálně v rozsahu, kdy tento vyloučil, že by obžalovaný byl přítomen u něj v obci XXXXX. Z hlediska věrohodnosti jejích údajů může mít soud pochybnosti o tom, co skutečně ví, či věděla, ohledně výroby drog obžalovaným, kdy z jejích údajů je zjevná snaha tohoto nepoškodit, ale právě tato skutečnost posiluje věrohodnost jejích údajů v části, kterou zjevně nevnímá jako problematickou (právě otázka přítomnosti obžalovaného při relativně, z hlediska drog, neutrálním kontaktu se svědkem D.). Z tohoto důvodu soud její údaje v tomto rozsahu jako věrohodné může vnímat.
59. Svědek R.H. v přípravném řízení dne 12. 11. 2018 (č. l. 178-184), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, sdělil, že jména původně obviněných (a tedy i obžalovaného H. a případně svědka Š.) mu nic neříkají. Dříve byl uživatelem pervitinu, který už asi pět let neužívá, v této souvislosti nepopírá, že v Brně zdá pár osob, které se prodeji drog věnují, ale tito to nejsou, od těchto osob žádné drogy nekupoval. Na konkrétní dotaz opakovaně uvedl, že (obžalovaného) P.H. ani (svědka) M.Š. nezná. S těmito neměl ani žádné finanční transakce, nepodílel se na jejich trestné činnosti. Nezná ani (svědka) R. Š.. K tomu, že daktyloskopickým zkoumáním (viz odborné vyjádření č. l. 457-460) byl na jedné ze zajištěných bankovek nominální hodnoty 500 Kč zjištěn otisk jeho palce, uvedl, že běžně platí hotově, uvedené osoby však nezná a žádnou trestnou činnost nefinancoval.
60. I tato výpověď, která byla opět za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 12. 1. 2021, tak zůstala bez většího významu k ustálení skutkového děje, když fakticky o věci nic nevěděl, resp. k ní nic neuvedl. Přestože soud může mít pochybnosti o náhodnosti existence daktyloskopické stopy na zajištěné bankovce právě u osoby jistým způsobem (minimálně dříve) spojené s drogovou scénou, nelze tuto skutečnost (náhodnost) jednoznačně vyloučit.
61. Svědek M.B. v přípravném řízení dne 7. 11. 2018 (č. l. 122-127), tedy před vyloučením věci obžalovaného H. ze společného řízení, uvedl, že k tehdy obviněným se vyjadřovat nebude, neboť je nezná a k věci vypovídat nechce, neboť jeho právní zástupce nemohl být výsledku přítomen a on sám nemá důvěru v Policii ČR. V rámci dalšího termínu výsledku dne 17. 1. 2019 (č. l. 130-139), kde formálně již využil svého práva nevypovídat z důvodu obavy z vlastního trestního stíhání, pak sdělil, že z původně obviněných zná M.Š. a osobu s přezdívkou G., u níž až následně zjistil, že se jmenuje H. a o němž slyšel, že měl pašovat nějaké látky, související s touto trestnou činností a měli ho chytit v Jugoslávii. Dále pak zná i M.J., se kterým už dříve měl nějaké problémy na Policii ČR.

Obdobný postup zvolil i v hlavním líčení, kdy nejprve nebyl schopen se řádně vyjádřit bez obhájce, když jako důvod odmítnutí vypovídat prezentoval spory se svědkem J. (dne 12. 1. 2021), aby následně v rámci dalšího termínu výslechu dne 14. 1. 2021 odmítl vypovídat z důvodu obavy z vlastního trestního stíhání.

62. K jeho osobě, mimo údajů dalších svědků, pak nelze přehlédnout, byť je na něj nutno hledět jako na osobu netrestanou, že tento byl opakovaně (3x) soudně trestán v letech 1995-2013, a to za majetkovou trestnou činnost (viz opis RT č. l. 140). Lze tak pouze shrnout, že je evidentní (mimo jeho údajů zejména z výpovědí svědků), že tato osoba, zná obžalovaného a pohybuje se v drogovém prostředí, kdy by mohla pravděpodobně poskytnout důležité informace (z tohoto důvodu byl i přes prvotní údaje z přípravného řízení prováděn jeho výslech i v rámci hlavního líčení), ale jeho výslech, s ohledem na jeho procesní postoj, žádné skutečnosti neobjasnil.
63. Dále je obžalovaný z trestné činnosti usvědčován listinnými a věcnými důkazy, kdy se jedná zejména o listinné a jiné věcné důkazy získané v rámci užití operativně pátracích prostředků (sledování osob a věcí), odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, případně v rámci domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků, a v souvislosti s těmito i zajištěnými věcnými důkazy (zejména mobilními telefony, počítači a jinými nosiči dat, případně bankovkami) a navazujícími výsledky odborných kriminalistických expertiz, které se zabývaly jejich zkoumáním.
64. Na základě povolení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Náchodě (č. l. 1106-1108, 1115-1118) a státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích (č. l. 1122-1127, 1131-1135, 1140-1144) probíhalo od 7. 12. 2016 sledování svědkyně (původně spoluobviněné) A. M. S. a od 13. 7. 2017 i sledování jí užívaného motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia, polské reg. zn. SH XXXXX. Od 15. 12. 2017 pak probíhalo na základě povolení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích (č. l. 1182-1186) sledování svědka (původně spoluobviněného) M. Š..
65. Z protokolů o tomto sledování (č. l. 1145-1178, včetně videozáznamů, fotodokumentace a mapového znázornění pohybu) bylo ve vztahu k nyní projednávané věci prokázáno, že dne 23. 8. 2017 byla A.M.S. sledována ve společnosti neznámého muže po cestě z Prahy po dálnici D1 do Brna, kam přijeli okolo 19.35 hod., v čase od 19.45 hod. se na benzinové stanici Shell v Jihlavské ulici setkala s mužem ve voze Ford Mondeo, reg. zn. XXXXX, dodatečně ustanoveným jako M. Š., odkud oba vozy jely do Nákupního centra Královo pole, kde se v čase okolo 20.05 hod. S. se Š. setkali s neznámým mužem dodatečně ustanoveným jako P. H., s nímž hovořili nejprve v objektu centra a poté ve vozidle H. tov. zn. Volvo XC 90 (formálně provozováno bratrem H. R.Z.), reg. zn. XXXXX. V 20.25 hod. Š. ze S. vystoupili z tohoto vozidla, kdy S. si nově nesla krabičku a obžalovaný H. s vozidlem odjel (do ulice XXXXX, kde vešel do domu č. XXXXX). Š. se S. a jejím spolujezdcem zůstávali u svých vozidel, S. přeložila do Š. vozu červenou přepravku, Š. ji dal igelitovou tašku, kterou ona ve svém voze naplnila a vrátila mu ji, on ji uložil na zadní sedadla. Poté se rozloučili a postupně v čase od 21.31 hod. místo opustili, S. odjela na dálnici D1 ve směru na Prahu.
66. Dne 26. 9. 2017 byla sledována A. S. od 15.30 hod. po příjezdu do Brna od Prahy po dálnici D1. Jela do XXXXX ulice, kde zaparkovala vedle vozidla tov. zn. Ford Mondeo M.Š., s nímž se okolo 16.30 hod. setkala, předala mu proutěný košík (plný, s navrchu položeným platem s neznámým obsahem drobných věcí žluté barvy, zjevně se jedná o oddělený obsah) odešli do domu č. XXXXX, kde setrvali asi hodinu, následně vyšli, S. uložila do vozu prázdný košík a oběma vozy odjeli do XXXXX ulice k domu č. XXXXX, kde k S. přistoupila O.N. a všichni odešli do uvedeného domu. N. se S. se vrátily k vozu po cca 45 minutách, S. předala N. košík s neznámým obsahem a opět se vrátily do domu. Po cca 20 minutách vyšla S. (s košíkem) se Š. z domu ven a oběma vozy odjeli do

Nákupního centra Královo pole, kam dojezdili okolo 19.00 hod. Tam se setkali s P.H.. a z vozu S. do jeho vozu tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. XXXXX, přeložili blíže neurčený náklad. Poté v H. voze všichni tři cca 15 minut hovořili. Následně H. odjel. S. se Š. odjeli Š. vozem do ulice XXXXX, kde vešli do domu č. XXXXX (viz předchozí sledování a odjezd H.), kde setrvali asi hodinu a odjeli zpět do nákupního centra, kde Š. ze svého vozu do vozu S. přeložil bíložlutou krabici. Oba poté odjeli, S. přes Bohumín do Polska.

67. Dne 18. 11. 2017 byla A.S. sledována od 15.08 hod. v Brně v XXXXX ulici, kde před domem č. 80 zaparkovala vedle vozu Š., který čekal ve vchodu domu. Do domu vešli v 15.21 hod. a opustili jej v 15.45 hod. S. ze svého vozu předala zpola naplněnou igelitovou tašku Š. a s ním odjela jeho vozem do obchodu Tesco v Bělohorské ulici, kde nakoupili a poté se v čase 16.11 hod. setkali s neznámým mužem dodatečně ustanoveným jako M. J., s nímž nastoupili do vozu a odjeli k ulici XXXXX, kde J. vystoupil a Š. se S. odjeli ve směru k ul. XXXXX.
68. Dne 6. 12. 2017 pak byla sledována v době od 11.27 hod. v Brně, kam přijela svým vozem s neznámou ženou a kde v 11.35 hod. vešla v XXXXX ul. do průjezdu domu č. XXXXX, kde chvíli setrvala a vrátila se do vozu. Sledování pokračovalo v čase od 12.33 hod., když ve vozidle stála i se spolujezdkyní na parkovišti obchodu Tesco v Uhelné ulici, poté přejely zpět k XXXXX ul., kde S. přešla do domu č. XXXXX, kde zvonila, vyčkávala a následně se vrátila do vozidla, s nímž obě odjely v 12.43 hod. k čerpací stanici Benzina, kde vyčkávaly.
69. Naposledy byla sledována dne 29. 3. 2019, a to od 15.01 hod. v Praze, kde ve svém voze jela k Obchodnímu centru Chodov, kam přijela v 15.11 hod., v 15.20 hod. se u kina sešla s M. Š., s nímž se přesunula k restauraci McDonald's, kde se sešli s neznámým mužem dodatečně ustanoveným jako R. Š., s nímž se posadili ke stolu, kam zakrátko přisedl i P. H. a všichni chvíli hovořili. V 15.27 hod. sešli do garáží, S. se Š. k Š. vozu, kde jí tento ukazoval bílou papírovou obálku, kterou vyndal z místa spolujezdce a následně si ji uložil do příruční tašky, kterou měl na rameni. H. se Š. šli mezitím k vozu Škoda Fabia německé reg. zn. Poté všichni v 15.36 hod. přešli před hlavní vchod, kde kouřili a hovořili, v 15.55 hod. se vrátili k Š. vozu a rozhlíželi se, následně přešli zpět do centra a za minutu se vrátili, hovořili spolu. Poté Š. se S. šli zpět do centra a H. se Š. ke svému vozu. V 16.09 hod. byli Š. se S. zadrženi u vozidla S. a H. se Š. byli zadrženi v 16.38 hod. u jejich (Š.) vozu.
70. V přípravném řízení byly na základě příkazů soudce Okresního soudu v Náchodě (č. l. 1200-1203, 1204-1206) zpětně zjištěny údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu u telefonních čísel užívaných XXXXX. Na základě vyhodnocení těchto údajů (č. l. 1207-1230, včetně CD nosiče) bylo prokázáno, že A.M.S. byla ve spojení s M. Š. nejméně již v červenci a říjnu 2016, byly zaznamenány i kontakty s číslem +420 XXXXX užívaným O. N..
71. Na základě příkazů soudce Okresního soudu v Náchodě (č. l. 1057-1062, 1078-1088) a soudce Okresního soudu v Českých Budějovicích (č. l. 839- 844, 850-853) byly rovněž od 20. 1. 2017 na mobilních číslech užívaných A. S. prováděny záznamy a odposlechy telekomunikačního provozu, které jsou zachyceny na přiložených DVD nosičích (č. l. 855, 936, 1090) a protokolech o záznamech telekomunikačního provozu s obsahem hovorů a SMS zpráv (č. l. 856-933, 937-1045, 1091-1102), ze kterých jsou prokázány zejména místní a časové souvislosti předmětného trestného jednání. Záznamy nařízené Okresním soudem v Českých Budějovicích počínají dnem 11. 9. 2017 a končí reálně po zadržení podezřelých dne 29. 3. 2018. Z lokalizačních údajů na základě výskytu mobilního telefonu A. M. S. na území České republiky (viz vyhodnocení na č. l. 1233-1311) je především možno dovodit, že dne 24. 9. 2017 po 16.30 hod. se S. pohybovala na Liberecku a následně v Praze a po 20.00 hod. v Brně, od 20.34 do 22.37 hod. u XXXXX ulice, následně jela v noci zpět přes Prahu směrem na Liberecko. Dne 26. 9. 2017 vykonala stejnou cestu do Brna, kde

byla v čase od 16.30 do 17.48 hod. u XXXXX ulice, odkud jela do XXXXX ulice, kde byla od 18.00 hod do 18.34 hod., poté byla snímána buňkami operátora v Sportovní, Palackého a Košinově ulici a na Slovanském nám. mezi 18.49 a 20.44 hod., později se pohybovala ve směru přes Olomouc a Ostravu do Polska. Dne 18. 11. 2017 se pohybovala od 11.01 hod. na Liberecku a následně jela přes Prahu do Brna, kde byla u XXXXX ulice od 14.56 do 18.20 hod. a následně se vracela zpět přes Prahu na Liberecko. V 17.59 hod. sdělovala jiné osobě, že vyřídila vše, co měla s M., a vyrazila na cestu, podařilo se jí vyměnit euro, ujela 430 km a ještě jednou tolik má na zpáteční cestě. V ČR na Liberecku se pohybovala i 23. 11. 2017. Dne 13. 12. 2017 přes Liberecko a Prahu jela do Brna, kde byla v čase od 17.00 do 17.30 hod. zabírána buňkou v Nováčkově ulici a poté jela ve směru přes Olomouc a Šumperk do Polska. Znovu se pohybovala na Liberecku 11. 2. 2018. Dne 27. 2. 2018 komunikovala polsky s další osobou při návratu z ČR přes Liberecko o tom, že za hodinu bude doma, vezme peníze a poté by vzala všechno, další osoba hovoří o čtyřech balících, což je 400, řeší na kolik má S. peníze, další osoba to musí dnes střelit ze skladu, S. zrovna jede od hranic, střelila vše, co měla. Dne 19. 3. 2018 vykonala cestu přes Liberecko do Prahy a zpět. Dne 29. 3. 2018 opět přes Frýdlant na Liberecku jela ve směru na Prahu, přičemž v čase 14.20 hod. byla u Mladé Boleslavi. Ze záznamů její komunikace z původně jiné a následně spojené trestní věci (viz č. l. 1353) je pak patrné, že do České republiky zajížděla pravidelně k setkáním s dalšími osobami do Českých Budějovic a Prahy i v době předchozí, cca od počátku roku 2017.

72. Z lustrace ubytovaných osob (č. l. 1316-1325, včetně vyhodnocení) bylo ve vztahu ke kontaktům svědkyně S. prokázáno, že A.M.S. byla od roku 2013 na území České republiky ubytována v hotelovém zařízení celkem v 5 případech, naposledy v listopadu roku 2016. A. F., od kterého měla A.M.S. nakupovat léčivé přípravky, byl v České republice (v Brně) ubytován jednou v roce 2017.
73. V návaznosti na zadržení P.H., M.Š., R.Š. a A.M.S. dne 29. 3. 2018 v prostorách Obchodního centra Chodov v Praze byly provedeny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor (osobních motorových vozidel). Zde je nutno upozornit na skutečnost, že se jednalo o předem naplánovanou realizaci (viz data plánování těchto prohlídek – podněty ze dne 28. 2. 2018), která se týkala celé skupiny předpokládaných pachatelů, ve které ale v té době nebyl obžalovaný P.H., kdy do jeho zadržení policejní orgán jeho identitu zjevně přesně neznal, kdy jako odběratelé v daném řetězci byli vnímáni svědci Š. a N.. Z tohoto důvodu zjevně došlo až k následnému dosdělení obvinění obžalovanému H., ale z hlediska důkazního zejména nedošlo v dané době, a ostatně ani následně, k domovní prohlídce v místě pobytu tohoto obžalovaného (XXXXX).
74. V rámci domovní prohlídky v bydlšti M.Š. na adrese XXXXX (viz protokol o provedení domovní prohlídky na č. 578-584, včetně fotodokumentace na č. l. 585-632) byly zajištěny 3 notebooky, telefon, tablet, SIM karta, SD karta, 2 externí disky, diktafon, sešity a listy s poznámkami a kontakty, dále byly fotograficky zadokumentovány obaly od SIM karet a telefonů a letenky na jméno A.H.. V poznámkovém sešitu formátu A5 s názvem „XXXXXX“ (stopa č. 2) jsou mimo jiné popsány prakticky stejné údaje o plánu cesty jako na papírech (manuálu - itineráři) nalezených ve vozidle Škoda Fabia svědka R. Š. (viz níže), s výhradou údaje „Připravit (jako) 34 tis. do obálky“, kdy svědek Š. doznává, že se jedná o jím vyhotovený text (a to i v případě dokladu nalezeného ve vozidle, zde s výhradou autorství ručně psaného textu). Tento text o obálce s financemi, určený pro osádku druhého vozidla (není obsahem vytištěného manuálu), přitom zjevně koresponduje s vlastním jednáním tohoto svědka, který na podzemním parkovišti OC Chodov ukazuje svědkyni S. obálku, kterou poté ukládá do své příruční tašky. Na jednom z listů formátu A5 vložených do diáře (stopa č. 6) a na dalším papíru formátu A4 (stopa č. 7) byly kontaktní telefonní čísla, uživatelské jméno v aplikaci Skype, e-mailová adresa a fyzická adresa A. M. S., kdy lze dovodit, že prvotní kontakty s touto musely být již v únoru 2014 (viz i vyhodnocení na č. l. 639-642, 744).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

75. V rámci prohlídky jiných prostor, a to osobního automobilu tov. zn. Ford Mondeo, reg. zn. XXXXX, užívaného M.Š. (viz protokol o provedení prohlídky jiných prostor na č. l. 659-662, včetně fotodokumentace na č. l. 663-672) byla v tomto vozidle zajištěna autonavigace a autokamera.
76. V rámci domovní prohlídky v bydlíšti svědkyně O. N. na adrese XXXXX (viz protokol o provedení domovní prohlídky na č. l. 687-689, včetně fotodokumentace na č. l. 690-706) byl zajištěn mobilní telefon se SIM kartami, stolní počítač, notebook zn. Lenovo, SIM karta a obal od SIM karty.
77. V rámci prohlídky osobního automobilu tov. zn. Škoda Fabia, německé reg. zn. SR XXXXX, užívaného R.Š., v místě zadržení podezřelých v Obchodním centru Chodov (viz protokol o provedení prohlídky jiných prostor na č. l. 720-723, včetně fotodokumentace na č. l. 731-731) byly zajištěny dva (téměř totožné) listy formátu A4 s návody na cestu do místa zadržení (stopa č. 1) a finanční hotovost 27.000 Kč (stopa č. 2). K návodům i penězům R.Š. sdělil, že nejsou jeho, stejně jako částka 752.000 Kč, kterou mu jen dal P.H., aby ji přepočítal. Listina s návodem na cestu do Obchodního centra Chodov obsahuje krom mapy s vyznačením sjezdu z dálničního přivaděče i písemné údaje o místě a čase srazu v Brně, místě a času předpokládaného cíle cesty, údaje o průběhu cesty, způsobu zastávek a požadavky na vzájemnou vizuální kontrolu a na neporušování pravidel silničního provozu. Z finanční hotovosti 27.000 Kč byla usnesením policejního orgánu ze dne 2. 7. 2018 (č. l. 509-529) částka 24.000 Kč (ponížená o hotovost ve výši 3.000 Kč, která byla dále použita ke znaleckému zkoumání, a je tedy zajištěna jako důkaz) ve smyslu § 79a odst. 1 trestního řádu zajištěna jako nástroj trestné činnosti.
78. V rámci prohlídky osobního automobilu tov. zn. Škoda Octavia, polské reg. zn. SH XXXXX, užívaného A. S., v místě zadržení podezřelých v Obchodním centru Chodov (viz protokol o provedení prohlídky jiných prostor na č. l. 771-775, včetně fotodokumentace na č. l. 776-789) byla zajištěna finanční hotovost ve výši 11.200 Kč, telefon se SIM kartou, plechový disk s pneumatikou vyplněnou igelitovými sáčky s neznámými tabletami, tablet, 100 EUR, listiny s poznámkami obsahujícími blíže nezjištěné výpočty množství v gramáži či s uvedením Cirrus a finančních částek (viz i vyhodnocení na č. l. 744-745), fotograficky byly zadokumentovány obaly od SIM karet. Ze střeru z volantu vozidla byl proveden orientační test na přítomnost omamných a psychotropních látek s pozitivním výsledkem na přítomnost látek z kategorie amfetamin/metamfetamin/extáze.
79. Svědkyně A.M.S. v návaznosti na své zadržení dobrovolně vydala jí provozované motorové vozidlo tov. zn. Škoda Octavia, polské reg. zn. SH XXXXX spolu autonavigací, plastovou injekční stříkačku s neznámou látkou hnědé barvy, ke které uvedla, že tuto dostala v den svého zadržení od kluků z Brna, a svůj mobilní telefon (viz protokoly o vydání věci na č. l. 426-428 a č. l. 442-444).
80. Svědek R.Š. po svém zadržení dobrovolně vydal finanční hotovost ve výši 752.000 Kč spolu s látkovým vakem a plastovou taškou, ve které byla hotovost uložena (viz protokol o vydání věci na č. l. 445-447). V případě finanční hotovosti se jednalo o 18 ks bankovek nominální hodnoty 5.000 Kč v papírové obálce s průhlednou folií, 176 ks bankovek nominální hodnoty 2.000 Kč v papírové obálce s průhlednou folií, 94 ks bankovek nominální hodnoty 1.000 Kč v papírové obálce s průhlednou folií, 114 ks bankovek nominální hodnoty 1.000 Kč v papírové obálce s průhlednou folií, 84 ks bankovek nominální hodnoty 500 Kč v papírové obálce s průhlednou folií, 100 ks bankovek nominální hodnoty 200 Kč v papírové obálce s průhlednou folií s gumíčkou a lístečkem s nápisem 100x200 a 200 ks bankovek nominální hodnoty 200 Kč v papírové obálce s průhlednou folií s gumíčkou a lístečkem s nápisem 200x (stopy č. 4 – 10). K těmto věcem uvedl, že vyjma látkového vaku tyto věci nejsou jeho, domnívá se, že peněžní prostředky patří P.H.. Finanční hotovost ve výši 747.700 Kč (tj. ponížená o hotovost ve výši 4.300 Kč použitou pro

znalecké zkoumání a zajištěnou jako důkaz) byla ve smyslu § 79a odst. 1 trestního řádu zajištěna usnesením policejního orgánu ze dne 18. 8. 2018 (č. l. 478-494) jako nástroj trestné činnosti.

81. Svědek M.Š. dobrovolně vydal finanční hotovost ve výši 8.500 Kč (kterou měl při zadržení u sebe v příruční tašce, kdy logicky se muselo jednat o peníze související s plánovanou prezentací peněz v obálce, viz jeho manuál v sešitě, které před zadržením ukazoval A., viz č. l. 1176), svůj mobilní telefon a náramkové (tzv. „chytré“) hodinky (viz protokol o vydání věci na č. l. 471-472).
82. Mobilní telefon svědka M.J. pak dobrovolně dne 5. 12. 2018 vydal jeho bratr V.J. (viz protokol o vydání věci na č. l. 424), když svědek J. již byl ve výkonu trestu odnětí svobody.
83. Část věcí, které byly zajištěny při domovních prohlídkách či prohlídkách jiných prostor, případně které byly dobrovolně vydány orgánům činným v trestním řízení, byla podrobena kriminalistickému zkoumání, na jejichž podkladě byly zpracovány příslušné znalecké posudky, případně odborná vyjádření.
84. Ve vztahu k zajištěné droze bylo z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 433) prokázáno, že v plastové injekční stříkačce s neznámou hnědou látkou, kterou svědkyně S. dobrovolně vydala po svém zadržení (stopa č. 4) byla zjištěna přítomnost hydrochloridu metamfetaminu (pervitinu), kdy v 1.290 mg látky obsahoval 69,7 % metamfetaminové báze, tj. 899 mg metamfetaminu. Další zkoumání v souvislosti s touto látkou resp. jejím obalem (plastovou injekční stříkačkou) zůstalo bez většího důkazního významu, když z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. l. 437) bylo prokázáno, že na této plastové injekční stříkačce se nepodařilo zviditelnit žádné upotřebitelné daktyloskopické stopy vhodné k dalšímu zkoumání a z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 441) bylo prokázáno, že na plastové injekční stříkačce nebyla zjištěna přítomnost lidské DNA v dostatečném množství potřebném pro stanovení genetického profilu.
85. K zajištěným léčivům bylo z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 808-808, včetně předběžného vyjádření na č. l. 804) prokázáno, že kovový disk s pneumatikou zajištěný v rámci prohlídky vozidla svědkyně S. (stopa č. 3) obsahoval 31 ks balíčků (tvořených různobarevnými, především čírymi, průsvitnými a zelenými plastovými sáčky, kde ve vnějším sáčku byl vložen jednoduchý nebo dvojitý vnitřní sáček) s celkem 37.112 ks tablet lékového přípravku CIRRUS DUO o celkové hmotnosti 14.223,4 g, s obsahem 120 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v tabletě, celkem tedy 4.453.440 mg (cca 4,5 kg) hydrochloridu pseudoefedrinu. Pseudoefedrin (respektive efedrin) je výchozí látkou pro výrobu metamfetaminu a je zařazen mezi prekurzory v Nařízení rady (ES) č. 111/2005 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto množství by bylo možno vyrobit celkem 3.295.091 mg (cca 3,3 kg) metamfetaminu, což odpovídá 4.100.150 mg (cca 4,1 kg) hydrochloridu metamfetaminu (pervitinu).
86. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 818) pak bylo prokázáno, že na 2 sáčcích vložených do disku s pneumatikou byly zjištěny smíšené profily DNA odpovídající více než 2 osobám, které však nebyly dále upotřebitelné a nebyla tak možná identifikace zůstavitele těchto stop.
87. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. l. 812-814) bylo dále prokázáno, že na vnější straně kovového disku s pneumatikou a 3 plastových sáčcích v něm vložených se nacházely otisky prstů A. S..

88. Daktyloskopickému a genetickému zkoumání byly podrobeny i bankovky, které byly zajištěny při zadržení tehdy podezřelých v rámci prohlídky jejich motorových vozidel, případně byly těmito osobami dobrovolně vydány. Z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. l. 457-460, 739-740, 822-823, 830, 834) bylo prokázáno, že na základě zkoumání tašek a bankovek vydaných R. Š. byl na jedné bankovce (náhodným výběrem ke zkoumání vybráno 10 % - celkem 77 kusů bankovek) zjištěn otisk prstu obžalovaného P.H. a na jedné bankovce zjištěn otisk prstu osoby R. H., nar. XXXXX (vždy se jedná o shodu na úrovni individuální identifikace). Nebyly zjištěny shody se srovnávacími otisky svědka Š.. Na základě zkoumání listin (manuálu) a bankovek zajištěných ve vozidle R. Š. (27.000 Kč) byl na jedné z bankovek v hodnotě 1.000 Kč nalezen otisk prstu svědka Š., kdy nebyla zjištěna shoda s otisky H., S. a Š.. Přestože nelze význam těchto závěrů přeceňovat i s ohledem na skutečnost, že sám svědek Š. doznává autorství „manuálu“, kdy ovšem nelze vyloučit, že vytištění provedla jiná osoba bez jeho přítomnosti, skutečnost, že na žádné ze zkoumaných bankovek nejsou stopy svědka Š., rozhodně nepotvrzuje verzi obžalovaného H. o tom, že peníze patřili právě tomuto svědkovi, kdy v daném případě by bylo očekávatelné, že se najde aspoň minimální shoda, jak k tomu došlo naopak v případě právě obžalovaného. Zkoumáním bankovek zajištěných ve vozidle A. S. nebyla zjištěna shoda s otisky H., S., Š. či Š. či zjištěny další upotřebitelné poznatky. Z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 463-464, 743, 826) bylo prokázáno, že genetickým zkoumáním nebyly na taškách, bankovkách, příp. obálkách na bankovky, vydaných R. Š., na listinách a bankovkách zajištěných v jeho vozidle nebo na bankovkách zajištěných ve vozidle A. S. zjištěny upotřebitelné poznatky. Ani případné profily DNA vhodné k individuální identifikaci nevykazovaly shodu se srovnávacím materiálem.
89. Data ze zajištěných mobilních telefonů, SIM karet, výpočetní techniky a jiných datových úložišť pak byly zpřístupněny znaleckými posudky z oboru kybernetiky, počítačové analýzy, J.J. (č. l. 1373-1491, 1526-1637, 1639-1690, 1759-1855), které byly za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čteny v hlavním líčení dne 12. 1. 2021.
90. Z těchto bylo prokázáno, že v externím HD disku zajištěném při domovní prohlídce v bydlíšti M. Š. byly nalezeny fotografie z roku 2008 zobrazující „lajny“ práškové drogy, fotografie sáčku a jiných balení s většími množstvími marihuany výlučně z květenství konopí, fotografie marihuanových cigaret. V jeho notebooku zn. Lenovo zajištěném tamtéž byly nalezeny fotografie rostoucího konopí a většího množství marihuany výlučně z květenství konopí z října a listopadu 2016 (viz taktéž vyhodnocení na č. l. 639-647). Ve stolním počítači zn. Dell zajištěném v bydlíšti O.N. pak byly nalezeny fotografie rostoucího konopí v nezjištěném in-doorovém pěstebním prostoru (viz taktéž vyhodnocení na č. l. 708-718). V navigaci zn. TomTom zajištěné ve vozidle M. Š. byly mezi uloženými cíli adresy P.D. v obci XXXXX, dále adresy P.H.(s označením P., nepřímo deklarující vnímané vyšší postavení obžalovaného, dle údajů svědka Š.) a A. M. S. a dále cíl s názvem „N.“, XXXXX, kdy tento cíl byl ztotožněn jako adresa slovenského státního příslušníka N.G., což odpovídá údajům svědka Š. o osobě, která od něj odebírala drogy (viz vyhodnocení na č. l. 1862, fotografie na č. l. 1869-1870), kterého má i v kontaktech mobilu s uvedením telefonního čísla XXXXX. Navigace z vozidla A. M. S. pak obsahovala vícero uložených tras v rámci Polska a České republiky (viz vyhodnocení na č. l. 1862, fotografie na č. l. 1877-1886). V mobilních telefonech Huawei a ZTE A. M. S. byla nalezena Skype komunikace uživatele „XXXXX“, tedy A. M. S. s „C.H.“ (XXXXX), tedy M. Š., a to od 1. 12. 2017 (č. l. 1871-1875, viz i vyhodnocení na č. l. 1862-1864). Od uvedeného dne se postupně Š. ptal, jestli je nabídka Ci 60 nebo 120 (zjevně dotaz na lék Cirrus a množství účinné látky), S. sdělovala, že 120x14, ale už má jen malé 120x6, ptá se, kolik a kdy někdo chce, má kilogram nebo dva na začátek, Š. se ptal po ceně, S. se ptala kolik má H. peněz, Š. uváděl, že „J“, dříve byla cena 18,33 za kus. Dne 6. 12. 2017 mu S. sdělovala, že je v Brně, počká na Š., k setkání nakonec nedošlo. Den poté zjišťoval, zda bude ještě v roce 2017, S. sdělovala, že to zkusí, Š. uváděl, že minimálně „J“. Dne 8. 12. 2017 S. psala, že

má 4,32 kg za 300 tis. Kč, to může dovézt zítra, řešili cenu. Znovu se bavili o příjezdu S. 10. a 12. 12. 2017. Dne 15. 12. 2017 S. sdělovala, že byla ve W. a někdo všechno prodal, má zavolat v pondělí, koupí vše, co bude, Š. žádá co nejdříve a co nejvíce. Dne 21. 12. 2017 S. sdělovala, že jen „A“, dle Š. je to špatně, chce více, minimálně „H“ nebo „J“, dle S. někdo nemá, drahé, je lepší počkat. V dalších dnech znovu žádal „J“, S. odpovídala, že nemá, neví. Totéž domlouvali v lednu, Š. psal, že je čas, H. bude až 19. 1., později S. psala, že stále čeká na šéfa. Dne 2. 2. 2018 S. psala, že „C“ má domluvené, Š. by chtěl víc. Dne 10. 2. 2018 S. sdělila, že přijede, Š. reagoval, že H. nedá peníze jemu ale jen jí, musí přijet, S. má „1/2E“. Dne 12. 2. 2018 S. sdělila, že měla problém s policejní kontrolou. Za dva dny S. potvrdila, že bude „J“, dne 16. 2. 2018 sdělila, že příští týden bude „1/2J“. Dne 19. 2. 2018 Š. psal, že H. jede na dovolenou do Dominikánské republiky a peníze nechá u kamaráda, den poté už psal, že H. dá peníze jen S., chce až po dovolené, S. počká, ale jestli někdo přijede, tak prodá. Dne 27. 2. 2018 psala, že je prodané, ale počátkem měsíce bude další, den poté už sdělovala, že má „J“. To potvrdila i v následujících dnech, nicméně nepřijela, později domlouvali příjezd, Š. sdělil, že nemůže přijet, neboť mu H. nedá peníze. Dne 23. 3. 2018 domlouvali, že Š. o víkendu přijede na návštěvu, dohodnou se. Den poté psal nejprve, že jede a následně večer, že se dobře vrátil do Brna. Následující den sdělil, že H. OK, čekají na info, S. psala, že vše platí. Následně domlouvali setkání na 29. 3. 2018 ve 12 hod. V uvedený den ještě S. psala, že má zpoždění, Š. psal, že čekají v Praze, H. je někde v centru Chodov, v 14:41 hodin S. sdělila, že už je v Praze, Š., že čeká v McDonald's. Část této komunikace prostřednictvím Skype ze dnů 19. a 20. 2. 2018 byla nalezena i v mobilním telefonu Samsung M. Š.. V něm byly nalezeny i SMS zprávy mezi Š. a J. od 4. 2. 2017 do 27. 3. 2018, kde J. vyzvídal, zda jsou nějaké novinky, zda je něco možné a kdy ještě něco bude. V kontaktech byly uvedeny čísla i adresy P.D. (XXXXX, XXXXX), M. B. i M. J. a stejně tak i kontakt na „malou M.“ – XXXXX (viz i vyhodnocení na č. l. 2545-2556). V rámci komunikačního programu Skype pak tento svědek užíval účet s označením „C.H.“ v jehož rámci komunikoval i s A. S.. V telefonu Samsung M. J. jsou zaznamenány v aplikaci Messenger domluvy s M. Š. (označeným jako M. Polsko) od 29. 1. 2017, obsahující průběžné domluvy na vzájemných setkáních, dne 15. 2. 2017 Š. sděloval, že jede z Budějovic a vše má nachystané. Dne 23. 9. 2017 sdělil Š., že pravděpodobně bude mít zbývajících 80.000, J. reagoval, že je to dokonalé, tolik bodů ještě v pokeru nenahrál, setkají se. Následně řešili „hraní, balíčky karet, 1.000 bodů navíc“ atd. Následující den pak, zjevně v návaznosti na příjezd S. dne 24. 9. 2017 domlouvají kontakt. Průběžně dále domlouvali setkání, dne 10. 12. 2017 by J. vzal „aspoň polovičku z poslední hry“. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že v období od 18. 2. 2018 do 5. 3. 2018 je svědek J. s dalšími osobami v Hondurasu (viz SMS operátorů dokumentujících pohyb mobilu a uložené fotografie), odkud komunikuje mj. i se Š., který reaguje na zaslanou fotografii („co znamená ta fotka s panem Š?“). Zde nelze přehlédnout, že v rámci fotografií v daném mobilním telefonu jsou zde snímky z období od 20. 2. 2018 do 24. 2. 2018 z Hondurasu (Paya Bay) zachycující mimo jiné osobu vzhledově velice podobnou obžalovanému H. a to jak tělesnou konstitucí, tak zejména tvarem hlavy, rysy obličeje účesem (viz cesta: S01 Samsung SM-G389F – Micro SDXC karta – DCIM – Camera – 20180220 a násl.). Pokud by se jednalo o tohoto obžalovaného, došlo by jednak k potvrzení údajů svědků J. i Š. o pobytu tohoto obžalovaného v dané době v Karibiku, ale vysvětlovalo a potvrzovalo by to i další údaje svědka Š. ohledně další osoby kolem obžalovaného (onen mezičlánek viz č. l. 302). Ihned po návratu přitom opětovně kontaktuje svědka Š.. Dne 27. 3. 2018 se J. ptal, zda bude někdy ještě něco možný, Š. mu sdělil, že jeho sparing partner měl těžký úraz a je v kómatu, obává se, že už si ne zahrají v původním složení (viz i vyhodnocení na č. l. 1889-1918), což odpovídá údajům Š., že chtěl ukončit tento kontakt (resp. možnost dodávek od S.). Shodná komunikace je přitom i v mobilu svědka Š., kde je dále i komunikace (ve dvou časových obdobích, 30. – 31. 1. 2017 a 23. – 24. 3. 2017) s „malou M.“, se kterou domlouvá setkání.

91. K výpočtu množství pervitinu, které lze z dodávaných léčiv vyrobit, bylo zpracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 1939-1942), na základě něhož bylo prokázáno hmotnostní rozvaha jednotlivých surovin pro výrobu pervitinu tzv. „českou cestou“, kdy k výrobě 1 kg pervitinu je třeba 28.286 kusů tablet léčiva Sudafed či Apselan o celkové hmotnosti 6.789 g, případně 16.180 – 18.895 kusů léčiva Cirrus o celkové hmotnosti 6.148 – 7.180 g. Následným výpočtem (viz vyhodnocení na č. l. 1926-1934) bylo prokázáno, že z 50.000 kusů a 500 kusů tablet léčiva Apselan, které A. S. dodala obžalovanému P.H. a M.Š. dne 23. 8. 2017, bylo možno vyrobit 1.767,7 g a 17,7 g pervitinu (hydrochloridu metamfetaminu) a z 5.000 kusů a 12.960 kusů tablet léčiva Apselan dodaných dne 26. 9. 2017 bylo možno vyrobit 176,8 g a 685,9 g pervitinu. Z kupní ceny za tablety sjednané mezi obžalovaným H. a A.S. a ceny chemických látek na základě nabídky společnosti XXXXX s.r.o. byla stanovena cena vstupních surovin pro výrobu pervitinu, z čehož byla vypočtena orientační cena pro výrobu 1000 g pervitinu na částku 291.830,73 Kč (viz vyhodnocení na č. l. 1935-1936), kdy nebyly započteny náklady na pořízení výrobní technologie, neboť se nejedná o předměty jednorázového užití a tyto mohou být použity opakovaně. Tato částka je přitom stanovena ve prospěch obžalovaného, kdy byla vypočtena na základě objektivně zjištěného množství a kupní ceny v rámci poslední předávky, tedy z celkového hlediska nejvyšší nákladové ceny, když ceny postupně rostly (viz vyjádření o nespokojenosti obžalovaného s růstem cen).
92. Ze zprávy Státního ústavu pro kontrolu léčiv (č. l. 1945) bylo prokázáno, že léčivé přípravky Apselan a Cirrus v České republice nejsou registrovány. Možný individuální dovoz je vázán na registraci v jiné zemi, což tyto přípravky splňují (registrace v Polsku, tedy členské zemi EU) a není tak nutná zvláštní žádost. Předepsání nebo použití neregistrovaného léčivého přípravku musí však být hlášeno SÚKL, kdy tento ale neneviduje žádné hlášení takového stavu. Výdej léčivých přípravků se 120 mg pseudoefedrinu v tabletě (tedy se stejným terapeutickým účinkem jako Cirrus) je vázán na lékařský předpis, léčivé přípravky s 60 mg pseudoefedrinu v tabletě (tedy obdobná léčiva jako Apselan) v České republice vůbec registrovány nejsou. Přípravky obsahující 30 mg pseudoefedrinu v jedné tabletě jsou v České republice vydávány v lékárnách v režimu výdeje bez lékařského předpisu s omezením v souladu s ustanovením § 39 zákon o léčivech. V rámci tohoto výdeje (u přípravků Modafen, Nurofen Stopgrip, Paralen Plus) lze vydat takové množství léčivého přípravku, aby celkové množství pseudoefedrinu v léčivých přípravcích, které jsou při jednotlivém výdeji vydány bez lékařského předpisu s omezením, nepřesáhlo 900 mg pseudoefedrinu (což odpovídá max. 30 tabletám léčivého přípravku). Při výdeji je prováděn záznam do registru léčivých přípravků s omezením dle podmínek §17a a §17b vyhlášky č. 84/2008 Sb., o správné lékařské praxi, bližších podmínkách zacházení s léčivy v lékárnách, zdravotnických zařízeních a u dalších provozovatelů a zařízení vydávajících léčivé přípravky, ve znění pozdějších předpisů.
93. Ze šetření ke společnosti XXXXX S.A. (č. l. 2415-2432) bylo prokázáno, že na webových stránkách společnosti www.XXXXX se v seznamu nabídky volně prodejných léčiv vyráběných touto společností nachází lékové tablety APSELAN 60 mg x 10 tablet.
94. Z pokladů společnosti XXXXX, (č. l. 2256-2266), bylo prokázáno, že eviduje rezervace na jméno R.Š. a A.H. (syn obžalovaného, viz i jméno na letenkách zajištěných u M.Š.), nikoli P. H.. R. Š. měl mimo jiné (cesty do Německa) zakoupeny jízdenky z Brna do Záhřebu na den 9. 12. 2018 ve 02.00 hod., dále ze Záhřebu do Budapešti dne 6. 11. 2018 ve 12.00 hod. Je evidentní, že tento svědek se již před zadržením v Bosně a Hercegovině pohyboval po obdobné trase.
95. Z listinných materiálů z trestního řízení vedeného proti obžalovanému P.H. a R.Š. v Bosně a Hercegovině vyžádaných cestou právní pomoci nebo obdržených cestou operativní spolupráce (č. l. 1995-1997, 2066-2080, 2117-2253) bylo prokázáno, že tito byli dne 11. 12. 2018 v 19:25 hodin zadrženi na hraničním přechodu Gradiška při výjezdu z Bosny a Hercegoviny do Chorvatské

republiky pravidelnou autobusovou linkou. Na základě obžaloby Státního zastupitelství Bosny a Hercegoviny ze dne 28. 2. 2019 byli P.H. a R.Š. trestně stíháni pro podezření ze spáchání trestného činu nepovoleného nakládání s omamnými psychotropními látkami podle § 195 odst. 1, 3 trestního zákona Bosny a Hercegoviny, kterého se měli dopustit tím, že se s cílem získat protiprávní majetkový prospěch dopustili mezinárodního obchodování s omamnými látkami bez příslušného povolení tak, že si v Bosně a Hercegovině obstarali 8.277 tablet léčiva Rinasek a 12.744 tablet léčiva Rhinostop s vědomím, že budou užity na výrobu drog, ukryli je do svých zavazadel a chtěli převézt do Chorvatska, přičemž při hraniční kontrole bylo u P.H. nalezeno 1,093 g marihuany, 2 injekční stříkačky a plastová žlutá hadička s metamfetaminem, 70 tablet Rinasek a 993 tablet Rhinostop a u R.Š. 6 inzulinových stříkaček a tři neúplné stříkačky s metamfetaminem, 8.207 tablet Rinasek a 11.754 tablet Rhinostop. Metamfetaminu bylo celkem 1,553 g. Trestní stíhání bylo po celou dobu vedeno vazebně. Z veřejně dostupných zdrojů (č. l. 1998-2019, včetně vyhodnocení) bylo zjištěno, že tablety Rhinostop obsahují 61,2 mg pseudoefedrinu a tablety Rinasek 60 mg pseudoefedrinu, jde tedy opět o léčiva využitelná k výrobě pervitinu. Z poskytnutých materiálů zajištěných orgány činnými v trestním řízení v Bosně a Hercegovině bylo dále prokázáno, že v datovém obsahu mobilního telefonu R.Š., který byl bosenskými orgány znalecky zpřístupněn a jeho obsah byl poskytnut, se nachází fotografie datovaná 11. 12. 2018 v 12.29 hod., na níž je zobrazena hromada krabiček léčiva Rinasek. Fotografie patrně pochází z hotelového pokoje, kde byli ubytováni R. Š. a P. H., kde došlo k vyndání blistrů z krabiček a vyloupání léků z blistrů (č. l. 2254-2255). Rozsudkem soudu Bosny a Hercegoviny (v Sarajevu) ze dne 20. 12. 2019 (č. l. 2274- 2312 včetně překladu) byli tímto jednáním, kvalifikovaným jako trestný čin nepovolené výroby a dalšího nakládání s omamnými psychotropními látkami podle § 195 odst. 1 trestního zákona, uznáni vinnými a byli odsouzeni shodně k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a dvou měsíců a k zabavení zajištěných věcí a telefonů.

96. Okresním soudem v Českých Budějovicích byl, vzhledem k zadržení obžalovaného orgány Bosny a Hercegoviny, dne 9. 1. 2019 vydán vůči němu příkaz k zatčení (č. l. 2063) a dne 10. 1. 2019 byl podán návrh Ministerstvu spravedlnosti ČR na vyžádání jeho osoby z cizího státu (č. l. 2064). Jeho vydání do České republiky bylo v Bosně a Hercegovině povoleno dne 8. 5. 2019 (č. l. 2065) s odkladem do skončení předmětného trestního řízení, případně vykonání nepodmíněného trestu. Do České republiky byl vydán dne 27. 7. 2020.
97. K uvedenému jednání tak lze shrnout, že tento v době, kdy byl stíhán pro rozsáhlou trestnou činnost právě v souvislosti s nákupem léčiv pro výrobu pervitinu, odjíždí do Bosny a Hercegoviny, kde je zadržen, když v zavazadle má opět léčiva zjevně využitelná pro výrobu pervitinu a to společně s osobou (svědkem Š.), která byla účastna již na poslední předávce v nyní projednávané věci a navíc bydlí u obžalovaného. Pro soud je to příliš mnoho náhod, aby mohl vnímat jako věrohodné údaje obžalovaného o náhodném výletu. Logicky se nabízí verze, že s ohledem na ztrátu dodavatele léčiv (svědkyně S.) a jejich potřebu pro výrobu drogy, musel se pokusit zajistit dodávky jiným způsobem a to při velmi obdobném modu operandi (další osoba zapojená do vlastního obstarání).
98. Na základě těchto důkazů považoval soud jednání obžalovaného za bezpečně a spolehlivě prokázané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalovaného vinným skutkem tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k následujícímu závěru:
obžalovaný jako člen organizované skupiny působící na území České republiky a Polské republiky, po předchozích dohodách, ve vzájemné součinnosti a dělbě úkolů, vedeni společným záměrem se společně se samostatně stíhanými A.M.S. a M. Š., a dalšími dosud neustanovenými osobami, vědomě podílel v době od přesně nezjištěného dne roku 2016 do 29. 3. 2018 cca v 15

případech na organizaci a realizaci dovozu léčivých přípravků s obsahem hydrochloridu pseudoefedrinu, zejména APSELAN[®] a SUDAFED[®] s obsahem 60 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, CIRRUS[®] a CIRRUS DUO[®] s obsahem 120 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, případně dalších léčiv, která nejsou vyráběna a ani registrována v České republice a která již nebyla v původních, originálních obalech a blistrech, ale vylopována z blistrů a uložena v plastových sáčkích, kdy jediným důvodem tohoto jednání bylo zajištění léčiva s obsahem pseudoefedrinu pro následnou opakovanou výrobu hydrochloridu metamfetaminu (pervitinu) a získání finančního prospěchu prodejem vyrobené drogy.

99. Z hlediska jednání jednotlivých osob A.M.S. zajišťovala na území Polské republiky výše uvedené léčivé přípravky zejména od osoby A. F., které následně ve svém přechodném bydlišti ve XXXXX, sama nebo společně s dalšími osobami vyjímala z originálních obalů, vylopávala z blistrů a ukládala do plastových sáčků z důvodu snadnějšího převozu, manipulace a přepočtu požadovaného množství, které na základě předchozí objednávky prostřednictvím osobních jednání, sociálních sítí a komunikačních programů jako Skype, WhatsApp a další, zprostředkované M.Š., dovážela osobním motorovým vozidlem na místa předání, která se nacházela zejména na území města Brna, a v posledním zjištěném případě se jednalo o parkoviště Obchodního centra Chodov v Praze, kde je předávala za přítomnosti M.Š. obžalovanému P. H., za předem smlouvenou cenu, současně od něho obdržela v injekčních stříkačkách část pervitinu z výroby, kterou provedl v rámci a s vědomím této skupiny P. H. s další dosud neustanovenou osobou označovanou jako „malá M.“ zejména v nemovitosti č.p. XXXXX, dále v rekreační chatě č.e. XXXXX, případně na dalších dosud neustanovených místech.
100. M. Š. v rámci své úlohy objednával prostřednictvím sociálních sítí, komunikačních programů jako Skype, WhatsApp a osobních jednání od A. M. S. léčivé přípravky s obsahem pseudoefedrinu na základě předchozí osobní domluvy s P.H., který stanovoval množství léčiv dle svých finančních možností, kdy objednávky se zpočátku pohybovaly v částkách desetitisíců a v pozdější době v částkách statisíců za jednotlivá odebraná množství léčiv, dále zprostředkovával i místa setkání, kterých se ve všech případech aktivně účastnil, kdy za jednotlivé zprostředkované dodávky léčiv zpočátku dostával od A. M. S. finanční odměnu, v pozdější době provizi ve formě léčiv, které po dohodě předával obžalovanému P.H., který z léčiv vyrobil hydrochlorid metamfetaminu – pervitin, část vyrobené drogy si ponechal a část předal zpět M.Š., který drogu opakovaně prodával nejméně jedné osobě slovenské národnosti vystupující pod jménem N. nebo R. za sjednanou cenu 1.000 Kč za 1 gram a část si ponechával pro vlastní potřebu. Dále se podílel i na vlastní výrobě pervitinu tím, že zajišťoval vědomě dovoz a odvoz obžalovaného P.H. a další dosud neustanovené osoby vystupující pod jménem „malá M.“, včetně potřebného vybavení a chemických látek k výrobě drogy na místa, kde došlo k realizaci její výroby, v některých případech se účastnil nákupů chemických látek, případně dalších věcí potřebných k výrobě drogy společně s P.H....
101. Obžalovaný P.H. si v uvedeném počtu případů prostřednictvím M. Š. objednával od A. M. S. léčivé přípravky s obsahem pseudoefedrinu podle svých finančních možností, kdy z počátku se jednalo o jednorázové objednávky v řádu desetitisíců, později z důvodu navýšení finančního potenciálu prodejem vyrobené drogy z dovezených léčiv se jednalo o jednorázové objednávky v řádu statisíců, které osobně od A. M. S. přebíral za dohodnutou cenu na území města Brna (případně chtěl převzít v OC Chodov v Praze) za přítomnosti M. Š.. A. M. S. na místě uhradil buď celou sjednanou finanční částku, případně vzniklý nedoplatek uhradil při dalším odběru léčiv. Léčiva následně užil v rámci a s vědomím této skupiny v rozporu zejména s ustanovením § 4 a § 12 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn k výrobě pervitinu, kterou prováděl společně s další dosud neustanovenou osobou označovanou jako „malá M.“, zejména v nemovitosti č.p. XXXXX v obci XXXXX, v rekreační chatě č.e. XXXXX, případně na dalších dosud neustanovených místech, přičemž část vyrobené drogy předával při nákupu léčiv A.

M. S. a zbylou větší část vyrobené drogy dále distribuoval blíže nezjištěným způsobem. Současně obžalovaný P. H. vyráběl pervitin i z léčiv s obsahem pseudoefedrinu, která obdržel M. Š. jako provizi od A. M. S. za dodání těchto léčiv P.H., kdy vyrobenou drogu z léčiv z provize zčásti předal zpět osobě M.Š., část si ponechal.

102. Popsaným způsobem jednal(i) nejméně v následujících (zdokumentovaných) případech:
Dne 23. 8. 2017 kolem 21.23 hod. prodala A.M.S.P. H. na parkovišti Nákupního centra Královo Pole v Cimburkově č. 4, v Brně, léčivé přípravky, které krátce předtím přivezla svým osobním motorovým vozidlem z Polské republiky, a to APSELAN[®] s obsahem 60 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, v množství nejméně 50 000 kusů tablet tohoto léčiva za částku 550.000 Kč, léčivo v uvedeném množství si převzal obžalovaný P. H. a uhradil pouze část ceny ve výši 250.000 Kč, současně P. H. předal pervitin v dosud nezjištěném množství jedné až několika uživatelských dávek A. M. S.. Obchod zprostředkoval M. Š. na základě předchozí domluvy s oběma jmenovanými a na místě obdržel provizi 500 ks tablet léčiva APSELAN[®], uložených v plastovém sáčku, které předal obžalovanému P.H. na základě předchozí domluvy k výrobě drogy, kdy část drogy vyrobené z léčiv, které obdržel M. Š., P. H. předal M.Š. zpět. Z uvedeného množství 50.500 ks tablet vyrobil s vědomím a v rámci této skupiny obžalovaný P. H. přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 1.784 gramů pervitinu.
103. Dne 26. 9. 2017 kolem 17.45 hod. A.M.S. na parkovišti u domu č. XXXXX v ulici XXXXX, předala léčivé přípravky, které krátce předtím přivezla svým osobním motorovým vozidlem z Polské republiky, a to APSELAN[®] s obsahem 60 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, v množství 5 000 tablet O. N., nar. XXXXX, se kterou léčiva odnesla do domu č. XXXXX, kde jí M.Š., který obchod zprostředkoval, zaplatil za léčiva částku 50.000 Kč a předal je k výrobě pervitinu P.H., který z uvedeného množství vyrobil přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 176 gramů pervitinu, z něhož část předal zpět M.Š. vlastní potřebu. Následně kolem 19.00 hod. A.M.S. na parkovišti Nákupního centra Královo Pole v Cimburkově č. 4, v Brně, předala léčivé přípravky CIRRUS[®] s obsahem 120 mg hydrochloridu pseudoefedrinu v jedné tabletě, v množství nejméně 12 960 kusů tablet za částku 300.000 Kč za přítomnosti M. Š. P. H., který současně uhradil i nedoplatek za nákup léčiv dne 23. 8. 2017 ve výši 300.000 Kč. Zároveň P.H. předal pervitin v dosud nezjištěném množství jedné až několika uživatelských dávek A. M. S.. Následně v rámci a s vědomím této skupiny z uvedených léčiv P. H. vyrobil přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 685 gramů pervitinu.
Dne 18. 11. 2017 kolem 16.30 hod. na parkovišti Nákupního centra Královo Pole v Cimburkově č. 4, v Brně, došlo ke schůzce A. M. S. s P.H., při které P. H. vyměnil A. M. S. padělané bankovky měny EUR, kterými jí zaplatil při úhradě léčiv z předchozího obchodu, současně jí předal pervitin v přesně nezjištěném množství jedné až několika uživatelských dávek.
104. Na základě osobní schůzky a domluvy na objednavce množství a ceně léčiv mezi P.H.. a M.Š. v přesně neurčený den měsíce března 2018, M. Š. ve dnech 24. až 25. 3. 2018 navštívil A. M. S. v jejím bydlišti v Polské republice, kde sjednal konkrétní množství, která byla schopna A.M.S.zajistit pro obchod a upřesnění i ceny, včetně místa a času předání, k němuž došlo dne 29. 3. 2018 kolem 16.00 hod. na parkovišti P+R Obchodního centra Chodov v Praze, kam A.M.S. dovezla z Polské republiky 37.112 ks (14.223,4 gramu) tablet léčivého přípravku CIRRUS DUO[®], obsahujících 4.500 gramů hydrochloridu pseudoefedrinu k prodeji P.H. za částku 932.000 Kč. Léčivé přípravky měla ukryty ve vnitřním prostoru plechového disku s pneumatikou, který byl uložen v zavazadlovém prostoru jejího vozidla tov. zn. Škoda Octavia, polské reg. zn. RZ XXXXX. Na místě se setkala s P.H., M. Š. a R. Š. u restaurace McDonald's, následně přešli k venkovnímu vchodu, kde P. H. předal A. M. S. 1 ks upravené plastové injekční stříkačky (tzv. tlačky) o objemu 2 ml s modrým pístem, obsahující 1,290 gramu pervitinu s koncentrací metamfetaminové báze 69,7 %, současně

řešili finanční hotovost, kterou měl P.H. připravenou, jež byla nižší než částka sjednaná za dovozené množství léčivých přípravků, avšak M. Š. se za pozdější úhradu nedoplatku P.H. zaručil. Poté byli všichni jmenovaní před předáním léčiv a úhradou části sjednané ceny na místě zadržení policejním orgánem, přičemž předmětné léčivé přípravky chtěla tato skupina použít k výrobě pervitinu P.H., jehož z uvedeného množství léčiv mohlo být vyrobeno nejméně 4 100 gramů.

105. P. H. tak v rámci popsané součinnosti jednal s vědomím o jaká léčiva a psychotropní látku se jedná, kdy látka pseudoefedrin je zařazena do přílohy č. 1, kategorie I, ve smyslu čl. 2 písm. a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekurzorech drog a metamfetamin (+)-1-fenyl-2-methylaminopropan náleží mezi psychotropní látky zařazené do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a přílohy č. 5 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb., a i přes to, že nedisponoval příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, z dodaného a následně zpracovaného množství léčivých prostředků vyrobil přesně nezjištěné množství pervitinu, kdy obvyklým postupem bylo možno vyrobit minimálně 2.645 gramů pervitinu, dalších 4.100 gramů pervitinu zamýšlel vyrobit z objednaného a dovezeného množství léčiv dne 29. 3. 2018, tedy celkem 6.745 gramů drogy. Prodejem tohoto množství dílem bylo a dílem bylo zamýšleno získání finančního prospěchu ve výši celkem 4.776.606 Kč po odečtení vzniklých nákladů spojených s nákupem léčiv a chemických látek nezbytných k výrobě.
106. Tyto skutkové závěry vychází z komplexního hodnocení důkazů, které byly podrobně popsány výše. Z hlediska podílu a rozsahu zapojení obžalovaného H. nejsou pochybnosti o jeho úloze, přestože tento svoji trestnou činnost (v rozsahu vlastního jednání) popřel, když je usvědčován celým komplexem výše popsaných důkazů, zejména výpověďmi svědků S. a Š., kdy tyto jsou v zásadních částech v souladu a navíc mají oporu i v dalších důkazech (zejména objektivních důkazech dokumentujících kontakty, ať již formou sledování, či záznamu telekomunikačního provozu, případně obsahu zajištěných datových nosičů). Ve vztahu k obhajobě obžalovaného H. je nutno zmínit, že tento primárně popírá svoji vědomost o charakteru svého jednání, kdy toto vysvětluje jako v podstatě náhodnou účast na základě žádosti svědka Š. a v návaznosti na toto popírá možnost existence organizované skupiny včetně všech dalších důsledků (jeho výroby drog atd.).
107. Z hlediska doby páčání trestné činnosti, četnosti kontaktů se svědkyní S. (dodávek prekurzorů) vycházel soud zejména z výpovědí svědků A. M. S. a M. Š., které jsou v zásadních okolnostech vzájemně souladné, ale jsou navíc podporovány i dalšími důkazy, tak jak byly výše zmíněny. K rozsahu odběrů, mimo specificky popsaného posledního bodu, je nutno uvést, že již do obžaloby a stejně tak do výrokové části tohoto rozsudku byly pojaty numerické údaje uvedené zejména svědkyní S., která alespoň v základních rysech kvantifikovala, kolik materiálu a za jakou cenu dodala, a de facto od počátku se obžalovanému klade za vinu toliko minimálně uvažované množství, když při prezentovaném větším rozsahu odběrů by bylo celkové množství vyšší. Nejenom v této trestní věci, ale obecně ve značném počtu srovnatelných případů není drogový materiál nijak evidován ani zajištěn a je nutno vycházet právě a toliko z výpovědí zúčastněných osob, které se prioritně vyjadřují k tomu, od koho, kolik, v jakém období a za jakou cenu drogy odebraly, případně v jakém rozsahu potřebné materiály (prekurzory, zde léčiva) poskytly. Tak se tomu stalo i v tomto případě, kdy soud s ohledem na další důkazy považuje údaje v dané době spolupracující obviněné, jinak svědkyně S. za relativně přesné, když nebylo zjištěno nic, co by je objektivně mělo zpochybnit. Nejedná se o žádné svévolné a nepravdivé výpovědi, když její tvrzení mají oporu i v dalších svědeckých výpovědích a listinných důkazech. Vzhledem k výše uvedenému proto soud ponechal ve skutkových závěrech i údaje, které konkrétní svědci popřeli, když údaje svědkyně S. považuje i specificky v tomto rozsahu za věrohodné. Obdobné údaje o jistým

způsobem kvalifikovaném odhadu je pak možno zmínit i ve vztahu k rozsahu vyrobené drogy, když zde soud vycházel ze závěrů znaleckého zkoumání.

108. K vlastní výrobě (a následnému držení pro jiného) navazující na konkrétní dodávky od svědkyně S. je nutné uvést, že zde soud vychází primárně z údajů svědka Š., které ale v daném rozsahu nejsou osamoceny. Jeho údaje o místech výroby korespondují nejen s obsahem navigace v jeho vozidle, ale zejména jsou v souladu se zjištěními k daným nemovitostem s přihlédnutím k výše popsané nevěrohodnosti údajů svědka D.. Jeho údaje o vlastní výrobě obžalovaným pak korespondují s údaji svědka J., kdy takto je potvrzována i výtěžnost (zisk) dané trestné činnosti. Obžalovaný H. zjevně disponoval částkami minimálně v řádu statisíců Kč, které byl schopen investovat do nákupu surovin pro výrobu, což je v rozporu s jeho deklarovanou nemajetností a dluhy. Jediný reálný způsob zisku těchto prostředků pak logicky souvisí právě s touto trestnou činností. Zde je nutné vnímat i obecný mechanismus výroby a distribuce drog, kdy i z hlediska bezpečnosti, nedochází k výrobě „na sklad“, ale na výrobu navazuje co nejrychlejší distribuce, která musí zajistit dostatek financí pro další (většinově objemnější) výrobu, ale i příslušný výnos. V daném případě tento kryl zjevně nadstandartní životní náklady, kdy takto soud musí vnímat pobyt v Karibiku a investice do nemovitostí. Právě tento životní styl by přitom u nemajetného obžalovaného byl vyloučen, bez ohledu na údajné půjčky od bratra, který údajně schovává peníze před svými exekucemi nákupem nemovitosti užívané primárně bratrem.
109. Skutečnost, že se jednalo o organizovanou skupinu je dána právě charakterem organizovanosti a dále i jistou formou utajení, jak bude popsáno podrobně v pasáži věnující se právní kvalifikaci. Všichni jednali na základě předchozích vzájemných dohod s vědomím k čemu získávaná pseudoefedrinová léčiva (následně prekurzory) mají sloužit. Přesah přes hranice a tedy vztah se skupinou působící ve více zemích je pak zcela zřejmý, a i obžalovaný toto musel vnímat, když byl v osobním kontaktu se svědkyní S..
110. Oproti obžalobě soud, s ohledem na vlastní skutková zjištění, pozměnil popis skutku s tím, že vynechal onen explicitní popis vyrobeného množství, když toto objektivně nebylo zdokumentováno, když je vycházeno z kvalifikovaného předpokladu, a tomuto uzpůsobil skutkovou větu, tedy, že bylo možno vyrobit, nikoliv, že vyrobil konkrétní množství, když soud má jinak samozřejmě za prokázanou onu faktickou výrobu.
111. S ohledem na důkazní situaci soud neprováděl další dokazování, kdy ze strany obžalovaného bylo v průběhu řízení (zejména vazebního rozhodování) navrhováno doplnění dokazování vyžádáním zpráv VV Brno a FN Brno-Bohunice, které by měly objektivizovat jeho závažný zdravotní stav a osobním výsledkem svědka Š. zejména k okolnostem jejich zadržení v Bosně a Hercegovině. Přestože v rámci závěrečného stádia řízení nebylo již výslovně trváno na vyžádání lékařských zpráv, soud tyto (v rozsahu zprávy lékařské služby Vězeňské služby ČR, č. l. 3028) vyžádal, kdy tato zpráva jednak objektivizuje zdravotní stav obžalovaného, který byl v průběhu hlavního líčení zřejmý (obžalovaný se obtížně pohyboval za pomoci dvou francouzských holí), jednak popisuje další onemocnění, kterými trpí. Její obsah však s ohledem na důkazy objektivně dokumentující zejména pohybové schopnosti obžalovaného v době páčání trestné činnosti, nemá vypovídací hodnotu k trestnému jednání, a proto ji soud neprováděl. Ve vztahu k požadavku na osobní slyšení svědka Š., i s ohledem na prezentované důvody (vyjádření k jinému skutku, než je obsahem tohoto řízení), dospěl soud k závěru, že tento je nadbytečný, když tento jinak byl za splnění podmínek § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu v hlavním líčení proveden.

112. Rozsah dokazování dle názoru soudu, byť vykazuje jisté deficity, je pro tyto závěry dostatečný. Zde, z hlediska deficitů, má soud na mysli skutečnost, že v průběhu přípravného řízení nedošlo k zajištění části důkazů, které v řízení před soudem již s ohledem na výrazný časový odstup nebylo možné či účelné doplňovat. Zejména se jedná o možné domovní prohlídky v místech užívaných obžalovaným apod. Soud si je sice vědom skutečnosti, že např. v případě bydliště obžalovaného na adrese XXXXX, se jedná o bytový dům s větším množstvím vlastníků a v okamžiku neznalosti konkrétní bytové jednotky nelze domovní prohlídku povolit. Tato situace však mohl být řešena po zadržení obžalovaného, i když nebyl obviněn, ale byl registrován již dřívějším sledováním a jeho existence v mechanismu odběrů tak byla známa.
113. Pro úplnost jako obiter dictum, nad rámec již popsaného, vzhledem k obhajobě vyjádřené zejména v závěrečné řeči obhájce, považuje soud za vhodné zmínit, že i pokud by důkazní situace byla ustálena tak, jak je tvrzeno, tedy, že obžalovaný pouze převzal léčiva a za tyto poskytl finanční plnění, tak i tato situace by vedla, v kontextu dalších objektivních důkazů, k obdobným skutkovým, resp. následně zejména právním závěrům s tím, že v takovéto situaci by obžalovaný minimálně přechovával pro jiného (ne tedy pro vlastní výrobu) prekursor (tabletky původně lékového přípravku), a to při zachování znaku prospěchu a rozsahu a stejně tak i charakteru přeshraniční skupiny.

B/ Právní kvalifikace

114. Provedeným dokazováním tak bylo prokázáno, že obžalovaný se dopustil (společně s dalšími osobami) trestného jednání tak, jak je podrobně uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
115. Trestné jednání obžalovaného spočívalo v tom, že (společně s dalšími osobami) neoprávněně vyrobil a pro jiného přechovával psychotropní látku ve velkém rozsahu, v úmyslu získat pro sebe značný prospěch, kdy tohoto jednání se dopustil ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech a dílem se dopustil jednání, které k těmto bezprostředně směřovalo.
116. Obecně omamné a psychotropní látky jsou návykové látky charakteristické tím, že ovlivňují psychiku člověka, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti a zpravidla i jeho sociální chování. S jejich užíváním je spojeno riziko vzniku chorobného návyku na ně a změn v psychice potenciálně nebezpečných pro toho, kdo je užívá bez odborného dohledu a mnohdy i pro komunitu, v níž se pohybuje, případně i pro společnost.
117. Psychotropními látkami jsou podle zákona o návykových látkách látky s psychotropním účinkem uvedené v přílohách č. 4 až 7 nařízení vlády ČR č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek. Látky uvedené v těchto přílohách nařízení vlády ČR č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, odpovídají látkám uvedeným v seznamu č. I, II, III a IV Úmluvy o psychotropních látkách (uveřejněné ve vyhlášce č. 62/1989 Sb.). Mezi psychotropní látky patří mimo jiné i metamfetamin (viz Příloha č. 5, Seznam č. 5).
118. Z hlediska naplnění skutkové podstaty tohoto ohrožovacího deliktu je jako trestné jednání vnímáno mimo jiné (neoprávněná, tedy bez dodržení zákonných podmínek) výroba a přechovávání pro jiného psychotropní látky. Obžalovaný nebyl držitelem příslušného oprávnění k nakládání s omamnými a psychotropními látkami a to jak z hlediska výroby, tak následného přechovávání či distribuce, tedy jednalo se z jeho strany o neoprávněné jednání. Za výrobu omamné látky či psychotropní látky, se v tomto kontextu míní jakýkoliv proces, jenž vede k získání takové látky. Součástí takového procesu výroby je i čištění daných látek a přeměna jedné takové látky na jinou takovou látku, stejně jako kroky vedoucí k zvýšení její účinnosti. Fakticky v případě výroby pervitinu se jedná o „var“ za pomoci dalších chemických substancí. Pokud jde o omamné a

psychotropní látky, musí obsahovat účinnou složku způsobitou vyvolat příslušný omamný nebo psychotropní účinek. Tato skutečnost přitom vyplývá z příslušných odborných vyjádření, kdy „kvalita“ výsledného produktu zajištěného u svědkyně S. jednoznačně vykazuje příslušné znaky. Přechovávání pro jiného je v daném kontextu míněno jakékoli držení (resp. dispozice) s takovou látkou nikoli pro vlastní potřebu (či pár osob), což evidentně v daném případě bylo s ohledem na možný rozsah jednotlivých dávek.

119. Soud se zde zabýval i otázkou prekursoru, kdy takto je nutno vnímat vyloupaná léčiva, ale s ohledem na charakter zažalovaného jednání (výroba a přechovávání konečného produktu – psychotropní látky) má toto význam pouze k jednání dalších osob ve skupině, když u obžalovaného se fakticky jedná sice o součást skutku, ale jeho přípravnou fázi. Prekurzorem je přitom dle čl. 2 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ve znění nařízení č. 1258/2013, jakákoli látka uvedená v Příloze 1, případně v Příloze č. 9 zákona č. 167/1998 Sb. (O návykových látkách ...), která může být použita k nedovolené výrobě omamných a psychotropních látek ..., což zahrnuje i efedrin a pseudoefedrin pokud je v lékové jednotce větší množství než 30 mg (viz i rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 344/2017).
120. Za pokus trestného činu je podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku považováno jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokud nedošlo k dokonání. V tomto případě se jedná o část jednání, kdy došlo k jeho zadržení před předávkou léčiv a finančních prostředků, kdy tak nedošlo k předpokládané výrobě, ovšem s ohledem na okolnosti na vůli obžalovaného nezávislých (zásahu policistů).
121. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně společnosti proti ohrožení z nekontrolovaného nakládání s psychotropními látkami, který je objektem zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 trestního zákoníku.
122. Obžalobou bylo toto jednání vnímáno jednak jako jednání v rámci organizované skupiny, jednak jako jednání ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech. Soud se primárně zabýval otázkou vlastní organizované skupiny i z hlediska následného volnějšího chápání jednání ve spojení s takovou skupinou (vlastního znaku skutkové podstaty).
123. K formálnímu vymezení organizované skupiny je nutno primárně zmínit, že trestní zákoník neobsahuje její legální definici a při tomto popisu je tak nutno vycházet z komentářové literatury a judikatury. Za organizovanou skupinu je tak dle ustálené judikatury nutno považovat sdružení více osob (minimálně 3 trestně odpovědných), kteří mají určitým způsobem rozděleny úkoly, což zvyšuje v důsledku plánovitosti a koordinovanosti pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Takováto skupina nemusí mít trvalejší charakter, její struktura a rozdělení činnosti, může být výrazně volnější než v případě organizované zločinecké skupiny, může se jednat i o ojedinělý čin. Z hlediska vzniku takovéto skupiny není jejím předpokladem žádná formalizace vzniku, tedy dohoda, ani se nevyžaduje výslovné (formalizované) přijetí za člena skupiny, ale postačí, že se do ní pachatel včlenil a aktivně se na její činnosti podílel, při srovnání s existencí takovéto skupiny, tedy stačí akceptace vědomí o existenci většího počtu osob, kteří se společným jednáním byt' v různé podobě, hierarchii podílí na společném trestně právně relevantním následku. Takto lze uzavřít, že organizovaná skupina je jistým způsobem vyšší formou spolupachatelství, ovšem nedosahující úrovně organizované zločinecké skupiny, jejíž definici již trestní zákoník obsahuje v ustanovení § 129. Tato je definována jako společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, s vnitřní organizační strukturou s rozdělením funkcí a dělbu činnosti, který je zaměřena na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti.

124. V tomto konkrétním případě byla tato skupina tvořena mimo obžalovaného minimálně svědky A.M.S. a M.Š., tedy „zásadní dodavatelkou“ obžalovaného H. a zprostředkovatelem obchodu. Všichni byli srozuměni s tím, že jejich jednání směřuje v konečném důsledku k výrobě drogy a probíhá na území více států (České a Polské republiky). Přestože obžalovaný (v rámci závěrečné řeči obhájce) namítl, že s výše uvedenými netvořil ani neformální skupinu, když neměli rozděleny nějaké role, nebyla mezi nimi určena nějaká hierarchie, ani nedocházelo k nějakému rozdělování zisku, soud tuto argumentaci nesdílí. Naopak z provedeného dokazování vyplývá, že tato skupina působila společně ve stejném složení dlouhodobě a organizovaně, kdy A.M.S. opatrovala v Polsku léčiva s obsahem pseudofedrinu (tedy prekursoru pro výrobu metamfetaminu – pervitinu) a přepravovala je v domluvených množstvích do České republiky, domluvu zprostředkoval M. Š., který i vykonával další „technickou součinnost“, a léčiva následně přebíral po úhradě kupní ceny obžalovaný P.H., který z nich vyráběl hydrochlorid metamfetaminu – pervitin, jehož část v množstvích jednotek uživatelských dávek předával zpět A.M.S. a v blíže nezjištěných množstvích více uživatelských dávek M.Š., přičemž podstatnou část si ponechával za účelem další distribuce, kdy touto získával mimo jiné zdroje finančních prostředků pro další nákup léčiv. Je tedy zjevné, že existovala dlouhodobá součinnost daných osob v daném řetězci, kdy každá z nich měla svoji konkrétní roli, kdy lze definovat i jistou hierarchii (částečně podřízené postavení svědka Š. vůči obžalovanému H.). V rámci hierarchie přitom nemusí vždy nutně existovat nějaká vertikální struktura (jeden řídící a ostatní v nižších stupních), ale může existovat i jiná volnější forma součinnosti. Ani skutečnost, že nedocházelo k dělbě výnosů v návaznosti na konečný zisk z prodeje drogy, není zásadní. Právě otázka koordinovanosti, jisté konspirativnosti jednání (jak v komunikaci, tak v kontaktech), tedy snahy o utajení, je to, co zvyšovalo pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, a je tak zásadní ve vnímání dané skupiny. Všem přitom byla zřejmá úloha jednotlivých členů, tuto respektovali, případně přímo vyžadovali, tedy věděli, že se tohoto jednání dopouští právě v dané struktuře (skupině), svoji činnost vzájemně koordinovali, když vykonávali nezbytné dílčí činnosti směřující k opatření prostředků k výrobě, k výrobě a následnému nakládání s drogou. Pro organizovanou závažnou trestnou činnost je přitom typické, že pachatelé chtějí utajit její existenci před okolím (zejména orgány činnými v trestním řízení), ale pro maximální znesnadnění jejího odhalení má určité skryté mechanismy i mezi jednotlivými členy (omezení kontaktů, kódované kontakty apod.).
125. Soud se zde s ohledem na vlastní charakter jednání obžalovaného v rámci právního hodnocení zabýval i tím, zda se jedná o jeden (trvajících) delikt případně o více skutků a to i s ohledem na případný popis skutkové věty výroku rozsudku. V případě trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy se jedná o trestný čin, který je dokonán, jak již bylo uvedeno výše, již samotnou neoprávněnou výrobou, přechováváním pro jiného uvedených látek, aniž by přitom byla pachatelem dodržena pravidla pro zacházení s ní. V daném konkrétním případě by bylo možno hovořit o tom, že každé z konkrétních jednání („obchodů“ či „dodávek“) představující výrobu či opatření jinému konkrétního množství metamfetaminu (časem, místem a množstvím specifikované „dodávkou“ léčiv), je vždy samostatným skutkem a tomuto by měla odpovídat i skutková věta. S ohledem na faktické jednání, kdy vzhledem k absenci „účetnictví“ (nikdo ze zúčastněných si nevedl záznamy o množství odebraných tablet), je nutno většinou vycházet pouze z údajů zúčastněných, však takto precizně jednotlivé útoky (skutky) trestného činu specifikovat prakticky nelze. Soud si byl této skutečnosti při utváření skutkové věty vědom, a proto ji popsal způsobem popsaným ve výroku (shodným s obžalobou), kdy v podstatě shrnul trestné jednání za určité období, ve kterém objektivizoval soudu známé konkrétní jednání (v rozsahu minimálního popisu v případě zdokumentovaných kontaktů obžalovaných), kdy ve zbytku toto popsal souhrnně, když toto fakticky pokračující trestné jednání formálně naplňuje všechny podmínky pokračování a to jak hmotně právní ve smyslu § 116 trestního zákoníku, tak i procesně právní ve smyslu ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu. Zde soud přihlížel k otázce sdělení obvinění, kdy mezi spáchanými útoky nedošlo ke sdělení obvinění

(§ 12 odst. 11 trestního řádu), tak k podmínkám pokračování vymezeným v ustanovení 116 trestního zákoníku. Citované zákonné ustanovení vymezuje pokračování čtyřmi pojmovými znaky, které musí být dány současně, tedy útoky musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, musí být vedeny jednotným záměrem, musí být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a rovněž blízkou souvislostí časovou a předmětu útoku. Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného spočívající ve výrobě a přechovávání pro jiného, lze hodnotit jako obdobné, toto naplňuje znaky stejné skutkové podstaty trestného činu a tohoto jednání se dopouštěl relativně kontinuálně, lze tedy mít tyto podmínky za splněné.

126. Z hlediska kvalifikované skutkové podstaty pak soud shledal i naplnění znaku značného prospěchu (z hlediska úmyslu) a velkého rozsahu (při páčání).
127. Z hlediska prospěchu, který obecně odpovídá hodnotě (prodejní ceně) drogy při odečtení nákladů, lze konstatovat, že při určení průměrné ceny pervitinu, který byl obžalovaným vyroben a jehož výroba byla zamýšlena, (když nebylo prokázáno, za jakou konkrétní částku obžalovaný drogu dále prodával), bylo na základě judikatury Nejvyššího soudu ČR (např. rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 1290/2014) vycházeno z výročních zpráv Národní protidrogové centrály Služby kriminální policie a vyšetřování PČR, neboť ty jsou v otázkách cen drog na černém trhu považovány za dostatečně spolehlivý podklad, opírající se o zobecněné poznatky praxe. Dle textu výročních zpráv za roky 2017 a 2018 činila nejčastější cena pervitinu při pouliční distribuci 1.000 až 2.500 Kč za gram, proto bylo vycházeno ve prospěch obžalovaného z částky nejnižší, tedy 1.000 Kč. Od této hodnoty byly odečteny průměrné vstupní ceny léčiv a chemikálií, naopak nebyly započítány náklady na pořízení výrobní technologie, neboť se nejedná o předměty jednorázového užití, naopak mohou být používány opakovaně (viz příslušné odborné vyjádření).
128. V souladu s ustanovením § 138 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se jedná o značný prospěch, neboť jeho hodnota více jak čtyřnásobně překročila částku 1.000.000 Kč, která je v době rozhodování dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku.
129. Velký rozsah neoprávněného nakládání s omamnými nebo psychotropními látkami, není zákonem výslovně definován. Jeho posouzení se odvíjí od konkrétních okolností toho kterého případu, kdy nejvýznamnější je množství daných látek, s nimiž bylo neoprávněně nakládáno, jejich povaha, kvalita a druh, délka doby, po níž s nimi bylo neoprávněně nakládáno, intenzita újmy, která přitom hrozila nebo nastala, okruh osob, jímž byly dané látky určeny apod. V daném případě se jednalo o trestnou činnost v množství násobně přesahujícím 1.500 g substance metamfetaminu (tisíci násobek orientačního množství považovaného za nikoli malé což je v případě pervitinu 0,5 g resp. 0,6 g v případě hydrochloridu, viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR Tpnj 301/2013), kdy běžná dávka se obecně pohybuje v rozpětí od 50 mg do 250 mg a množství dávek z daného množství tak reálně mohlo ohrozit větší množství odběratelů (uživatelů – koncových konzumentů), a tyto podmínky tak má soud za splněné.
130. Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) i tím, zda byly splněny podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného jednání již byl zletilým, tedy naplnil podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku. Ustanovení § 26 trestního zákoníku pak vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat.

131. O jeho duševním stavu nebyly shledány žádné pochybnosti, a to ani v tom směru, že by bylo nezbytné zkoumat jeho duševní stav soudními znalci, což vyplývá zejména z vlastního jednání a vystupování obžalovaného. Jeho ovládací i rozpoznávací schopnosti v době páčání trestného jednání byly zjevně zachovány. Soud proto konstatoval, že nenastaly podmínky pro posouzení obžalovaného jako např. nepřičetného pachatele ve smyslu ustanovení § 26 trestního zákoníku či pachatele se zmenšenou přičetností dle § 27 trestního zákoníku a nenastaly ani podmínky pro závěr o stavu tzv. zmenšené přičetnosti, který si pachatel nepřivodil, a to ani z nedbalosti vlivem návykové látky, jak má na mysli ustanovení § 40 trestního zákoníku. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době páčání trestného činu se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědným, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu. Obžalovaný byl schopen rozpoznat škodlivost svého jednání. S ohledem na jeho intelektové schopnosti, když nejsou žádné poznatky o jejich narušení, a dosavadní kriminální minulost, mu bylo nepochybně známo, že se dopouští jednání škodlivého, když jeho rozumové schopnosti byly zjevně v dostatečné míře zachovalé a jedná se o skutečnosti obecně známé, v jeho případě i s ohledem na předchozí odsouzení i specificky. Zjevně věděl, že nelze daným způsobem „obchodovat“ a nakládat s psychotropními látkami.
132. Dalším formálním znakem každého trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
133. Obžalovaný nepochybně věděl, že svým jednáním porušuje zákonem stanovené normy a tohoto jednání se zjevně dopustit chtěl, a to i v rozsahu způsobeného následku, což lze dovodit z provedeného dokazování jak ve vztahu k vlastnímu jednání, tak zejména osobě pachatele a jeho specifické znalosti drogové problematiky v důsledku minimálně předchozích odsouzení. Soud proto jeho zavinění hodnotil jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud, zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. Vyhodnocení všech důkazů souvisejících s vlastním trestným jednáním obžalovaného umožňuje otázku motivu dostatečně objasnit. V tomto konkrétním případě, motivem hlavního jednání obžalovaného byla zjevně primárně snaha získat majetkový prospěch v důsledku prodeje vyrobené drogy.
134. Obžalovaný tak svým jednáním v rozsahu vlastní účasti specifikované ve výroku rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny formální znaky skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. b), písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

135. Jednání obžalovaného je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, když toto jednání jednoznačně přesahuje spodní hranici typové škodlivosti příslušné skutkové podstaty, zejména s ohledem na význam dotčeného zájmu a dobu, po kterou trestný čin páchal, když se evidentně nejednalo o jednorázový útok způsobený např. jeho mimořádnou (zejména finanční) situací, ale fakticky o dlouhodobou činnost.

C/ Trest

136. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 7 písm. a), c) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, vzhledem ke skutečnosti, že přestože toto (vyloučené) řízení je vedeno výlučně proti obžalovanému, ale tohoto jednání se dopouštěl v rámci skupiny pachatelů stíhaných samostatně, tak obecně jako u spolupachatele přihlédl též k tomu, jakou měrou jeho jednání přispělo ke spáchání trestného činu, u pokusu trestného činu přihlédl též k tomu, do jaké míry se jednání obžalovaného k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i k okolnostem a k důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo, dále přihlédl k jeho chování po činu a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence. Přihlédl též k důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
137. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání tohoto obžalovaného za velmi závažné, a to jak z hlediska chráněného zájmu (ochrany společnosti před návykovými látkami, z hlediska následků jejich konzumace), tak zejména jeho dlouhodobostí a rozsahem, fakticky v podnikatelské rovině.
138. K osobě obžalovaného P.H. soud zjistil, že tento je rozvedený, otec čtyř dětí, z toho tří zletilých a jednoho nezletilého (roč. 2006). Je vyučený kuchař, v současné době, dle vlastních údajů s ohledem na zdravotní stav, bez zaměstnání. Z dokladů České správy sociálního zajištění (č. l. 2690-2693, včetně vyhodnocení na č. l. 2694-2696) bylo prokázáno, že nebyl za období od 1. 1. 2010 veden v evidenci zaměstnanců. Dle vlastních údajů je nemajetný. Není veden v evidenci Úřadu práce (naposledy byl veden v roce 2011 bez podpory), dosud nemá vyřízen invalidní důchod, jediný příjem má z výpomoci od svého bratra. V rámci finančního šetření bylo k majetkové situaci obžalovaného zjištěno, že tento má na svoji osobu vedeno 23 exekucí v celkové výši 502.407 Kč (viz zpráva Centrální evidence exekucí č. l. 2667-2689, včetně vyhodnocení na č. l. 2666). Z popisu rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 2698-2699) bylo prokázáno, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně (11x) v České republice soudně trestán a to i za drogovou trestnou činnost. Z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 19. 11. 2003, sp. zn. 3 T 265/2003 (č. l. 2700-2702), tak bylo prokázáno, že byl uznán vinným spácháním trestného činu nedovolené výroby a držení omamných psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 zákona č. 40/1960 Sb., trestního zákona, kdy tato trestná činnost měla spočívat v neoprávněné výrobě a přechovávání metamfetaminu (pervitinu) a rovněž přechovávání chemických surovin a laboratorních potřeb k jeho výrobě určených. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 24. 11. 2011, sp. zn. 91 T 144/2011 (č. l. 2703-2704), pak byl uznán vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku, a to pro skutky

opětovně spočívající v neoprávněné výrobě metamfetaminu (pervitinu) a přechovávání injekčních stříkaček tuto látku obsahujících. Z rozsudku soudu Bosny a Hercegoviny (v Sarajevu) sp. zn. S1 2 K 031244 19 K (č. l. spisu 2274-2312) pak bylo prokázáno, že obžalovaný byl odsouzen (dne 20. 12. 2019) za trestný čin Nepovolená výroba a další nakládání s omamnými psychotropními látkami podle § 195 odst. 1 trestního zákona Bosny a Hercegoviny, k trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců. Ze zprávy o pověsti z místa bydliště obžalovaného (č. l. 2697) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v posledních 3 letech veden v evidenci přestupců. Z výkonu vazby je hodnocen pozitivně, když jeho chování a vystupování bylo bezproblémové (č. l. 3026).

139. Soud proto u tohoto obžalovaného jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a), b), l), m), p) trestního zákoníku hodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti, páchal jej delší dobu a ve větším rozsahu, trestným činem získal větší prospěch a byl již v minulosti odsouzen a to za druhově i specificky obdobnou trestnou činností. V případě rozsahu svým jednáním násobně překročil zákonné kvalifikační minimum pro posouzení činu jako spáchaného ve velkém rozsahu. V případě prospěchu pak taktéž došlo k několikanásobnému překročení hranice zákonného znaku značného prospěchu. Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal, když takto (jako polehčující okolnost) nemohl hodnotit jeho údaje o podílu na trestné činnosti (jistou formu částečného doznání), když tyto neodpovídají soudem učiněným skutkovým závěrům.
140. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osoby obžalovaného mu pak byl podle § 283 odst. 4 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání patnácti let, tedy v horní polovině zákonné trestní sazby (nepatrně nad polovinou, v 5/8), když podle citovaného zákonného ustanovení lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 10-18 let. Zde musel soud přihlídnout zejména ke skutečnosti, že v jeho případě nelze předpokládat možnost nápravy trestem kratší výměry, když se jedná o osobu opakovaně trestanou a to i nepodmíněnými tresty odnětí svobody a to i za obdobnou trestnou činnost, navíc chybí doznání, které je předpokladem vnímané reflexe trestné činnosti a obžalovaný fakticky v obdobném jednání pokračoval i po zadržení v této věci, což onu možnou reflexi vnímané nesprávnosti jednání naprosto vylučuje. S ohledem na charakter trestné činnosti a zejména osobu obžalovaného je tento trest cca v polovině daného rozpětí svou výměrou dle názoru soudu trestem přiměřeným, kdy by mohl být uložen i trest přísnější.
141. Ze zákona se jedná o trest nepodmíněný a rozhodování soudu tak bylo omezeno pouze na stanovení typu věznice. S ohledem na skutečnost, že je obžalovanému ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře patnácti let (tedy více než osmi let), byly ze zákona splněny podmínky dle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku.
142. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal ve snaze získat majetkový prospěch (§ 39 odst. 8 trestního zákoníku), mu soud uložil i trest, který jej postihne na majetku, a to trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a to věci, které byly nástrojem trestné činnosti (určeny a užity ke spáchání trestného činu). Zde se jedná o k trestnému jednání užitě finanční prostředky v celkové částce 779.000 Kč (včetně obalů, tedy obálek a tašky) zajištěné při realizaci této trestné činnosti (vydáno svědkem Š., či zajištěno v jím užívaném vozidle), fakticky se jedná o předchozí výnos z trestné činnosti (určený k platbě za poslední dodávku), když je obecný zájem společnosti na tom, aby takovéto věci nadále nebyly k dispozici pachateli této trestné činnosti. Z hlediska vlastnictví věci, kdy zákonným předpokladem pro uložení daného trestu (na rozdíl od ochranného opatření zabránění věci) je vlastnictví obžalovaného, vycházel soud zejména z údajů svědka Š. a to v kontextu s údaji svědků Š. a S. a závěry znaleckého zkoumání, kdy dospěl

k závěru, že veškerá finanční hotovost byla právě obžalovaného H., který ji měl připravenu na nákup léčiv od svědkyně S..

143. Mimo tohoto trestu zvažoval soud i uložení trestu peněžitého dle § 67 odstavec 1 a § 68 odstavec 1 trestního zákoníku, když v případě, že konkrétní výnosy z trestné činnosti (zisk z prodeje drog) mohou být většinou již zužitkovány, či zejména jinak odstraněny, soud obecně nemá jak postihnout tento majetkový prospěch. S ohledem na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 1286/2020), za situace přesné neznalosti aktuálních majetkových poměrů obžalovaného, který se deklaruje jako prakticky nemajetný, však tento trest nemohl použít.
144. Tyto tresty, resp. kombinace trestů, tak jak byly uloženy, dle názoru soudu splňují podmínky účelu trestu, tedy generální i individuální prevence, kdy je nutno je vnímat jako (komplexní) trest přiměřený všem okolnostem jednání i osoby obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává, byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 5. března 2021

Mgr. Aleš Novotný v. r.
předseda senátu